

1970 ஏப்ரல் 3]

10. திரு. பி. ஜெயராஜ்

11. திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்

12. திரு. கே. பி. எஸ். மணி.

சட்டப் பேரவையின் 215 (1)-வது விதியின் கீழ் திரு. கே. வினாயகம் அவர்களை இக்குழுவின் தலைவராக நான் நியமிக்கிறேன்.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) மசோதாவை இப்பேரவைக்கு அறிமுகம் செய்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மின்சாரத் தீர்வைத் திருத்த மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மின்சாரத் தீர்வை (திருத்த) மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, இம் மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு
—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,49,60,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்.”

திரு. டி. மார்டின்: தலைவரவர்களே, புலன் ஆய்வுத் துறை மேம்பாடுபற்றி விவாதிக்க—I move the following out motion.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. டி. மார்ட்டின்]

"That the allotment of Rs. 14,49,60,200 under Demand No. 12-Police be reduced by Rs. 100."

5. நடைமுறைக் கேள்விகள்

ஒரு கட்சியிலிருந்து ஒரு உறுப்பினருக்கு மேல் வெட்டுத் தீர்மானம் முன்மொழிய அனுமதிக்காதது குறித்து.

THIRU K. VINAYAKAM: I want to raise a point of order. Please listen. Our rules do not prohibit the moving of more than one cut motion from one party. You may find that we are having the practice of having one cut motion for one party. Government people are not going to move cut motion. We in the Opposition move cut motion. What is the harm, Sir, if more than two cut motions are moved from the same party? If I find that there are remarkably some defects to be pointed out in the working of the department, I may be allowed to move a cut motion, besides that of my friend's viz. (Thiru T. Martin's) cut motion. It may be that due to paucity of time, I may not actually speak on the demand. But that is different. More than a cut motion from one party can be allowed under such circumstances. Our rules do not prohibit the same. I am bringing it to your notice.

If more than two people of the same party want to move cut motions and they are relevant, that may be allowed. Our rules do not prohibit it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது இங்கு வந்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களில் ஒன்று ரெலவேண்ட், ஒன்று ரெலவண்ட் இல்லை என்று இல்லை. எல்லாமே செலவெண்ட்தான். ரெலவேண்ட் இல்லையென்றால் அனுமதிக்கப்பட்டேயிருக்காது. எல்லாமே ரெலவேண்டாக இருப்பதால்தான் அனுமதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தனை வெட்டுத்தீர்மானங்களும் முன்மொழியத் தக்க உரிமையுடையவைதான். அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், மரபைப் பின்பற்றி வருகிறோம். ஒரு கட்சிக்கு ஒன்று என்ற முறையிலேதானே தவிர, தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் வா வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுதே மற்ற வெட்டுத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிவிட்டது, எனவே இந்த வெட்டுத் தீர்மானம் வரவில்லை முறையிலே சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கே. வினாயகம்: 40 பேர் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மன்பு கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முறை, வெட்டுப்பிரேணைகள் வரும் பொழுது ஒரு மானியக்கோரிக்கைக்கு ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் என்ற மரபின் அடிப்படையிலே ஒன்றுதான் இருந்தது, எதிர்க்

ஒரு கட்சியிலிருந்து ஒரு உறுப்பினருக்கு மேல வெட்டுத் தீர்மானம் முன்மொழிய அனுமதிக்காதது குறித்து.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 ஏப்ரல் 3]

கட்சி முழுவதற்கும் சேர்த்து, இப்பொழுதுதான் ஒரு கட்சிக்கு ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை என்று வைக்கிறோம். ஆகவே வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகள் அவ்வளவும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை தான். ஆனால் விவாதத்திற்கு மூவ் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக ஒவ்வொன்று என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு கட்சிக்கு ஒன்று என்றுதான் வைத்திருக்கிறது. இந்த முறைதான் நல்லது. இல்லாவிட்டால் எண்ணிக்கை வளர்ந்துகொண்டே போகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுதான் மாபு.

When all of them are token motions, the practice is that only one is moved in respect of each Demand and other Members who have given notice of cut motions speak on it.

அந்த முறையே தவிர வேறென்றுமில்லை. திரு. வினாயகம் அவர்களும் கட் மோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. மார்டின் அவர்கள் கொடுக்கும் முறையில், அவர்கள் கட்சியில் போராடிப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். அதற்குப் பேரவைத் தலைவர் குறுக்கே நிற்கவில்லை.

4. 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, போலீஸ்காரர்கள் ஊதியத்தை கூட்டுவது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,49,60,200-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவரவர்களே, காவல் பயணப்படி, ஊதிய உயர்வுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,49,60,200-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, போலீஸ்காரர்களுக்கு நாள்படியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,49,60,200-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 3]

DR. H. V. HANDE : To discuss the immediate necessity to establish a Police station at the junction of Astabujam Road Angalamman Koil Street, Choolai and to bring home the inordinate delay in finalising the same, I move the following cut motion—

“ That the allotment of Rs. 14,49,60,200 under Demand No. 12—Police be reduced by Rs. 100. ”

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், நடுத்தர மக்கள் தங்கள் நல உரிமைகளுக்காக இயக்கங்களில் ஈடுபடும்போது அவர்களை அடக்க போலீசாரை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்பதை வற்புறுத்த—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,49,60,200-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக்கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, காவல்துறைபற்றிய ஆய்வுரைக் குறிப்பு ஒன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆய்வுரையை நான் முழுதும் படித்ததாக எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இன்றையதினம் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியமானது இந்த நாட்டிலே நீதியையும் நிலைநாட்டவேண்டிய ஒரு மானியக்கோரிக்கை. அதிலே பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநிலக் காவல் துறையினர்களுக்கு இந்த மாநிலத் தைத் தவிர மற்றைய மாநிலங்களிலும், இந்திய தேசம் பூராவும் அதிகமான மதிப்பும், மரியாதையும் உண்டு. திறமை மிக்கவர்கள் என்று பாராட்டப்பட்ட காவல் துறையினர்கள் நமது மாநிலத்தில் இருந்தவர்கள், இருக்கின்றவர்கள். அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளை அவசியம் தரவேண்டிய நிலையில் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. காவல் துறையிலே இருக்கிற, கீழே இருக்கிற கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு, இன்றைய நிலையிலே, விலைவாசி ஏற்றம் இருக்கிற இந்த நேரத்தில், சம்பளம் குறைந்த ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. அத்துடன் மற்றைய அரசாங்க அலுவலகங்களிலெல்லாம் 8 மணி நேரம் வேலை என்று இருக்கிறது. இந்தக் காவல் துறையினர், சென்னையிலே இருக்கிற ஏ-1, பி-1, டி-1, எஃ-1 என்றிருக்கிற ஸ்டேஷன்களில் கிட்டத்தட்ட 10 மணி

282-302-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை] [1970 ஏப்ரல் 3]

நேரம், 11 மணி நேரம் வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது மற்றைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு எந்தத்துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்களுக்கு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தக் காவல் துறையினருக்கு ஒரு சங்கம் வைப்பதற்கு அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் சங்கம் வைக்கக் கூடாது என்று இப்பொழுது சொல்கிறார்கள்.

அதுபோக, சிறப்பு மிக்க காவல் துறையினராக இருந்த இந்த மாநிலக்காவல் துறையினர் உள்ளபடியே சிறப்பு மிக்கவர்கள், பாராட்டுக்கூரியவர்கள் தான். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் அரசியல் தலையீடு காரணமாக, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற முக்கியஸ்தர்கள் தலையீடு காரணமாக அவர்கள் தங்களுடைய நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது.

உதாரணமாக, புதுக்கோட்டை மாநகராட்சித் தேர்தல் நடைபெற்றது. மாநகராட்சித் தேர்தல் நடைபெற்ற நேரத்தில், ஒரு காங்கிரஸ்காரர்கள் சாதாரணத் தொண்டருக்கும், தி.மு.க. தொண்டருக்கும் கைகலப்பு ஏற்பட்டது, ஒரு வார்டில். அந்த வார்டில் கைகலப்பு ஏற்பட்டவுடன், அந்த வார்டில் நிற்கக்கூடிய, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்து நிற்கின்ற, கவுன்சிலர் பதவிக்கு போட்டியிடுகின்ற ஒருவரையும், முக்கியமாக அங்கு வேலை செய்கின்ற செல்வாக்குப் படைத்த பலரையும் போலீஸ் அரெஸ்டு செய்து, உள்ளே கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். மறுநாள் மாநகராட்சித் தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. நான் அங்கே சென்று அவர்களை உடனே ஜாமீனிலாவது விடவேண்டும் என்று சொன்னவுடனே, அவர்கள் பேரில் எதுவும் வழக்குப் பதிவு செய்யவில்லை, உடனே அவர்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு, ஸ்டேஷன் தாண்டி 10 அடிகூட வரவில்லை. அதற்குள் திரும்பவும் இன்ஸ்பெக்டர் உள்ளே கூப்பிட்டார்கள். உள்ளே கூப்பிட்டவுடன், அவரே உடனே அங்கே உள்ளே வைத்துக்கொண்டு, எஃப்.ஐ.ஆர். பதிவு செய்துவிட்டார்கள். இதை நோக்கும்பொழுது, நான் வெளியில் வந்து ஒரு சில நிமிஷங்களுக்குள், ஏதோ போன் அங்கு வந்ததாகவும், அந்த போன்படி அவர் திரும்பவும் அவர்களை அரெஸ்டு செய்து, உள்ளே வைத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியில் பின்னால் அவர்களுக்கு ஜாமீன் எடுத்தோம், வழக்கு நடந்தது, அது வேறு பிரச்சனை.

அதற்கு அடுத்தப்படியாக, புதுக்கோட்டையில் ஒரு வீட்டிச் செயலாளர், அவருக்கும் இன்னொரு விபாபாரிக்கும் ஒரு தகராறு. அந்தத் தகராறில் ரூ. 50,000, லட்சம் ரூபாய் சொத்துள்ள அந்த பபரை ஒரு திருட்டு வழக்கிலே சம்பந்தப்படுத்தி, அவரைக்

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. ரா. ராமச்சந்திரதூரை]

கொண்டுபோய் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஐந்து நாட்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர் அல்ல. அவர்களை ஜாமீனில் எடுக்கவேண்டும் என்று என்னிடம் கூறிய காலத்தில், உடனே அதற்காக வேண்டி நான் ஜாமீன் எடுப்பதற்கு அங்கு சென்றேன். நான் அங்கே சென்று, நமது புதுக்கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுடன், டெப்யூடி சூப்பிரண்டென்ட் டெண்ட் அவர்களைப் பார்த்து, 'அவர் கௌரவம் மிக்கவர், ஏதோ இந்த வழக்கில் அவரைத் தவறாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் வழக்கு பதிவு செய்வதுபற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை, நீங்கள் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான இன்னல்களும் விளைவிக்காத அளவுக்கு, நீங்கள் வழக்கு பதிவு செய்துகொண்டு, அவர்களை ஜாமீனில் விடுங்கள்' என்று சொன்னோம். மறுநாள் நாங்கள் அவரை மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் கொண்டுபோய் ஆஜர் செய்து, கண்டிஷனல் பெயிலில் எடுத்து விட்டோம். கண்டிஷனல் பெயிலில் எடுத்ததற்குப் பிறகு ஒரு போலீஸ்காரர், அவரை விசாரிப்பதற்குக்கூட மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஆர்டர் வாங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கண்டிஷனல் பெயிலில் எடுத்ததற்குப் பின்னால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற டெப்டி சூப்பிரண்டென்ட், அதே வட்டச் செயலாளரை ஏதாரில் வைத்துக்கொண்டு, அவரை அடித்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஏதோ இப்பொழுது டெப்யூடி சூப்பிரண்டென்ட் மீது வழக்குப் போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நான் வந்ததற்குப் பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சி அது. இம்மாதிரியான காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சட்டம் என்பது அமைச்சர்களுக்கும் ஒன்றுதான். மற்றும் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற குடிமக்களுக்கும் ஒன்றுதான். லிக்னல் லைட்டிங் இருக்கிற இடங்களில், ரெட் லைட் வந்தவுடன் அமைச்சர்கள் கார்கள் பின்னால் வந்தால், ரெட் லைட் எரியும் போதே அவர்களுக்குப் போவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு, அவர்கள் போகக்கூடிய ஒரு நிலையைப் பார்க்கிறோம். (சிரிப்பு) சிரித்து என்ன பிரயோசனம். நடப்பதைச் சொல்கிறேன். இல்லை என்றால், இல்லை என்று சொல்லுங்கள். எங்களுக்கும் சிரிக்கத் தெரியும்.

அன்மையில் ஜெமினி ஸ்டேடியோ அருகில் ரெட் லைட் லிக்னல் போட்டவுடன் அங்கு ஒரு டாக்டர் காரில் போயிருக்கிறார். அன்மையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி. அந்தப் போலீஸ்காரர் அவரை 'என்ன ஐயா, ரெட் லைட் போட்டிருக்கிறது, போகிறீர்கள்' என்று கேட்டவுடன், போன டாக்டர் அந்தக் கான்ஸ்டேபிளை எவ்வளவு கேவலமாகப் பேசவேண்டுமோ அவ்வளவையும் பேசிவிட்டு, நேராகப் போய்விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால், இரண்டு கார்கள் பின்னாலே, நமது அரசாங்க சீப் செகரடரி அவர்கள் சென்றதாகவும், சீப் செகரடரி அந்தக் காரைப் பின் தொடர்ந்து எங்கே போகிறது என்று பார்த்துச் சென்றதாகவும்,

[திரு. ரா. ராமச்சந்திரன்]

[1970 ஏப்ரல் 3]

அந்தக் காரானது ஒரு கமிஷனருடைய வீட்டில் போய் தின்றிருக்கிறது. அதைப் பார்த்துவிட்டு, அங்கே உடனே ஏதோ போன் செய்தி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு சென்று, அந்த போனின் படி இங்குள்ள கான்ஸ்டேபிளை அங்கே கொண்டுபோய், அவருடைய டிரஸ்களை கழற்றி, அங்கே அரெஸ்ட் செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், சீப் செகரடரி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு சென்று, அங்குள்ள அதிகாரியைப் பார்த்து, அவரை விடும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். சீப் செகரடரியை அடையாளம் தெரியாமல், அவரை யாரா என்று கேட்டவுடன், அதற்குப் பிறகு அவர் கார்டைக் காட்டியதும், அங்கே விட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலையில் மேல் அதிகாரிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று, தென் பிராந்திய டி.ஐ.ஜி ஆக மதுரையில் இப்பொழுது திருச்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. ஜனாதிபதி மண்டபம் காம்புக்கு விஜயம் செய்தபொழுது, முன்கூட்டியே பாதுகாப்பு பிற்கு வேண்டி அவர் அங்கு சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் சென்ற நேரத்தில் அந்தக் காரில் ஒரு பொம்பளை இருந்ததாகவும், அந்தக் கார் ஆக்ஸிடெண்ட் ஆனதாகவும் கூறப்படுகிறது. அந்தக் காரில் இருப்பவர்களுக்கும் பலத்த காயம் ஏற்பட்டு, அந்தக் காருக்கும் சேதம் உண்டாகியிருக்கிறது. அந்தக் காரை ஓட்டியவர் டி.ஐ.ஜி. அவர்களா அல்லது அந்தப் பெண்ணு என்பது புரியவில்லை.

இன்னொன்று, அந்தக்காசை டி.ஐ.ஜி. அவர்களே ஓட்டிச் சென்றதாகவும், அதற்குப் பிறகு அந்தக் குற்றத்தை மறைப்பதற்காக வேண்டி ஏதோ ஒரு கார் டிரைவரை 'ஓட்டியதாக ஒப்புக்கொள்ளச்' செய்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இப்படி மேல் அதிகாரிகள்...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது ஏற்கெனவே அரசினுடைய கவனத்திற்கு வந்து, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் அரசால் மன்னிக்கப்படுவதில்லை.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரன் துரை : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேன். பொதுமக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் கேட்பதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லியதற்காக நன்றி. மேல் அதிகாரிகள் செய்கின்ற குற்றங்களால் கீழ் அதிகாரிகள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மேல் அதிகாரிகள், தாங்கள் செய்கின்ற குற்றங்களை மறைப்பதற்காக வேண்டி, கீழே உள்ள கான்ஸ்டேபிள்களைப் பாதித்தச் செய்கிறார்கள்.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

இன்னொன்று, சென்னைக்கு அருகில் வேளச்சேரியில் டவுன் பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்த ஏ. நாகேசுவரன் என்பவர்மீது பல ஆயிரம் ரூபாய் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டு, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், லஞ்ச ஒழிப்பு இலாகாவிற்கும் ஆதாரங்களோடு புகார் மனு அனுப்பப்பட்டது. இந்த மனுமீது லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையினரும் நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டு வருகின்றனர். லஞ்ச ஒழிப்பு இலாகா சிபாரிசுப்பேரில் பத்து நினைங்களுக்கு முன்னர், இந்த நிர்வாக அதிகாரியை—டி.ஆர்.டி.—கிராம வளர்ச்சி நெறியாளர் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு மாறுதல் செய்தார். ஆனால் அந்த உத்தரவு இத்தனை நாட்களாக செங்கற்பட்டு மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக அந்த அதிகாரி வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கோ அல்லது வேறு தொலைதூர மாவட்டத்திற்கோ மாற்றப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் . . .

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் படிக்கின்றாரா அல்லது பேசுகின்றாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : இரண்டும் ஒன்றுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் குறிப்பை வைத்துக் கொண்டு பேசுங்கள். ஆனால் படிக்காதீர்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, இங்கே உள்ளவர்கள் எல்லோரும் தான் படிக்கிறார்கள். நான் ஒன்றும் பேச முடியாதவன் அல்ல. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேச வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் நன்றாகப் பேசக்கூடியவர்கள்தான். குறிப்பை அப்படியே படிக்க வேண்டாம், குறிப்பை வைத்துக் கொண்டு பேசலாம் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, நான் உள்ளே வரும்போது, எனக்குக் கிடைத்த தகவலானதாலேதான் அப்படியே படித்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு நிமிஷம்தான் நேரம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே பதினைந்து நிமிடங்களாகிவிட்டன.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரியிடம், அந்த நபர் அங்கிருந்தால் அதற்குள் சாட்சியங்களை மறைப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால்தான் அவரை உடனே மாற்ற வேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நபர் சிபாரிசின்

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை] [1970 ஏப்ரல் 3]

பேரில் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள திருவான்மியூருக்கு வந்திருப்பதாகவும், அந்த ஊருக்கே மாற்றப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. எடுத்த நடவடிக்கைகளை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்காக அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு போலீஸ் மானியத்தின்மீது பேச்சு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்கு நன்றிகூறி அமர்கிறேன்.

* THIRU R. N. RANGANATHAN: Hon. Speaker, Sir, the Tamil Nadu Police have great achievements to their credit during the last year in keeping with their high tradition of efficiency. For the first time in the annals of the history of the Tamil Nadu Police, the Hon. Chief Minister has instituted the Chief Minister's Police Medal for gallantry and outstanding devotion to duty. Nowhere else in India is there such institution of a Police Medal like this, and enquiries from other States are pouring into our Government asking for details about it.

The long cherished demand of the Police for the appointment of a Commission to go into the service conditions and emoluments, the relationship between the public and the police with regard to maintenance of law and order at the time of disturbance to peace and tranquillity, what should be the discretion to be exercised by the police, etc. I hope all the Members would have received the questionnaire from the Police Commission with a request to give their answers to the questions.

The institution of the Chief Minister's Police Medal is a landmark in the history of the Tamil Nadu Police. As the Police Chief rightly remarked at the time of the presentation of the medal, no Chief Minister has given so much to the Police within such a short time as the present Chief Minister.

The appointment of the Police Commission is particularly noteworthy in view of the arduous nature of the task of the police in the present social context. There is the problem of increasing unrest from all sections of the society, the students, the labourers the agriculturists, etc., and in all these situations of unrest, the public has to rely on the Police. The time is ripe for the appointment of a Police Commission and the implementation of the recommendations of the Commission will definitely solve many of the longstanding problems of the Police.

A notable achievement of the Tamil Nadu Police during the last year was that it established itself as second to none in efficiency compared with the Police of the other States. If we make a comparative study with the other States in the matter of detection of crime, we will be able to realise how much valuable services the Tamil Nadu Police have rendered in spite of the handicap of shortage of funds and lack of transport and communication.

The Vaishnal Committee on Indian Police has given in its report the cost of detection of crime in each State. The cost is Rs. 1,417 in Andhra Pradesh, Rs. 274 in Mysore, as high as

1970 ஏப்ரல் 3]

Rs. 2,255 in Assam and in Tamil Nadu it is only Rs. 198. The cost of detection in Tamil Nadu is the lowest, with all the limitations due to lack of resources and facilities. In the dacoity in Sankarapandiapuram and the robbery in the Shencottah-Madura passenger, the culprits were detected, taken into custody and presented before the Court.

All of us have heard about the rolling shutter lifting dacoities on an All-India basis. At the State level there was robbery going on. The Tamil Nadu Police detected the robbers and thus prevented the crime all over India.

Then there is the orgy of violence let loose and the menace created by the political extremists who called themselves Naxalites and who were creating trouble in West Bengal and Kerala. This kept the Tamil Nadu C.I.D. on its toes. The C.I.D. was able to round up nine Naxalities from Andhra Pradesh who assembled in Anna Nagar in Madras. A notable feature of the rounding up was that there was no encounter, no injury on either side, nobody was hurt. Without any of these things, the nine Naxalities were rounded up and taken into custody.

The Vigilance Squad has pursued them and also one M. Thambi alias Madhavan Thambi of Kerala, who is another Naxalite was also arrested by the Tamil Nadu Police and there were also other Naxalites arrested in other places but in all those incidents, we would have been able to find, as reported in newspapers that there was no encounter or counter-attack by the police and no one was hurt and no injuries were effected. Thus the Tamil Nadu Police has excellently done this work and they deserve appreciation from all quarters of the society. They have lifted Tamil Nadu to a level where the public of Tamil Nadu are assured of security and safety and are free from any sort of trouble which is not the case in any other State in India, and for this the credit goes to Tamil Nadu police to a great extent.

Sir, there is absolutely no cloud of lawlessness or unrest from any section of the people in Tamil Nadu and that is due to the Tamil Nadu police. But there seems to be baseless criticism against them from the Opposition—I mean the Congress Opposition. Last year the slum-dwellers were free from any fear and were very much relieved. There was absolutely no anxiety or apprehension felt by the slum-dwellers. Formerly every day there was apprehension in the minds of the slum-dwellers whether any fire—tri-colour—would appear in their huts (interruption). Fire is said to consist of three colours and I do not mean any other thing. So, the slum-dwellers have been relieved of their trouble and fear and that is all due to the check and preventive methods adopted by the Tamil Nadu police.

Apart from the detection and prevention of crime, they have also made a mark in other respects. They are trying to nip any agitation or riot in the bud itself, before it takes a violent turn

[1970 ஏப்ரல் 3]

[Thiru R. N. Ranganathan]

and take preventive steps and that also has been accepted and acknowledged by all sections of the society even outside Tamil Nadu.

There have been complaints from the Congress Opposition that there is non-enforcement or under-enforcement of law and order by the Tamil Nadu Police and that is also without any basis whatsoever. It has also been alleged that there has been political interference in the affairs of the Tamil Nadu Police. But, Sir, the Tamil Nadu Police have been doing their duties without fear or favour. In this connection, I would like to remind hon. Members of Sections 149, 151 and 152 of the Criminal Procedure Code wherein it is laid down that in certain contingencies and when the urgency requires the police can take action to prevent any riot or any outburst of violence or any danger to the public tranquillity. So, under the statutory provisions the Police are acting and can anybody say that at the time the police apprehend that there is likelihood of a breach of peace, they would contact any party-man in power and then take action - If they had done so, they would not have won laurels from the public for keeping tranquillity and safeguarding the security and safety of the people from the hands of the hooligans. In this connection, I wish to point out that there is a false distinction made between the demonstrations organised by hooligans and the demonstrations organised by justifiable elements. In distinguishing these two elements and their demonstrations, the police will have to deal with each and every situation in their own way without any interference from any quarter.

Now, I would like to suggest that the Tamil Nadu Police should achieve perfection as in the case of Scotland Yard Police and they should streamline or standardise or modernise their records from the lowest ranks.

It has been stated that whenever allegations were made against the police no action is taken and also whenever any private complaint is made, no action is taken. But we find that even if anonymous petitions are written against the Sub-Inspector or constable to the higher authorities, they are also enquired into in these days. So also, hon. Members are quite aware of the fact that all petitions complaining and alleging certain things about the conduct and character of the police officials in the lower rank are also being looked into and sufficient steps taken in the matter. The erring officials are posted at innocuous places and they are kept under the watch of the alert officers.

As the late Sir C. P. Ramaswamy Iyer has stated, morale and behaviour of the police mainly depend upon the calmness, the kindness and the strength of the party in power. Apart from that, it also depends upon what is called the outlook of the public. In other words, the Government which is strong, calm, kind and

1970 ஏப்ரல் 3]

sympathetic towards the public will definitely show the best police to the outside world. I am definitely sure and the public are also confident that in the future under the brilliant leadership of our Hon. Chief Minister the Tamil Nadu Police will attain a position second to none in the country.

Then there are other small matters. It has also been suggested that in the studies of sociology, traffic education should form part of the curriculum and it should be introduced in schools and colleges and the students should be trained in that also and the teaching methods in the Police Training College should also be changed. Also, fastly developing scientific instruments which are used in foreign countries to detect crimes should be used in Tamil Nadu also.

Lastly, I would like to invite the attention of the Hon. Chief Minister to the educational scheme introduced by the Madras University in pursuance of the recommendation of UNESCO. The scheme relates to the degree course, M.A. (Criminology) and our Madras Medical College has admitted seven students in one year and those students who have passed out can be utilised in the Police Department by our Government so that what they have learnt could be utilised for the welfare of the Police Department and the uplift of the society. With these words, I conclude my speech. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று மானியக் கோரிக்கையின் கடைசி நாள். கில்லடின் 1 மணிக்கு, பதினாறு உறுப்பினர்கள் பேசப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பேரவையின் அனுமதிபெற்று அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளலாமா?

திரு. கே. வினாயகம் : 1½ மணிக்கு கில்லடின் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதிபெற்று நேரத்தை அதிகப்படுத்துகிறபோது 1½ மணியாக இருந்தாலும், 1½ ஆக இருந்தாலும் ஒன்றுதான் பதில் உரைக்கு முதல் அமைச்சருக்குத் தேவைப்படுகிற நேரம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரை மணி போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அரை மணி, முதல் அமைச்சருக்கு அரை மணி என்றால் ஒரு மணி போய்விடுகிறது. பாக்கியிருப்பது இரண்டு மணிதான். ஆகவே இனிப்பேச இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு ஆறு, ஆறு நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி, காவல் துறை என்பதே மிக நல்ல பெயர்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 ஏப்ரல் 3]

அந்தக் காலத்தில் அரசாங்களைக் காவலர்கள் என்று சொல்வது வழக்கம். இன்றைக்கு ஆட்சியாளர்கள் செய்கின்ற வேலையை இத்துறையினர் செய்கின்றனர். அவர்களும் நாட்டை நல்ல முறையில் காவல் செய்யவேண்டும். ஆட்சியாளர்களும் அவர்களை நல்லமுறையில் காவல் செய்யவேண்டும். இந்த முறை இன்றியமையாதது.

மு.ப. 10-30. இதில் எத்தனையோ தவறுகள் நடந்துவிடுகின்றன. அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவர செய்யவிடாது தடுப்பது, அவர்களை நேர்மையற்ற வழிக்குத் தூண்டுவது மதுவிலக்குச் சட்டம்தான். அவர்களையும் நல்லமுறையில் நடக்கவிடாது செய்து, மக்களையும் தவறான வழிகளுக்குக் கொண்டுசெல்வது இந்தச் சட்டம் தான். தயவுசெய்து இந்தச் சட்டத்தை அகற்றவேண்டுமென்று எத்தனையோ முறைகள் மன்றாடினும், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னாலேயே சொன்னார்கள், ராஜாஜிக்கு அவர்கள் சொல்வார்களா என்று கேட்டார்கள். ராஜாஜி அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமானால் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்வதை நீங்கள் எதை எதைக்கேட்டுவிட்டீர்கள், இதை மாத்திரம் கேட்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நல்லொழுக்கத்தையும் நல்லவாழ்வையும் கெடுத்து முறை தவறிய முறையிலே பொருளிட்டி நேர்மையான முறையிலே அவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு பாட்டிலையும் பணத்தையும் கொடுத்து அவர்களைக் கெடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைதான் மனிதன் வருகிறது. இதனால் பல இன்னல்களும், ஊழல்களும் வளர்ந்து வருகின்றன.

சிறையிலே இருப்பவர்களில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின்கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களில் தூற்றுக்கு முப்பது பேர்கள் என்றைக்குமே குடியாதவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கடைசி நாளிலே கைதுசெய்யப்பட்டு, குடியாதவர்களைக்கூட அவர்கள் வாயிலே ஊற்றிக்கொண்டுபோகின்ற நிலைமையில் வேண்டாதவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு இதை ஒரு நல்ல முறையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் போலீஸ் இலாகாப் புனிதமாக இருக்கும். அவர்கள் நல்ல காவலர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு முறைப்படி வருகின்ற ஊதியமும் குறைவு ஆக இருப்பதால் அவர்களுக்கு அது ஒரு ஊதியமாகவும் இருக்கிறது.

சாதாரணமாக நகரங்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஆலை அல்லது இயந்திரத் தொழிலாளர்களைப்போன்ற சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் சம்பளம்கூட அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்வதாகச் சொல்லலாம் அவர்கள். அவர்களும் குறுக்கு வழியிலே வாழாமல் நேர்மையாக வளர்வதற்கு முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு படி கொடுப்பது ஒன்றை ரூபாய் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைவு. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

மிக முக்கியமான ஒரு கருத்தைமட்டும் நான் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னாலே நாங்கள் எல்லாம் கோவையிலே கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டு கைதுசெய்யப் பட்டோம். எங்களை எல்லாம் நடத்தப்பட்ட முறை மிக வேதனைக் குரியதாக இருக்கிறது. மேல் அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொல்லப் போனால் அவர்கள் நல்ல பண்போடும் பரிவோடும் நடந்து கொண்டார்கள், அவர்கள் மரியாதையாக நடந்து கொண்டார்கள், அவர்களை எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் தரும். ஆனால் கீழே உள்ள கீழ்மட்டத்திலே உள்ளவர்கள் என்ன என்ன அவமரியாதைகள் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்தார்கள். கொடூரமான முறையிலே பண்பற்ற முறையிலே நாங்கள் இறங்களில்லை, ஆனால் அவர்கள் எங்களுக்கு இழைத்த அநீதி மிக அதிகம். நூற்றுக் கணக்கான பேர்களையும் தண்ணீர் இல்லாத நிழல் இல்லாத சூடத்திலே குவித்தார்கள். அவிஞ்சியிலிருந்து பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள கருமத்தம்பட்டியிலே கொண்டுபோய் எங்களை எல்லாம் குவித்து வைத்தார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல. எங்களை எல்லாம் சாதாரண மக்களைவிட நடைமுறையில் இல்லாத அளவுக்கு மிகக் கேவலமாக நடத்தினார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. உங்களுக்குக் காட்டுவதற்காக ஆதாரங்கூடக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். சாதாரண சப் இன்ஸ்பெக்டர் அதற்கு மேலுள்ள அதிகாரி எங்களை எல்லாம் கீழே உட்கார வைத்துவிட்டு அதற்கு மேலே ஆசனங்களிலே அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு எங்களை எவ்வளவு கேவலமாக நடத்தியிருந்தார்கள் என்பதை இந்த போட்டோவைப் பார்த்தால் மிக நன்றாகத் தெரியும். (போட்டோக்களைக் காட்டிவிட்டு கொடுத்தார்) போதுமான இருக்கைகள் இருந்தாலும்கூட அவர்கள் காவுக்கடியில் எங்களை உட்கார வைத்து அவர்கள் மேலே இருந்துகொண்டு அவமானப்படுத்துவது போல்—நாங்கள் கைதுசெய்யப்பட்டோம். பின்னாலே எந்த அவமானம் வந்தாலும் சகித்துக் கொள்ளலாம்—நடத்தினார்கள்.

ஆனால், வெளியிலிருந்தவர்கள் ஜெயிலுக்குள் கொண்டுபோகக் கூடாது, போனால் எங்களுக்கும் சேர்த்துக்கொண்டுபோங்கள் என்று வெளியிலே ஐயாயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்களே அவர்களுடைய உள்ளம் எப்படிப் புண்பட்டிருக்கும்? இந்த நிலையில் ஏதாவது எற்பட்டுவிட்டால் அமைதிக்கு உங்களால்தான் பங்கம் ஏற்பட்டது என்று குற்றஞ்சாட்டலாம். எங்களால் இயன்றவரை நாங்கள் அமைதியைக் காப்பற்றிவிடும். எங்களுக்கும் சேர்த்துக் கொண்டுபோங்கள் என்று ஐயாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் வெளியிலே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்களை அகற்ற காவல் துறையால் முடியவில்லை. எங்களைக்கொண்டு அவர்களுக்கு நல்லுரைகூறி வழிநிழம்படி கொட்டுக் கொண்டார்கள். அன்று காலையிலிருந்து அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல், நாங்கள் அலைந்து உட்கார்ந்து இருக்கிறோம், ஐயாயிரம் மக்களிடத்திலே

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1970 ஏப்ரல் 3]

எப்படிப் பேசுவது என்று கேட்கப்பட்டது, அதற்குப் பிறகு ஒலிபெருக்கி கொண்டுவரசெய்து பேசக் சொன்னார்கள், நாங்களும் எங்களால் இயன்றவரை அமைதியைக் காக்கப் பிரயத்தனப்பட்டு அவர்களை வழிவிடும்படி செய்தோம். இந்த நிலைமையில் ஏதாவது நடக்காதது நடந்துவிட்டால் எங்களைக் குற்றஞ்சொல்வார்கள். அமைதியைக் காக்க, நேர்மையைக் காக்க நீங்கள் துணைபுரிய வேண்டும்.

அவர்கள் எங்களுடைய மூன்றெழுத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்கா விட்டாலும் சாதாரண மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற மரியாதையாவது கொடுத்திருக்க வேண்டும். சாதாரண மக்களைவிட மிகக் கேவலமாக நடத்தினார்கள். இதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். அமைதியை நிலைநாட்டவும், நேர்மையை நிலைநாட்டவும் மக்களும் அன்பு நெறியைப் பேணவும், அவர்களும் தங்களுடைய கடமையைச் செய்யவும், அவர்களுக்கு நீங்களும் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்தற்காத நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துகளை இந்த மாமன்றத்தின்மூன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகத் தமிழ்நாடு காவல்துறை இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களைவிட மிகச் சிறப்பான முறையில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுகிறது என்பது தமிழக மக்களுக்குப் பெருமை தருகிற செய்தியாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவுடனே, எந்த போலீஸ்துறை அடக்குமுறைகளால், துப்பாக்கிச் சூடுகளால் தங்களையெல்லாம் பழிவாங்கியதோ அதையெல்லாம் மனதிலே கொள்ளாது மறந்து, மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்தவிதமான மன எரிச்சலும் கொள்ளாமல் போலீஸ்துறையைப் பக்குவமாகப் பயன்படுத்தித் தமிழகத்தின் பெருமையையும் தமிழக மக்களுக்கும் எந்தவிதமான தோல்வியும் இல்லாத முறையில் மிகச்சிறப்பாகச் செயலாற்றி வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் முதலமைச்சராக இருக்கும் கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே போலீஸாருக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையில், சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவது போலீஸார் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களும் அரசாங்கம் கையாளுகின்ற முறையும் இருக்கிறது என்ற விளக்கத்தினைத் தருகின்ற வகையிலே தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் பதக்கங்கள் என்ற அளவிலே பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அவராகவே மேல்நாட்டு உடையிலே, பரிசீலித்ததைத் தமிழக மக்கள் மறக்கமாட்டார்கள், பாராட்டத்தான் செய்வார்கள்.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. எம். கந்தசாமி]

அதற்கு பின்னாலே தஞ்சையிலே மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் கிளர்ச்சி. அதைச் சுமுகமான முறையிலே தடுத்துநிறுத்தி அமைதிகாத்த பெருமை காவல்துறையைச் சாரும்.

மாணவர்கள் கிளர்ச்சி, தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தங்கள் பல இடங்களிலே வகுப்புக் கலவரங்கள் இலையெல்லாம் நடந்தும் கூட மிகச் சுமுகமான முறையிலே எல்லாப் பயனும் ஏற்படக்கூடிய வகையிலே போலீஸார் கடமையாற்றினார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற முனிசிபல் தேர்தல்களிலும் இடைத் தேர்தல்களிலும் பல இடங்களில் போலீஸார் சிரமப்பட்டு எந்தவிதமானத் துப்பாக்கிச் சூடோ கண்ணீர்ப் புகையோ இல்லாத அளவுக்கு சிறப்பாகச் செயலாற்றி வந்ததை நாம் எல்லோரும் பாராட்டவேண்டும்.

இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் திட்டத்தட்ட தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் 5 துப்பாக்கிச் சூடுகளும் 5 தடவை கண்ணீர்ப் புகை நிகழ்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இதற்கு முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கமாக இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எவ்வளவோ துப்பாக்கிச்சூடுகளும் எத்தனையோ பேர் இறந்திருக்கும் நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நமது அறிஞர் வண்ண அவர்கள் மறைந்த நேரத்தில், உணர்ச்சி வசப்பட்ட பொதுமக்கள் அவரது உடலைப் பார்க்க வந்த நேரத்தில் போலீஸார் மிகுந்த சிரமப்பட்டு தங்களுக்குப் பல இன்னல்கள் வந்திருந்தாலும்கூட அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் கூட்டத்தை முடிந்த அளவுக்கு அமைதியாக நடத்திச் சென்றதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் இரண்டுபட்ட பிறகு இப்பொழுது இந்தியாவின் பிரதம அமைச்சராக இருக்கும் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் சென்னைக்கு வந்த நேரத்தில் பல இடங்களில் பல கிளர்ச்சிகள் இருந்தாலும்கூட, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் இலாக்காவை எந்த முறையிலே கையாளவேண்டுமென்று தெரிந்து அந்த முறையில் செயல்படுத்திச் சென்றதன் காரணமாக, மிக அமைதியான முறையில் பிரதம அமைச்சரின் சுற்றுப்பயணம் நடந்தேறியது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக அந்தப் போலீஸ் இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தேவையான ஊதியமும், அவர்களுக்கு மற்ற வசதிகளும் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த அரசு 60 சதவீதம் ஈடு வசதிசெய்து கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அது மட்டுமன்றி மதுவிலக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற ஒரு நிலை தமிழகத்தில் பொதுமக்களிடையே இருந்து வந்தாலும்கூட நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தியதன் பயன், இந்த

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

ஆண்டு சென்ற ஆண்டைவிட 50,000 வழக்குகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதுகுறித்து நாம் எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து கிராமங்களில் உள்ள போலீஸ் இலாக்காவைச் சேர்ந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குப் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் அவசியமானது என்ற முறையில் அவர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் அல்லது ஒரு ஜீப்பாவது தந்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று அவர்கள் தீவிரமாக பணிபுரிய வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நேரத்தில் தீயணைப்புப் படையினர் வரமுடியாமல் பெருத்த சேதம்

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள மணப்பாறை ஒரு பெரிய நகரமாக இருந்தும் கூட அங்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் இல்லை. பல இடங்களில் தீவிபத்துகள் ஏற்பட்டு குறித்த நேரத்தில் தீயணைப்புப் படையினர் வரமுடியாமல் பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. என். சங்கரய்யா : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறையைப்பற்றி மார்க்சிசு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் மதுவிலக்கு என்ற தலைப்பின்கீழ் அந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறிய தற்காகப் போடப்பட்ட வழக்குகள் 1960-ல் 93,497. 1967-ல் இது 1,90,713 ஆக உயர்ந்தது. இப்பொழுது 1969-ல் 3,06,555 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து நான் என்ன கூற விரும்புகிறேன் என்றால் இன்று நாம் சொல்லலாம் வழக்குகள் தல்ல முறையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பதிவு செய்ததன் காரணமாக அதிகப் படியான வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, ஆகவே அது தம்முடைய போலீஸ் செய்த பணியின் காரணம் என்று. இதையே வேறு ஒரு முறையில் பார்க்க வேண்டும். 1960-ல் 93,497 வழக்குகள்மட்டுமே இருந்தது இப்பொழுது மூன்று இலட்சம் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் இந்தக் கொள்கை தோல்வி அடைந்துவிட்டது, மக்கள் மத்தியில் ஆதரவு இல்லை, மேலும், மேலும் அதை மீறுவதற்கு மக்களின் மனோபாவம் திரும்புகிறது என்பதுதான். எந்த முறை கையாளப்பட்டாலும் எத்தனை வழக்குகள் போட்டாலும், நிலைமை மாறவில்லை என்பதைத்தான் அரசுத் தரப்பு அறிக்கையில் உள்ள புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இன்று 1969-ம் ஆண்டில் பிடி ஆணை வேண்டாத குற்றங்கள் 66,326 ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நமது காவல் துறைக்குப் பிடி ஆணை வேண்டாத குற்றங்கள் இந்த அளவில் இருக்கிறபோது, மது விலக்குக் குற்றங்கள் 3,06,555 ஆக இருக்கிறது. ஆகவே

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

இன்றையதினம் காவல்துறையில் பெரும் பகுதி கவனம், நான்கு மடங்கு ஐந்து மடங்கு மற்ற குற்றங்களைக் காட்டிலும், இந்த மதுவிலக்குக் குற்றங்கள்மேல் செலுத்தப்படுகிறது. ஆகவே இதை யோசனை பண்ணும் நேரத்தில் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் பர்மிட் உள்ளவர்கள், பெரும் பணக்காரர்கள் அல்ல, ஆனால் சாதாரணத் தொழிலாளர்கள், ஏழை எளியவர்கள், விவாசாயிகள்தான். இன்றையதினம் மார்க்சீச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், குடிப் பழக்கம் நாளடைவில் குறைக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய போதை மோகத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கட்சியின் திட்ட வட்டமான கருத்து. பல இடங்களில் நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. சட்டத்தின் மூலமும் தோல்வி அடைந்திருக்கிற நிலையைத்தான் நாம் பார்க்கின்றோம். பல இடங்களில் திருட்டுத்தனமாக இந்தத் தொழிலை நடத்துகிற வர்களும் காவல் துறையில் உள்ளவர்களும் ஓர் உடன்பாடு இருக்கிற காரணத்தால் ஏராளமாகச் சட்ட மீறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. வேண்டுமானால் அரசாங்கம் அதனுடைய ரகசிய போலீஸ் இலாக்காவின் மூலம் இந்த மதுவிலக்கு அமுல் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து அப்பொழுதாவது உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சட்ட விரோதமான கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் இந்த மதுவில் இருக்கும் போதை சத்தியைக் குறைத்து மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும் ஒரு நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சட்ட விரோதமான செயலுக்குக் கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. அதைப்பற்றி இங்கு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த துப்புத் துலக்கும் விஷயத்தில், இந்த ஆண்டு பிடி ஆணை வேண்டாத குற்றங்கள் 61.4 சதவீதம் துப்பத் துலக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில், அதாவது 1968-ல் 60.8 சதவீதமாக இருந்து இந்த ஆண்டு உயர்ந்திருக்கிறது ஆகவே மிகக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் இந்த வழக்குகளில் துப்புத் துலக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றோம். அப்படியானால் சுமார் 40 சதவீதம் வழக்குகள் துப்புத் துலக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? இன்றையதினம் பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து தங்கள் பணிகளைச் செய்ய வேண்டிய போலீஸாரை நம்முடைய பெரும்பகுதி மக்கள் ஒரு பயந்த உணர்வோடுதான் நோக்குகிறார்கள். அந்த எண்ணத்தை மாற்றும் நிலையில் போலீஸ் இலாக்கா நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளிலும், வாழ்க்கை வசதியில் நம் அனைவருக்கும் அக்கறை உண்டு. ஒரு கட்சி ஆளும் கட்சியாக இன்றையதினம் இருக்கலாம், பிறகு அதுவே எதிர்க் கட்சியாக வரும். ஆளும் கட்சியானாலும் எதிர்க்கட்சியானாலும் சரி இந்த இலாக்கா இருவருக்கும் சொந்தம் என்ற உணர்வு வளர

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1970 ஏப்ரல் 3]

வேண்டும். அந்த முறையில் இந்த இலாக்காவின் மனோபாவம் மாறினால்தான் பொதுவாக எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றம் காணமுடியும்.

இன்றைய தினம் சாதாரணமாக என்ன நடக்கிறது? விசாரணைக்காக என்று சொல்லி போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே பலவிதமாகத் துன்பப்படுத்தப் படுகிறார்கள். தேர்ட் டிகிரி மெதேட்ஸ் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. பல இடங்களில் இதுபற்றிப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருப்பதையும் அரசாங்கம் அறியும். குற்றவாளிகளை ஒத்துக்கொள்ளச் செய்வதற்காக இந்த முறைகள் கையாளப்படுவது ஒரு நிரந்தரமான முறையாகிவிட்டது. அரசாங்கம் இந்த முறையைத் தடுத்து நிறுத்த முன்வந்தால்தான் இந்த இலாக்காவில் முன்னேற்றம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் பெரும் பகுதி மக்களுக்கு இந்த நிலை தான் நீடிக்கும்.

சில சமயங்களில் லாக்கப்பில் இறந்து விட்டதாக நாம் கேள்விப் படுகிறோம். ஒவ்வொரு நேரத்திலும் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷனில் லாக்கப்பில் ஒருவரைப் போடுவதற்கு முன்னால் அவருடைய உடலில் இருக்கும் அரணைக்காயிற்றை முதற்கொண்டு எடுத்துவிட்ட பிறகுதான் காவலில் வைக்கின்றார்கள். ஆகவே தற்கொலை என்று சொன்னால் அது எப்படி இயலும் என்பதைப் பொதுமக்கள் அறிய விரும்ப மாட்டார்களா? இதை கட்டுப்பாடான முறையில் ஒரு பிரிஸ்டெஜ் கொச்சுகை போலீஸ் அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு போன் செய்தால் அவர்கள் கிடைப்பதே இல்லை. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று பரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது ரெவின்யூ இலாக்கா மீது உள்ள மாதிரி, போலீஸ் இலாக்காவிலும் ஒரு வித கண்ட்ரோல் இருக்க வேண்டும். தாசிஸ்தார் அளவில் இப்படிப்பட்ட ஒருவித அதிகாரம் இருக்க வேண்டும், அதற்கு அரசாங்கம் வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சந்தேக கேஸ்கள் என்று பிடிக்கப்படுவதைப் பற்றித் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். நான் ஒருசமயம் கும்பகோணம் ரயில் நிலையத்தில் காலை 3 மணிக்குப் போய் இறங்கினேன். அப்போது ரயில்வே ஸ்டேஷனில் இருந்த பத்து பதினைந்து பேரை சந்தேக கேஸ் என்று போலீசார் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். அந்தந்த ஊர்களுக்குப் போய் வரக்கூடிய ஏழை மக்கள் அங்கு படுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் ஏன் சந்தேக கேஸ் போட வேண்டும்? அரசாங்கத் தரப்பில் மறுக்கப்பட்டாலும் கூட, ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் இவ்வளவு கேஸ்கள் பிடிக்க வேண்டுமென்ற நிர்ணயம் இருப்பதால்

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. என். சங்கராய்யா]

தான் இப்படி எல்லாம் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி இல்லாத எந்தச் சரகத்தில் அதிகமாகக் குற்றங்கள் இல்லையோ அது பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தால் இந்த மாதிரி சந்தேக கேஸ்கள் என்று பிடித்துக் கொண்டு போவதெல்லாம் குறையும்.

அடுத்தது மரியாதை. மாண்புமிகு சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் கூடக் கூறினார்கள். நிலவுடைமையாளர் களுக்கே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மரியாதைக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்குப் புகார் கொடுக்க வருகின்றவர்களைக் கூட நிற்க வைத்துக் கொண்டு என்ன என்று கேட்டால் புகார் கொடுக்க வருகிறவர்களே பயந்து விடுவார்கள். இன்றைக்கும் அவர்களை எஜமான் என்று சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. போலீஸ் நிலையங்களிலே ரிசர்ச் அசிஸ்டென்ட் அல்லது கிளார்க் என்று போலீஸ் அல்லாத சிவில்லியனைப் போட்டு அவர்களிடத்தில் புகார்களைக் கொடுத்து அவ்வாறு புகார்களைக் கொடுத்தற்கு அத்தாட்சியும் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் பதில் வரவில்லை என்றால் புகார் கொடுத்தது பற்றிப் பின்னால் மேலதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துக் கூற முடியும். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் கொடுக்கப் போகிறவர்களையும், குற்றங்களை விசாரிக்கும்போதும் மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது என்பது பிரச்சினை இல்லை. ஜனநாயக அரசாங்கத்தில் போலீஸ் நிலையங்கள் தான் கிராமங்கள் உட்பட எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளால் மக்களுக்கு இடர்ப்பாடு ஏற்படக் கூடாது. நன்மைகள் செய்வதேண்டும்.

பேயர் செர்விசை குடித்தண்ணீர் அளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருப்பதைக் காண மகிழ்ச்சி. அந்த வகையிலே அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதியாக போலீஸ் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டும். மரியாதை கொடுத்துப் பழகுவதற்கு போலீசாருக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். காவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஓரியன்டேஷன் கோர்ஸ் பழைய ஏகாதிபத்திய முறையிலேயே இருப்பதாக அறிகிறேன். அதை ஜனநாயக முறையிலே அமைக்க வேண்டும்.

பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் என்ற அம்சம் குறைவாக இருக்கிறது. போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றி இந்த சட்ட மன்றம் தவிர வேறு எங்கும் பேச முடியாது. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களில் எல்லாம் பேச முடியாது. அப்படிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தால் அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகளை ஆங்காங்கே சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் என்ற அம்சத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். சங்கரய்யா]

[1970 ஏப்ரல் 3]

போலீசாருக்குத் தகவல் கொடுப்பதற்காக 'இன்பார்மர்' என்று வைத்திருப்பதில் மதிப்பிற்குரியவர்கள் வரமாட்டார்கள்; ரவுடிகள்தான் இந்தத் தொழிலுக்கு வருகிறார்கள். இதனால் ஒரு தவறுதலான உறவு ஏற்படுகிறது. இதை அவர்கள் பயன்படுத்தி தங்கள் இஷ்டப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால் ஒரு சங்கடமான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆக, இதை நீக்க வேண்டுமென்று கோட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை விவசாயிகளாக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் போலீசார் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். அவர்கள் சட்டப்படி அமைதியான முறையில் ஏதேனும் செய்தால் அதில் குறுக்கிடாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்.

குமரி மாவட்டத்தில் 1969 நவம்பர் மாதம் நிர்வாகம் 103 தொழிலாளர்களை நீக்கியது சட்ட விரோதமானது, லாக் அவுட்டுக்குச் சமமானது என்பதால் அதை எதிர்த்து 1970 பிப்ரவரி 11-ம் தேதி சத்தியாகிரகம் நடத்தினார்கள். விளவங்கோடு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஆறு பேரை எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் கைது செய்து அவர்களை அடித்து போலீஸ் வண்டியில் ஏற்றி, அருமனை என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். குமரி மாவட்ட தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றிய புகார்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அரசு வரையறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகளோ, தொழிலாளர்களோ அல்லது மாணவர்களோ அமைதியான முறையில் கிளர்ச்சி செய்தால் அதில் குறுக்கிடாது சட்டப்படி பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் முதலாளிகளுக்கோ, நிலப் பிரபுக்களுக்கோ பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. சட்டப்படி என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியுமோ அதை மட்டும் கொடுக்க வேண்டும்.

மாணவர்கள் சங்கம் என்ற பெயரில் பல அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் மார்க்சிஸ்டு மாணவர்கள் சங்கம் என்று இருந்தால் அதிலுள்ள மாணவர்களுடைய பெற்றோர்கள் போலீசாரால் அணுகப்பட்டு எச்சரிக்கை கொடுப்பதாகப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாணவர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதே போன்று காங்கிரஸ் மற்றக் கட்சிகளின் மாணவர்கள் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இன்று எல்லாக் கட்சிகளின் மாணவர்கள் சங்கங்கள் இருக்கும்போது இதிலே மட்டும் ஏன் போலீஸ் தலையிட வேண்டும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பது நல்ல பாரம்பரியமற்ற முறையாகும்.

29—1—1970-ம் தேதியன்று மதுரையில் கீழமாசி வீதியில் இரயில்வே ஸ்டேஷனில் இருந்து சாமான் ஏற்றிக் கொண்டு வந்த வண்டிக்காரரை போலீஸ்காரர் அடித்துவிட்டார். தொழி

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

லாளர்கள் அதை ஆட்சேபித்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், - காவலர்களுக்கும் வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது வேறு விஷயம். ஆனால் ஜனநாயக அடிப்படையில் உள்ள நிர்வாகம் என்ற முறையில் கடுமைபான குற்றங்கள் புரிகின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக் கூடாது. கள்ளமார்த்தக்காரர்கள், கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், கொலை செய்பவர்கள் ஆகிய குற்றம் செய்பவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சமுதாயத்திற்கு நன்மைகளைச் செய்யும் வகையில் ஜனநாயக முறையில் இயங்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக் கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் பெண்ணாடம் பகுதியில் நக்ஸல்பாரிகள் தொந்தரவு காரணமாக குற்றம் செய்யாத ஒருசில நபர்களையும், சம்பந்தப்படாத நபர்களையும் பிடித்துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பிடிப்பதில் எனக்கோ, எங்கள் கட்சிக்கோ ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த நிலையில் சம்பந்தப்படாத சிலரைப் பிடித்து போலீசார் கஷ்டப்படுத்துவதை முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஒரு குடும்பத்தில் குற்றம் செய்தவரை வீட்டை விட்டே விரட்டி விட்டார்கள். அவர் தற்போது அந்த வீட்டிலே இல்லை, அந்த வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கும், குற்றம் செய்தவருக்கும் இப்போது எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. இருந்தும், அவர்களுடைய சொத்தைப் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். இவ்வாறு சொத்தைப் பறிமுதல் செய்வது வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அது இப்போது இருக்கக் கூடாது. அவருக்குக் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள், மனைவிமார்கள் இருக்கிறார்கள், சொத்தைப் பறிமுதல் செய்துவிட்டால் அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும்? வெள்ளைக்காரன் காலத்து முறை தொடர்ந்து இருப்பது கூடாது, இதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சி.ஐ.டி. போலீசாரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, உண்மையான குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து தண்டிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நாட்டில் நல்லவர்கள் வாழ வசதியாக இருக்கும்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் அடிக்கடி பல கொலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன்பேரில் சி.ஐ.டி.க்கள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். சிதம்பரம் தாலுகாவில் 13 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன, இவையெல்லாம் நடக்கக் கூடாது. ஆகவே சி.ஐ.டி. இலாகாவை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்] [1970 ஏப்ரல் 3]

சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில், தென்ன மரங்
ளிலிருந்து கள் ஏராளமாக இறக்குகிறார்கள். கள் இறக்கும்
பழக்கம் வந்துவிட்டது. கள்ளுக்கடைகளை எடுத்துவிட்டு ஜனங்
களுக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்ல மாட்டேன்.
அப்படிச் சொல்லக் கூடியவன் அல்ல நான். குடிக்காதவர்களின்
வாயில் கள்ளை விட்டு அவர்கள் குடித்தது போல் கேஸ் போடுவ
தாக அறிகிறேன். நல்லவர்கள் வாயில் கள்ளை ஊற்றுகிறார்கள்.
அதற்கு சாட்சியமும் தயார் செய்கிறார்கள். அப்படி சாட்சியம்
தயார் செய்வதை எடுத்துவிட வேண்டும். இதனால் ஆதிதிராவிட
மக்கள்தான் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்லவர்கள்
வெளியே வரவே பயப்படுகிறார்கள். ஒரு நல்லவரைப் பார்த்து,
இவர் குடித்தார் என்று சொன்னால் என்ன செய்வது என்று
வெளியே வர பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி சாட்சியங்கள்
தயார் செய்வதை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடுகள் சரியாக்க்
கிடைப்பதில்லை. வெள்ளக்காரன் காலத்தில் கட்டிய வீடுகள்
அப்படியே இருக்கின்றன. அவற்றை நல்லமுறையில் செப்ப
னிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். எல்லா வகுப்பினருக்கும் வீடுகள்
செப்பனிட்டுக் கொடுக்கையில், போலீஸ்காரர்களுக்கு மட்டும்
வீடுகளை செப்பனிட்டுக் கொடுக்காதிருப்பது நல்லதல்ல. மேலும்
போலீஸ்காரர்களுக்குள்ள வீட்டுக் கஷ்டம் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

சாட்சி சொல்வதற்கென்று சில ஆட்களைத் தயார் செய்து வைக்
கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டம் இருக்கவே படாது.
ஒருவரைப் பிடித்துச் சென்று அவருக்கு சோறு போட்டு, டிபன்
போட்டு அங்கேயே வைத்திருக்கிறார்கள், பொய் சாட்சி சொல்வ
தற்காக. ஒரு கோர்ட்டுக்குச் சென்று சாட்சி சொன்ன பிறகு
அடுத்த கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போவது என்றிருக்கும் நிலைமை
போலீஸ் இலாகாவில் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யும்போது அவர்
களுக்கு நிறைய ஆபத்து ஏற்படுகிறது. எங்கள் ஊரில் மாணிக்கம்
என்ற ஒரு போலீஸ்காரர் குத்தப்பட்டு செத்து விட்டார், பஸ்
ஸ்டாண்டில் பொதுமக்கள், எஸ்.பி. நான் எல்லாரும் இருந்து
எடுத்து அடக்கம் செய்தோம். அவருக்கு ஐந்தாறு பிள்ளைகள்.
அவர் சாகாமல் இருந்தால் இன்னும் பதினைந்து ஆண்டுகள் வேலை
செய்யலாம். ஆகவே போலீஸ்காரர்கள் வேலை செய்ய இருக்கிற
காலத்திற்குள்ள சம்பளத்தை வீட சற்று அதிகமான அளவில்
போலீஸ்காரர் குடும்பங்களுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக யிருக்கும்,
இப்படிப்பட்ட கேஸ்களில். போலீஸ்காரர்கள் வெளியே சென்று
விட்டால் திரும்பி வந்தால்தான் நிச்சயம் என்ற நிலைமை இருக்
கிறது. ஆகவே போலீஸ்காரர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து
நல்ல உதவிகள் செய்ய வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்]

போலீஸ்காரர்களுக்கு சாஷ்வல் லீவ் 12 நாட்கள் என்றிருக்கிறது. அவர்களுக்கு குடும்பத்தில் என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் அவர்களுக்கு லீவ் கொடுப்பதில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு லீவ்சாங்ஷன் செய்வது கிடையாது. ஆகவே பலர் வீட்டில் ஏதாவது கஷ்டம் தேர்ந்தால் சொல்லாமல் ஓடி விடுகிறார்கள். அல்லது ஆப்சைட் ஆகி விடுகிறார்கள். ஓடிப்போய் விட்டாய் என்று அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து டிஸ்மிஸ் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குள்ள நிலைமையை உணர்ந்து லீவ் கொடுக்க வேண்டும்.

ரிசர்வ் போலீஸ்காரர்கள் மாதத்திற்கு ஒரு நாள் கூட வீட்டில் தங்குவதில்லை. ஒரு வாரத்தில் ஒரு நாள் லீவு ஆகிப், ஒரு நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை. லீவ் நாட்களில் வேலை செய்தால் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். நான்கு நாட்கள் வேலை செய்தால் இரண்டு நாட்களுக்குத் தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ட்யூட்டி வேலை செய்யப் போனால் ட்யூட்டி முடிந்த பிறகு வெயிட்டிங் என்று வேலை கொடுக்கிறார்கள். இது இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகத்தான் இருந்தது வருகிறது. இதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 6 மணியிலிருந்து 8 மணிவரை ட்யூட்டி. 8-ல் இருந்து 10 வரை வெயிட்டிங். 2-ல் இருந்து 4 மணி வரை வெயிட்டிங். 4-ல் இருந்து 6 மணி வரை ட்யூட்டி, 10 முதல் 12 வரை வெயிட்டிங். 12 முதல் 2 மணி வரை ட்யூட்டி. இப்படி ஒரு மாதத்திற்குத் தொடர்ந்து கொண்டே போனால் மனிதன் களைப்படைந்து போகாமல் இருக்க முடியுமா? ஆகவே அவர் சிறிது தூங்கி விழத்தான் செய்வார். அப்போது அதை யாராவது பார்த்து விட்டால் அவர்மேல் நடவடிக்கைகள் எடுத்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார். ஆகையினால் இந்த முறைகளை மாற்றி அமைக்கக் கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான காவல் துறை மானியத்தின் மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அவைமுன் வைக்கவிரும்புகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் காவல்துறை மிகுந்த சிறப்போடு பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பது எல்லாத் தரப்பினராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற ஒன்றாகும். 1969-70-ல் காவலர்சை தேர்ந்தெடுத்தபோது குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே இருந்து 21.2 சதவீதமும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரிலிருந்து 37.3 சதவீதமும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருப்பதற்காக உள்ளடங்கியே இந்த அரசை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1961-ல் இருந்து 1969-ம் வரை உள்ள மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் இதில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி

[திரு. எஸ். கணேசன்] [1970 ஏப்ரல் 9]

மதிப்பிற்குரிய மார்க்ஸிஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் கட்சி சார்பில் பேசுகிற நேரத்தில், கொள்கை அளவில் மது விலக்குக் கொள்கை தோல்வியுற்றிருக்கிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 1960-ம் ஆண்டில் 93,497 வழக்குகள் போடப்பட்டன. 1969-ல் 306,555 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே கொள்கை அளவில் மதுவிலக்குக் கொள்கை தோற்றிருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்குக் குற்ற வழக்குகள் வருடாவருடம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், காவல் துறையினர் மிகுந்த சுறுசுறுப்போடு பணியாற்றுவதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. 1969-ல் 306,555 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், காவல்துறையின் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் மிகுந்த சிரமத்தோடு, கஷ்டப்பட்டுத்தான் அந்தக் கேஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஏன் பொருள் கொள்ளக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

1960-ம் ஆண்டில் காவல் நிலையங்களில் இருந்த காவலர்கள்தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்குகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. ஆகவே வளர்ந்து வருகிற மக்கள் தொகை அடிப்படையில், ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் சிறிது அதிகப் படியான காவலர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு காவல் நிலையத்தின் எல்லை பத்து பதினைந்து மைல் சுற்றளவிற்கு இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு கலவரம் நடக்கிறது என்றால், அங்கு காவல் துறையினர் விரைந்து சென்று அந்தக் கலவரத்தை அடக்குவதற்காக பத்து நிமிடங்களில் செல்ல வேண்டுமென்றால், அப்படி விரைந்து செல்வதற்கு போதுமான வாகன வசதிகள் காவல் நிலையங்களில் இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு காவல்நிலையத்திற்கும் ஒரு பழைய ஓப் காராவது கொடுத்தால் தான் சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றை நிலைநாட்டுவதன் மூலம் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும்.

கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு ஆண்டு காலமாக இந்தக் காவல் துறைப் பொறுப்பை ஏற்று மிக நல்லமுறையில் பணி புரிந்து வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றைய முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் காவல் துறைப் பொறுப்பை ஏற்ற காலத்தில் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் கோபக்காரர் ஆயிற்றே, இத்துறை இவர்களிடம் செல்கிறதே, எதிர்க் கட்சியை அடக்கி ஒடுக்கி, நசுக்கி விட அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களே என்று அஞ்சி மேடைகளிலும் பேசி வந்தார்கள், பத்திரிகைகளிலும் எழுதி வந்தார்கள். ஆனால் அத்தனைக்கும் மாறாக தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து முடிவு எடுப்பதில், எதிர்க் கட்சிகளை அணைத்துச் செல்வதில் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு இரண்டாவது அண்ணாவாக மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் இந்தத்

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. எஸ். கணேசன்]

துறையின் பொறுப்பையேற்று பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகது.

குறிப்பாக, எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு அறுவடை நிச்சயமாக நடக்குமா என்ற அச்சநிலை இருந்தது. அப்போது விவசாயத் தொழிலாளர் தோழர்களும், நிலச்சுவாந் தார்களும் பாராட்டத்தக்க வகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவல் துறையினர் நன்கு பணியாற்றினார்கள் என்றால், அந்தப் பெருமை நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையே சாரும். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி எல்லாம் கெட்டுவிட்டது என்று சிறிது நாட்களுக்கு முன்னதாக எதிர்க் கட்சித் தரப்பில் ஊத்த குரலில் பட்டது. அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் வெட்கப்படக் கூடிய அளவிற்கு இன்று நம் மாநிலத்தில் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு அவை கட்டிக் காக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைக் கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த போலீஸ் மானியக் கோரிக்கைமீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள போலீஸ் இலாகா சீராகவும் சிறப்பாகவும் நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டு வந்தது என்பதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு இல்லை. ஆனால் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னர் காவல் துறையில் தலையீடு அதிகமாகப் போய்விட்ட காரணத்தினால் சில விடங்களில் பொது மக்களுக்கு பல இன்னல்கள் படிப்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக போலீஸ் இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு, காவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற நான் படி-, பயணப்படி இன்னும் துணி மணிகள் போன்றவை சிறந்த முறையில் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நான் படி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் உள்ள போலீஸ் நிலையங்களில் வேலை பார்க்கிற காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ஒரு மோட்டார் சைக்கிளாவது கொடுத்தால்தான் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்ய வாய்ப்பிருக்கும். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் திருமாவூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து 15 மைல் தூரத்திற்கு நல்ல ரோடு வசதியில்லாத நிலையில், குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியவர்களாக போலீஸ்காரர்களும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொதுமக்களின் ஆதரவைத் தேடித் தான் செல்ல முடியும். எந்தக் கேசைக் கண்டுபிடிக்கப் போகிறார்களோ அந்தக் கேஸ்காரர்களின் தயவால்தான் திரும்பி வர முடியும். அதுபோன்ற கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ரோடு வசதிகள் இல்லாவிட்டால், அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் உள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்காவது மோட்டார் சைக்கிள் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். கருப்பையா] [1970 ஏப்ரல் 3]

குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில், 15 மைல் தூரம் நல்ல சாலை வசதியே இல்லை. ஏலாக்குறிச்சி, திருமானாருக்குக் கிழக்கே இருக்கிறது. எனவே, 7 மைல்களுக்கு ஒரு போலீஸ் நிலையம் வேண்டும். ஏலாக்குறிச்சியிலும் திருமழபாடியிலும் ஒவ்வொரு போலீஸ் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லால்குடி தாலுக்காவைச் சேர்ந்த டால்டியாபுரம் போலீசார் அரியலூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த புதுக்கோட்டை, ஆகிய இடங்களில் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 10 மைல் தூரம் வந்து கண்டுபிடிக்க ரோடு வசதி இல்லை. வேண்டுமான அளவிற்கு போலீசார் இல்லை. ஏதாவது நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு, போலீஸ் அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னால் ஸ்டேஷனில் ஆட்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இல்லாத இந்தக் காலத்திலே போலீஸ் இலாக்காவிலே ஆள் பற்றாக்குறையாக இருப்பது என்பது சரியல்ல. ஆட்கள் அதிகமாக இருந்தால்தான் வேலை வாய்ப்பு உண்டாகும். எனவே, போலீஸ் இலாக்காவில் பணியாற்றுவவர்களுக்குச் சிறந்த உணவும் குற்றங்குறைகளைத் திட்டவாட்டமாகக் கண்டுபிடிக்க காவலர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக போக்குவரத்து வசதி இல்லாத இடங்களிலே நல்ல நிலையமாக இயங்கும் வகையில் போலீஸ் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே பலவிடங்களில் கள்ளைக் குடித்து விட்டு இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 30, 40 என்று சென்ற மாதம் பேப்பரில் படித்தோம். கள்ளைக் குடிப்பதே தப்பு. கள்ளைக் குடித்துவிட்டிருப்பவர்களைக் கேட்பாற்றாகக் கிடக்கிறது இந்த இலாக்கா. வீதி வீதியாக இருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் சரி, திருச்சி ஜில்லாவிலும் சரி, திருமடி பாடிக்குப் பக்கத்தில் கூட்டம் கூட்டமாக கள்ளைக் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். வேடிக்கையாகச் சொல்லவில்லை, காலையில் 7 மணி 8 மணிக்கு வந்து கொள்ளிடக் கரையில் பார்த்தால் தெரியும். அதற்கு அமைச்சரவர்கள்கூடச் சொல்லலாம், போலீசுக்குச் சொல்வதுதானே என்று. போலீசுக்குச் சொன்னால்கூட கவனிக் கப்படும் முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரிக் குற்றங்கள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால் குறிப்பாக, கூடுதல் நிலையங்கள் வேண்டும். அங்கே பணியாற்றக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்து இந்த போலீஸ் இலாக்கா நல்லமுறையில் செயல்படுத்துவதற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கொள்ளைக் குற்றங்களும், திருட்டுக் குற்றங்களும் அதிகப் படியான அளவில் நடக்கின்றன. திருட்டுக் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க என்று தனியாக ஒரு இலாக்காவை அமைத்து தமிழகம்

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

முழுவதும் எங்கெங்கு திருட்டுகள், கொள்ளைகள் நடக்கிறதோ, அவைகளைத் திறமையாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, பொதுமக்கள் நல்லமுறையில் பாதுகாக்கப்பட ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி, நல்ல முறையில் அந்த இலாக்கா இயங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தது, இந்தக் கோட்டா முறை. மாத இறுதியிலே எத்தனை கேஸ் என்று கோட்டாமுறை இருப்பதால், வசதி படைத்த குடித்தவர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள். அழுக்கு வேஷ்டியைக் கட்டிக்கொண்டு பஸ் ஸ்டாண்டில் படுத்துக் கிடப்பவர்களைப் பிடிக்கிறார்கள். ஜெயங்கொண்டம், அரியலூர், கீழப்பழுலூர், போன்ற இடங்களில் பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் படுத்திருந்தால் அவர்கள்மீது சந்தேகம் கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று, எல்லாப் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலும் பெரும்பாலும் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன், “அதை” அவர்கள் வாயில் ஊற்றி, கேஸ் பிடிக்கும் முறையை அறவே நீக்க வேண்டும். ஏழைகள் பாதிக்கப் படாமல் இருக்க வேண்டும்.

பலவிடங்களில் லைசென்ஸ் பெற்றுச் சிட்டாடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பணம் வைத்து ஆடினாலும் பிடிக்காமலிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே, பொழுதுபோக்கிற்காக, ரோட்டிலேயோ அல்லது வீட்டிலேயோ பணம் வைக்காமல் ஆடினால் பிடிக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்வது நல்லமுறை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, இந்தப் போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற விடவேண்டும்.

குறிப்பாக, கார்களில் வரும் எண்கள் பழைய ஆங்கில எழுத்துக்களிலேயே இருக்கின்றன. கார்கள், பஸ்கள், லாரிகள், சின்ன கார்களிலெல்லாம் தமிழ் எழுத்துக்களைப் போட வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது ஆட்சி தமிழக ஆட்சியாக மலர்ந்திருப்பதால் முதலமைச்சரவர்கள் கார்களில் தமிழ் மொழியைப் பதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லாரிகளில் ஜனங்களை ஏற்றிவருவதில், 10 பேர் 20 பேர் என்று வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கூட லாரியில் போனபொழுது மரணமடைந்த செய்தியைப் படித்தோம். எனவே லாரிகளில் 2 பேர், 3 பேர்களுக்கு மேல் வரும் முறையை நிறுத்த வேண்டும். பெரம்பலூரிலிருந்து மெட்ராசுக்கு வரும் லாரிகளில் ஒரு நாளைக்கு 20 பேர், 10 பேர் அளவில், 5 பேர், 10 பேர் என்று ரெகுலராக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும்.

போலீஸ் இலாக்கா திறமையாக நடக்க வேண்டுமென்றால், போலீஸ் இலாக்காவில் ஆட்களை அதிகமாக ஆக்க வேண்டும். நல்ல வசதிகளும் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாகப் பல கிராமங்களில் ஏதோ மருத்துவ இல்லங்களுக்குப் போவதைப்போல் நோஞ்

[திரு. ஆர். கருப்பையா]

[1970 ஏப்ரல் 3]

சலாக மெலிந்து இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு நல்ல வசதியும் வாய்ப்பும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவரவர்களே, எனது வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கருத்தைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், இருக்கின்ற போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலேயுள்ள காவலர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்தியாவிலேயே சிறந்த காவலர்கள் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் அமைதியான சூழ்நிலை இருக்குமானால் அது நமது காவலர்களை மையமாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக எங்கோ திருடியவர்களும், எங்கோ குற்றம் செய்பவனும், இங்கேயும் தவறாக நடக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு தமிழகத் திற்கு வந்தால், இங்கேயும் நிச்சயமாக அப்படிச் செய்ய முடியாது என்பதைத் தமிழக காவலர்கள் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாடு முழுவதும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற நிலைமை திருட வந்தவர்கள் தமிழகத்தில் பிடிக்கப்பட்டார்கள். ஆந்திரா விலிருந்து வந்தவர்கள் தமிழகத்திலே பிடிக்கப்பட்டார்கள். இம் மாதிரியாக தமிழகத்தின் காவலர்கள் மிகவும் சிறப்பான காவலர்கள் என்பதை நாடு முழுவதும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற நிலைமையாகும். இந்த நாடே அவர்களிடத்தில் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமைகள் உருவாகியிருப்பது உண்மை. ஆயினும்கூட இந்தச் சிறப்பான அம்சங்களிலே, மீண்டும் சிறப்பு பெற வேண்டுமென்பது தமிழக மக்களின் பொதுவான கருத்தாக இருக்கும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயமில்லை. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழக்குகளைப் பார்த்தால் சென்ற ஆண்டிலே 1968-ஆம் ஆண்டிலே, 60.8-ம், 1969-ஆம் ஆண்டிலே 61.3 சதவிகிதமும் குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மற்றப்படியும் குற்றம் இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது. இங்கே குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும்பொழுது காவலர்களின் உயர் அதிகாரிகளுக்கு, அவர்களின் கவனத்திற்கும் சில விஷயங்களைச் சொல்ல முயற்சி செய்கிறோம். சாதாரணமாக போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே பலவிதமான பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். Traffic, law and order, crime, vigilance department என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே போலீஸ் இலாக்காவிற்குள்ளேயே சட்டத்தை அமல் நடத்தும் பகுதியில் ஏதாவது தவறு வந்தால் அந்தத் தவற்றை நிவர்த்தி செய்ய என்று டிபார்ட்மெண்டிலேயே ஏதாவது ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். சாதாரணமாக போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலேயிருக்கும் பலரும் இந்த சமூக விரோத சக்திகளோடு இணைந்து, உறவுகொண்டு அவர்களும் தவற்றைப் பலவிடங்களில் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்கைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால்,

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. பி. வேலுசாமி]

போலீஸ் இலாக்காவிற்குள்ளேயே ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி அம்மாதிரியாக நடக்கின்ற தவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அத்துடன், முக்காடு கேஸ் என்று பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். சமூகத்திலே கல்வி வளர்ந்த நிலைமையிருக்கின்ற நேரத்தில், சமூகத்திலே நகரமும், கிராமங்களும் ஒன்றாக வளர்ந்து வரும் இந்தக் காலத்திலேயும் முக்காடிட்டுக் கொண்டு போகின்றவர்களைப் பொதுமக்கள் பிடிப்பது என்பது வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம். சமூகத்திலேயிருப்பவர்களிலே ஏழைகள், சாதாரணமாக உழைப்பவர்கள், ஒன்றும் அறியாத அப்பாவிகளா இருப்பவர்கள் போன்றவர்கள் சாதாரணமாக முக்காடு கேஸிலே கைது செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். என்னுடைய வேலைக்காரனைக் கூட கைது செய்திருக்கிறார்கள். இரவு 12 மணிக்குச் சென்றான் என்று கைது செய்து உள்ளே வைத்துவிட்டார்கள். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே, அவன் என்னிடத்தில் 12 மணிக்கு இருந்தான் என்று சொல்லியும்கூட, கேஸிலே போட்டுவிட்டோம், ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரியான நிரபராதிகள் பலர் இம்மாதிரியான கேஸ்களிலே இப்படி அநியாயமாகத் தண்டிக்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவது சிறப்பாக இருக்கும்.

107-வது செக்ஷன்படி கேஸ் ஒன்று போடப்படுகிறது. இந்தக் கேஸிலே என்னைப்போன்ற அரசியல் வாதிகள் கைதாகிறார்கள். முன்பு, இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள், இப்பொழுது நாங்கள் கைது செய்யப்படுகிறோம். இரண்டு பக்கங்களிலே ஏதாவதொரு காரணத்தால் மோதல் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி அநியாயமாக, அரசியல் சந்தர்ப்பங்களில் கைது செய்யப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை வருகிறது. அத்தகைய நிலையில் என்னைப்போன்ற கைது செய்யப் பட்ட வேண்டியவர்கள் கைது செய்யப்படுவதில் தவறு இல்லை. அதிலும் நிரபராதிகள் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள். வாஸ்தவமாகவே நாங்கள் கைது செய்யப்பட வேண்டியவர்களாகியிருந்தால் அவர்களுக்கு என்று கேஸ் போட வேண்டுமே தவிர, நிரபராதிகள் மாட்டிக்கொள்வது சிறப்பாக இருக்காது என்று கூறிக் கொள்கின்றேன்.

இந்தப் போலீஸ் இலாக்காவில், பிடித்து வைப்பவர்களைச் சாதாரணமாக 24 மணி நேரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு வாரம், 10 நாட்கள் என்று வைத்து விசாரணைக்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்திருப்பது தப்பு, தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இருக்கும் சட்டத்தை, காவலர்களே சட்டத்தை மீறுவது என்பது சரியாக இல்லை. வேண்டுமானால் சட்டத்தைக் கூடத் திருத்தி, அப்படி விசாரணைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று செய்தால் நியாயமாக இருக்கும்.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சட்டத்தை அமல் நடத்துபவர்கள் சட்டத்தை மீறுவது என்ற நிலைமை வருமானால், அது முறையாக இருக்காது. அம்மாதிரி இருக்கிற நிலைமையை மாற்றி, சட்டத்திற்கே திருத்தம் கொண்டு வந்தால்கூட தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். போலீஸ்காரர்களுக்கு சங்கம் அமைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கிடையாது. சங்கம் வைக்கும் உரிமை எப்போழுது இல்லையோ, அப்போழுது அவர்களுடைய நியாயமான தேவைகளை உணர்ந்து, அவற்றைக் கவனிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய தலையாய கடமையாகும் என்று கருதுகிறேன். சங்கம் வைக்கின்ற உரிமை இல்லாத அவர்களுக்கு . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானியத்தை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயக அமைப்பிலே சட்டசபையும், நிர்வாகமும் ஒரு நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக இருக்கின்றன. சட்ட சபையில் நாம் சிறந்த கொள்கைகளை வகுக்கிறோம். அவைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவது நிர்வாக அதிகாரிகள்தான். நிர்வாக அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே நேர்மையாகவும், ஒழுங்காகவும் நம்முடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்காவிட்டால், நாட்டு மக்களிடையே கசப்பு உணர்வு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக ஆட்சியாளரைப்பற்றி தவறான எண்ணம் நாட்டில் பரவி விடுகிறது. கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முக்கியமாக இருக்கும் அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு மனிதாபிமானத்தோடு, நேர்மையாகவும், ஒழுங்காகவும் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு நல்லது. அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது கூட சரியான கருத்து அல்ல. சம்பளம் வாங்காமல் பணி செய்பவர்கள் தான் ஒத்துழைக்க வேண்டும். சட்டத்தின் அடிப்படையில் சம்பளம் பெற்று பணியாற்றுகிறவர்கள் மனிதாபிமானத்தோடு தங்கள் கடமைகளை நேர்மையாகவும், ஒழுங்காகவும் மக்களுக்கு ஆற்றிவர வேண்டும். இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற தி.மு.க. நல்ல கொள்கைகளை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும் என்று வகுத்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆட்சியை மேலும் பாராட்ட பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் அதிகாரிகளினுடைய தவறு, அதிலும் குறிப்பாக கீழ்நிலையில் உள்ள அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறு அந்த வாய்ப்பை கெடுத்து விடுகிறது. மக்கள் எல்லோரும் படித்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே, இதற்கும், ஆட்சிக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எண்ணிப் பார்க்கக்கூடிய நிலையில் மக்கள் இல்லை. ஒரு சிறிய தவறு ஏற்பட்டால் கூட இந்த ஆட்சியிலா அப்படி நடக்கிறது என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுகிறது மக்களிடையே.

சென்னை நகரை எடுத்துக்கொண்டால், 'நோபார்க்கிங் ஏரியா' என்று இருக்கிறது. பெரும்பாலும் ஸிட்டியில் அதிகமாக வண்டிகள் நிற்கக்கூடிய இடம் இல்லை. 'நோபார்க்கிங் ஏரியாவில்' பார்க்

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு எம். ஆர். கண்ணன்]

செய்தார்கள் என்று கோர்ட்டில் ரூ. 100 பைன் போட்டு விரிகுறார்கள். உடனே டாக்ஸிகாரர்கள் கூடி முன்பெல்லாம் ரூ. 5, 10 தான் பைன் போடுவார்கள், அதற்கு மேல் போடுவது கிடையாது, இப்பொழுது ரூ. 50, 100 போடுகிறார்கள் என்று ஒரு பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. அதற்கும் ஆட்சிக்கும் நிச்சயம் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இருந்தாலும் ஏழை மக்களிடையே, குறிப்பாக நடுத்தர ஏழை மக்களிடையே நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற ஆட்சியின் பேரில் ஒரு தவறான எண்ணம் வரக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. கோர்ட்டிலுள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட் களும் சில சமயங்களில் இவர்கள் சாதாரண மக்கள் தான், ரூ. 5, 10 பைன் போட்டால் போதும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

உ கடை வைக்க வேண்டுமென்றால் போலீஸ் லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் கிடையாது. அதற்கு ரூ. 2 லைசென்ஸ் கட்டணம் கட்ட வேண்டும். பெரும்பாலான மக்களுக்கு உ கடை லைசென்ஸ் கிடைப்பது கிடையாது. பொதுவாக அடுத்தடுத்து பக்கத்தில் கடை இருக்கிறது, அதனால் லைசென்ஸ் கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றைய கடைகள் மளிகைக் கடைகள் போன்றவைகள், பக்கத்து பக்கத்தில்தான் இருக்கின்றன. உ கடை பக்கத்தில் இருந்தால், அதற்கு மட்டும் லைசென்ஸ் கிடையாது. சட்ட அடிப்படையில் உ கடைக்கு லைசென்ஸ் தேவையில்லை. அது ஒரு மாபாகத்தான் வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உ கடை வைப்பதற்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அருள் கூர்ந்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உ கடைக்கு போலீஸ் லைசென்ஸ் தேவையில்லை என்ற எண்ணத்தை தெரிவித்துவிட்டால், பல ஆயிரக்கணக்கான ஏழை வியாபாரிகள் அவர்களைப் போற்றுவார்கள். சட்டத்தின் அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட லைசென்ஸ் தேவையே இல்லை. போலீஸ் லைசென்ஸில் போடப்பட்டிருக்கும் கண்டிஷன்களைப் பார்த்தால், உ கடைக்கும் அதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது.

காட்டன் பெட்டிங் அதிகமாக நடக்கிறது லிட்டியில் என்று ஒரு பெரிய புகார் இருக்கிறது. எப்பொழுது லிட்டியில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். காட்டன் பெட்டிங்குக்கு திடீரென்று ஒரு வாரத்தில் அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பல பேர்கள் பிடிக்கப்படுகிறார்கள். அன்றாடம் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய வேலையைச் சரிவர செய்திருந்தால், இந்த நிலைமை ஏற்படாது. ஏதோ இது இன்று நடப்பது போலவும், சர்க்கார் அனுமதிப்பது போலவும், அப்படி ஒரு தவறான எண்ணம் மக்களிடையே பாவக் கூடிய வாய்ப்பு அதிகாரிகளினால் ஏற்படுகிறது.

பிக் பாக்கெட்டிங் ஜார்ஜ் டவுன் ஏரியாவில் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. அதிகாரிகளிடம் சொல்லியும் கூட, அவர்கள் நல்ல முறையில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதை

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1970 ஏப்ரல் 3]

நிவர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இதெல்லாம் இந்த ஆட்சியில் நடைபெறுகிறது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தாளம் போடலாம். அது மிகத் தவறு. எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும், அது கொள்கையைத் தான் வகுக்க முடியும். கொள்கைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது நிர்வாக அதிகாரிகள்தான் ஆகவே, எதிர்க்கட்சியினர் இப்படி நடக்கிறது, அப்படி நடக்கிறது இந்த ஆட்சியில் என்று சொல்வது தவறு.

போலீஸ் லைன்களில் வீடுகள் நல்ல முறையில் கட்டி தரப்பட வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள வீடுகளுக்கே கடைக்காலை நல்ல முறையில் பலமாகப் போட்டு, பல அடுக்கு மாடிகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால். போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக வேறு இடம் தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும். போலீஸ் இலாகாவிலுள்ள குறை வேண்டிய ஆட்கள் இல்லை, ஆட்கள் நிறைய இருந்தால் தான் நைட் ரவுண்ட்ஸ் வா முடியும், ஸ்டாஃப் குறைவு என்று சொல்கிறார்கள். அருள் கூர்ந்து நமது அமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே இருக்கிற கிளப்புகளில் 100-க்கு 99 கிளப்புகள் சூதாடி கிளப்புகளாக இருக்கின்றன. சட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதால், போலீஸார் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் முயற்சி எடுத்தாலும், கிளப்புகளை விட்டு, தெருவிலே ஆடியது போல்தான் கேஸ் போட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற படி கேஸ் போடுவதற்கு சட்டம் இடம் தரவில்லை. ஆகவே, இந்த கிளப்புகளை ஒழிக்க ஏதாவது வழியிருந்தால், அதை நிச்சயம் செய்து, பல குடும்பங்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மலர் அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. ஆ. கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன்.

இன்று நமது தமிழ் நாட்டினுடைய காவல்துறை மிகச் சீரோடும் சிறப்போடும் பணியாற்றிவருகிறது என்பது, அயல் நாட்டினரும் போற்றக்கூடிய அளவுக்கு இது நடந்து வருகிறது என்பது தெள்ளத் தெளிவான விஷயம். அதோடு இன்று தமிழக அரசு உஷார் பிரிவு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தி, தமிழகத்தில் சுமார் 654 பதுக்கல்காரர்களைப் பிடித்து, ரூ. 65 லட்சம் பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருள்களைப் பிடித்து, நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. தமிழ் நாடு அரசு இந்தத் துறையில் கள்ள மார்க்கெட் காரர்களை எந்த அளவில் பிடித்திருக்கிறது என்பது இதன் மூலம் தெரியும். சுமார் 329 லாரிகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல முறையில் திறமையாக பணியாற்றி வருகிற காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் நமது அரசு இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது.

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. ஆ. கருப்பையா]

கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஸ்டேஷன்களில் பெரும்பாலும் டெலிபோன் வசதி கிடையாது. ஏறத்தாழ 10, 20 மைல்களுக்கு அந்தப் பக்கம் உள்ள கிராமங்களில் இருக்கிற ஸ்டேஷன்களில் இருந்து முக்கியமாக ஒரு டாக்ஸி வரவழைத்து, ஆக்ஸிடென்டில் சிக்கிய மனிதரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால், அங்கு அதற்கு டெலிபோன் வசதி கிடையாது. போலீஸ்காரர் களுக்கு நல்லெண்ணம் இருந்தாலும், மனிதன் பிழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தாலும், போன் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அந்த மனிதனை பிழைக்க வைக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதைக் கவனித்து நமது அரசு வேண்டிய போன் வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று கூட சொல்லிக் கொள்வோன். வேனல் காலத்தில் கிராமப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய ஸ்டேஷன்களுக்கு மின்சார விசிறி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுத்தால், அதுவும் கூட நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று, நமது தமிழக அரசு காவல் பிரிவினருக்கு 60 சதவிகிதம் இப்பொழுது வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுத்திருந்தாலும்கூட, இன்னும் 40 சதவிகிதத்தினருக்கு வீட்டு வசதியை கூடிய விரைவில் நிறைவேற்றி கொடுக்க அரசு முற்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே உள்ள ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படையினருக்கு சென்னையில் வீட்டு வசதி இல்லை என்பதை நாம் அறியும்பொழுது, அவர்களுக்கு உண்மையில் இதை விரைவிலே செய்து கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு உண்டு என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் மிக அவசியம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மானூர் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அதிலிருந்து உக்கரங்கோட்டை என்ற ஊர் சுமார் 12 மைல்களுக்கு அப்பால் தான் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு அவுட் போஸ்ட் போலீஸ் ஸ்டேஷன் கண்டிப்பாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று அரசை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போன ஆண்டு கூட, ஒரு சம்பவம் நடந்தது. சராய வேட்டைக்காகப் போன போலீஸ்காரர்கள் உக்கரங்கோட்டையில், சாராயக் கும்பலுக்கும் போலீசாருக்கும் கலவரம் ஏற்பட்டு, பக்கத்தில் ஸ்டேஷன் இல்லாததால், மூன்றே பேர்கள் சென்று இருந்ததால், பொது மக்களுடைய உதவியை நாட வேண்டிய வந்தது. அதன் மேல் தான் அவர்கள் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள். இது என் தொகுதியில் நடந்த சம்பவம். அங்கே ஒரு அவுட்-ஸ்டேஷனாவது இருந்திருந்தால், இப்படி அவர்கள் 12 மைல் தாண்டி அங்கே வந்து அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை.

[திரு. ஜி. கருப்பையா]

[1970 ஏப்ரல் 3]

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தீபாவளி யன்று என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில், ஒரு கொலைக் கேஸ் நடந்தது. அது மணியாச்சி ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்ததா அல்லது கங்கைகொண்டான் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்ததா என்று தெரியாமல் மத்தியில் நடந்திருந்தது. போலீசாரில் யார் இந்த கேசை முதலில் பார்ப்பது என்கிற தகராறு ஏற்பட்டு, அந்தப் போட்டியில் மறுநாள் மாலைவரையில் பிரேதம் அங்கேயே இருந்தது. அதன் பிறகு கேஸ் எடுத்து, கோர்ட்டில் அது நிற்கவில்லை, வெற்றி பெற முடியவில்லை. எந்த ஸ்டேஷனாக இருந்தாலும், அந்த நேரத்தில் முதல் உதவி செய்வது என்பதில் தயங்கக் கூடாது என்று போலீஸ் காரர்களையும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைகளை பணிவோடு தெரிவித்து, வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* ஹாஜி ம. மு. பிரீ முகம்மது: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது, இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் சார்பில் பேச அனுமதித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டமும், ஒழுங்கும், அமைதியும் பாதுகாக்கும் வகையில் நம் முடைய மாநில காவல் துறையினர் சிறப்பாகப் பணிபுரிவதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் பாராட்டுவதற்குக் காவல் துறையின் காவலராக இருக்கும் முதல் அமைச்சர் அந்தத் துறையில் விசேடமாகக் கவனம் செலுத்துவதுதான் காரணம் என்பதால், அதற்காக அவர்களுக்கும் என் மனமார்த்த பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நம்முடைய காவல் துறை மானிய அறிக்கையில் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 52,948 குடிக்கின்றவர்களைப் பிடிக்கும் கேசுகள் அதிகப்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறேன். உண்மையிலேயே இக்கண்டுப்பிடிப்புகள் அதிகமாக இருக்குமானால் காவல் துறையினரை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். ஏனெனில் குடித்துவிட்டு, குடிமக்களுக்கு கேடு விளைவிக்கும் குடிகேடர்களைப் பிடித்து தண்டனைக்கு ஆளாக்குவது சமுதாயத்தின் நல் வாழ்விற்கு அவசியமும் அவசாரமும் ஆனது என்பதை உணர்கிறேன். ஆனால், ஆள்தூக்கி சட்டத்தின் பெயரில் நான் வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் குடிகேடர்கள் என்ற பெயரில், நல்ல குடிமக்களையும் சிறையில் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். நம் ஆட்சியில் அப்படி ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன்.

வேறு மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய காவல் துறை சிறப்பாகப் பணிபுரிகிறது, என்பதை நினைத்து உண்மையிலேயே சந்தோஷம் அடைகிறேன். அதே நேரத்தில் திருஷ்டி பட்டுவிடக்கூடாது என்று ஒரு குறையைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். இராணிப்பேட்டை வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், தோல் மண்டிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன.

1970 ஏப்ரல் 3] [ஹாஜி ம. மு. பீர். முகம்மது]

அங்கே களவுகள் நடைபெறுகின்றன. இராணிப்பேட்டைத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினருடைய தோலே களவுபோகும் போது, கையும், களவுமாக போலீஸ்காரர்கள் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதே போன்ற நிகழ்சிகள் ஏற்படாமல் நம்முடைய காவல் துறையினர் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய காவல் துறையினர் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் காலனிகள் இடையூறாக இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. திடீர் என்று திருடர்கள் திருடிவிட்டு ஓடும்போது, இவர்கள் காலனிகளைக் கழட்டிவிட்டு ஓடுவதற்கோ, அல்லது ஒரு ஆரே அல்லது சேறு நிறைந்த பகுதியோ இடைப்பட்டால், அந்த நேரத்தில் ஓடுவதற்கு இப்பொழுது கொடுத்துள்ள காலனிகள் அவர்களுக்கு இடையூறாக இருப்பதால், அதில் மாற்றம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு காவல் துறைப் பணியாளர்களால் பிடிக்கப்படும் குற்றவாளிகளுக்கு குற்றப் பரிகாரமாக அபராதம் போடப்படும் போது, கிடைக்கும் அபராதத் தொகையிலிருந்து ஒரு பாகத்தை காவல் துறையினருக்கு ஏதாவது நல்ல காரியங்கள் செய்ய என்று பயன்படுத்தப்படும் வகையில் கொடுக்கும் ஒரு நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பதிவு இல்லாத காவல் துறை அதிகாரிகள் காரோ, அல்லது மோட்டார் சைக்கிளோ அலுவல்களுக்கென்று வைத்திருந்தால், அவ்வாகனங்களின் காலாண்டு வரியை அரசினரே ஏற்று வந்தார்கள். ஆனால் அச்சலுகை புதிதாக காரோ, மோட்டார் சைக்கிளோ வாங்குபவர்களுக்கு இப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. பாகுபாடின்றி புதிய, பழைய காவல் துறை அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் அச்சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறை ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வசதி போதிய அளவு இல்லை. அவர்களது கடமையைச் செய்ய வீட்டு வசதி இன்றியமையாத ஒன்று. அந்தத் துறையில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசின் கண்ணாகவும், காதாகவும் பயன்படும் தனிப்பிரிவு காவல் துறையினருக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ரூ. 2.50 தினப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. சாதாரண காவல் துறையினருக்கு ரூ. 1.25 தினப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தில், அவர்கள் சிறப்பாகப் பணிபுரிய அரசு கொடுக்கும் தினப்படி போதாது. ஆகவே, இதை அரசினரின் கவனத்தில் கொண்டு, கூடுதலாகப் படி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[ஹாஜி ம. மு. பிர் முகம்மது] [1970 ஏப்ரல் 3]

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை விடுமுறையில் செல்லுகின்ற அரசாங்க ஊழியர்கள் விடுமுறையில் ஒரு மாதத்தை, அவர்கள் மீண்டும் வேலையில் சேர்ந்து விடுப்பைக் கொடுத்துவிட்டு ஊதியம் பெறும் வாய்ப்பு பிற துறை அரசு அலுவலர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் காவல் துறையினருக்கு இந்தச் சலுகை பெற முடியவில்லை. காரணம், அவர்கள் அவசரமாக பணிக்கு அழைக்கப்பட்டு, வேலையில் சேர்ந்து விடுவதுதான். பிற அரசு அதிகாரிகள் ஒரு மாத ஓய்வைப் பெற்றுக்கொள்ளாது—வேலை செய்தால்—ஊதியம் பெற்றுக்கொள்ளும் சலுகையை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலையை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று அரசாங்கமும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில், குரும்புரைச் பொறுத்தவரையில், அதற்கு ஒரு தனிக் காவல் நிலையம் வைக்கக் கூடிய எல்லாத் தகுதிகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் குரும்புரின் ஒரு பகுதி ஆழ்வார்திருநகரி காவல் நிலையத்துடனும், மறு பகுதி நாசரத் காவல் நிலையத்துடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. குரும்புரில் எல்லாவிதமான வசதிகளும், வாய்ப்புக்களும் இருந்தும், அங்கே ஒரு காவல் நிலையம் வைக்கவில்லை. உடனடியாக அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியவில்லை என்றாலும், ஒரு போலீஸ் அவுட்-போஸ்டை குரும்புரில் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய காவல் துறை அதிகாரிகளிடத்தில், நெருக்கடியான சங்கடமான நேரங்களில், உயர் மட்டத்தில் ஆனாலும், கீழ் மட்டத்தில் ஆனாலும், சென்று புகார் கூறும்போது, தனித்த அக்கறை யோடு கேட்டுத் தெரிந்து, உடனடியாகப் பரிகாரம் தேடித்தர செயல்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி பாளையங்கோட்டையில் நடந்திருக்கிறது. முஸ்லிம்களை அடக்கம் செய்கின்ற இடத்தில், ஒரு குழந்தையை வெளியே எடுத்து வைத்து விட்டார்கள். மாண்கள் வெட்டப்பட்டிருந்தன. மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரியிடம் முறையிடு செப்தவுடன், அவரின் துணைப் பரிவாரங்களோடு அந்த இடத்திற்குச் சென்று அதற்குரிய பாதுகாப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டு, அதற்கு நன்றி தெரிவித்து எனது உரையை நிறைவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை மானியம் சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்வருகிறேன்.

காவல்துறை என்று சொல்லும்போது, பழைய காலத்தில், அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ஏகாதிபத்திய கொள்கையைத்தான் தொடர்ந்து இன்னமும் அனுஷ்டித்து வருகிறது. இதை மாற்று

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

வதற்கு உரிய முறையில் அரசாங்கம் திட்டமிட வேண்டும். சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கமிஷன் கொள்கையை மாற்றுகின்ற சிபாரிசை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துரைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இப்பொழுது நாளுக்குநாள் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன என்பது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. குற்றங்கள் அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

மதுவிலக்கை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் 50 ஆயிரம் வழக்குகள் அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 50 ஆயிரம் பேர்கள் மது குடித்ததாலா வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். மது குடிப்பவர்கள்மீது வழக்குகள் போடப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் லட்சக் கணக்கான வழக்குகள் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். குடிப்பவர்கள் தங்களுடைய பழக்கத்திலிருந்து தங்களை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. ஒரு சட்டம் வருகிறது என்று சொன்னால், அதைப் பெரும்பாலான மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலொழிய அதை அமல்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, மதுவிலக்குக் கொள்கையை கைவிடுவது தலமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருட்டுக் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. சமீபகாலத்திலே கோவில் சிலைகள் எல்லாம் திருடு போயிருக்கின்றன. கும்பல் கும்பலாக வந்து கோயில்களிலும், வீடுகளிலும் புகுந்து திருடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான திருடர்களைப் பிடிப்பதற்கான முறையில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. கூட்டங்கூட்டமாக வந்து கொள்ளையடிக்கும் நிலைமை அதிகரித்து வருகிறது. அரசு தக்க கவனம் செலுத்தி, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பிச்சைக்காரர் விடுதி நடத்தப்படுகிறது. மதிப்பீட்டுக் குழு அந்த விடுதியைப் பார்த்தது. மற்ற மாநிலங்களை விட, நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்த விடுதி சிறைச்சாலைகளைப் போல், நடத்தப்படுகிறது. இங்கிருப்பவர்களை கைதிகளைவிட மிகக் கொடுமையாக நடத்துகிறார்கள். பம்பாயில் பிச்சைக்காரர்களைப் பிடித்து, அவர்களுக்கு நல்லவிதமாக தொழில், விவசாயம், காய்கறி தோட்டங்கள் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். அதே போல பிச்சைக்காரர்களைப் பிடித்து, அவர்களுக்குரிய தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினால் எல்லோருக்கும் நல்லது. எத்தனை யோ தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தலாம். நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் பிச்சைக்காரர்களைக்கூட பிடிக்க முடியும். கோயில்களுக்குப் போனால் அங்கே பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், பஸ் நிலையங்களிலும் நிறைந்து இருக்கிறார்கள், பஸ் நிலையங்கள்,

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1970 ஏப்ரல் 3]

ரயில்வே நிலையங்கள், ஓட்டல் வாயிற்படிக்கள், இப்படி எங்கே பார்த்தாலும் பிச்சைக்காரர்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா பிச்சைக்காரர்களையும் பிடிக்க தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களைக் கொண்டு தரிசான நிலங்களில்—சமீபத்தில் தஞ்சையிலே திறந்தவெளி சிறைச்சாலையை ஆரம்பித்ததுபோல—விவசாயம், தோட்டக் தொழில் போன்றவைகளைச் செய்ய வேண்டும். பிச்சைக்காரர்கள் அதிகரிப்பதற்கு வேலையின்மைதான் முக்கிய காரணம். இன்றைக்குப் பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஆகவே இதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாதிப் பூசல்கள் ஓய்ந்தபாடில்லே. உள்ளூர் சாதிப் பூசல்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சாதிப் பூசல்கள் தீர்வதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அவையனைத்தையும் நாம் செய்ய வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அரிசனங்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்று கோருகிற நேரத்தில், 'அரிசனங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்கிறார்கள், ஊதியம் அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள்' என்று மற்ற ஜாதிக்காரர்கள், மேல் ஜாதிக்காரர்கள் எல்லாம் எல்லாம் ஒன்று சேர்கிறார்கள், ஊதியம் அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள்' என்று சேர்ந்து அந்த அரிசனங்களின் மேல் தாக்குதல் நடத்துகிறார்கள். அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அண்மையில் வெண்மணியில் நடந்ததைப்போலச் செய்கிறார்கள். எல்லா ஜாதிகளும் ஒன்றுதான் என்ற நிலைமையிலே வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக கிளர்ச்சிகள் ஆரம்பித்தார்களானால், போலீசார் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக நிலப்பிரபுக்கள், பெரிய முதலாளிகள் ஆகியோருக்குச் சாதகமாக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். "விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலே போலீஸார் தலையிடக் கூடாது" என்று சர்க்கார் ஒரு கொள்கையை வகுப்பதன் மூலமாக அதை ஒழுங்குபடுத்த முடியும்.

அடுத்து, போலீஸார் காவலர்களை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். பதிவுபெற்ற அலுவலர்கள் மிக மிகக் குறைவாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடைநிலை ஊழியர்கள் அதிகமான அளவில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. பி.யு.சி. வரையில் படித்தவர்களைக்கூட அரிசனங்களாக இருந்தால் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் நம்முடைய இராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் பணியாற்றுகிறார்கள். எங்கேயாவது ஒரு சம்பவம், ஒரு நிகழ்ச்சி என்று சொன்னால் அங்குள்ள பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், தக்க போக்குவரத்து வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும் ஒரு ஜீப் அல்லது மோட்டார் சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சம்பவ இடத்திற்கு அவர்கள் எளிதில் போக முடியும்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்திலேயே வீடு இருக்க வேண்டும். வீடு ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரத்தில் இருப்பதன் காரணமாக தகுந்த நேரங்களில் புகார்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்திலேயே வீடுகள் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, போலீஸ் காவலர்களை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த ராஜ்யத்திலே கீழான நிலையிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆரம்பச் சம்பளம் 70 ரூபாய்தான். தினப்படி ஒரு ரூபாய் இருபத்தைந்து காசு என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் காலத்திலே ரூ. 1.25க்கு ஒரு வேலை சாப்பாடு கூட வயிரா கிடைக்காது. ஆகவே, அந்த தினசரிப் படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். தினசரிப்படி குறைந்த பட்சம் 3 ரூபாயாவது கொடுத்தால்தான் இரண்டு வேலைப்பாவது வயிரா நிறைய சாப்பிட முடியும். இந்தக் காரியத்தை அரசாங்கம் கருணையோடு கவனித்துச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். காவலர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகள். ஏழைகள்தான் இந்த வேலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் தக்க முறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அவர்கள் இருபத்துநான்கு மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நேரம், காலம் என்று கிடையாது. மற்ற மற்றத் துறைகளில் ஆறு மணி நேரம், எட்டு மணி நேரம் என்று வேலை செய்தால் போதும். எந்தச் சமயத்தில் ஆபத்து என்று கூப்பிட்டாலும் இவர்கள் வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, காவலர்களுக்கு வைத்திய வசதி தக்கபடி இல்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்துடன் இணைந்த ஒரு தொகையை வைத்திய வசதிக்காக கொடுக்கவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

போலீஸ் காவலர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சங்கம் அமைத்துக் கொள்ள மற்ற ராஜ்யங்களில் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்திலும் காவலர்கள் சங்கம் அமைத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும். சங்கம் என்று இருந்தால், தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் சொல்ல அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமையை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1970 ஏப்ரல் 3]

DR. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, on behalf of the Swatantra Party we have given notice of a number of cut motions and I have moved particularly one cut motion. In support of the cut motions, first of all, I wish to stress the fact that a number of things have to be done to set right the defects noticed in the working of the Department. I shall briefly pass over the whole thing by reading the cut motions we have given notice of. My hon. Friend Thira Vengataswamy, has given notice of the following cut motion—

“To discuss about the failure of the Police in dealing impartially with all people in the democratic administration of Tamil Nadu.”

Then my hon. Friend, Thiru Kothandaramiah has given notice of the following cut motion—

“To discuss about the need to provide training to the Police to follow humane and modern methods in dealing with the offenders.”

Then, I have given notice of the following cut motions—

“To discuss the need to give proper housing accommodation to the Constables of our State.”

“To discuss the activities of the Naxalites in Tamil Nadu.”

“To discuss the anxiety and worry caused to peace-loving people of the State by the dangerous activities of the Naxalites in this State.”

“To discuss the need to prevent armed voluntary forces coming into existence in our State as a parallel to the Police Force.”

“To discuss the circumstances under which protection to the West Bengal Deputy Chief Minister was given by Marxist Force and not by the State Police Force.”

“To discuss the immediate necessity to curb the production and sale of illicit liquor inside the compound of General Hospital Quarters opposite to Moore Market (my constituency).”

“To discuss the circumstances under which five children died due to the fire accident on 17th January 1970 in a house in Muthiah Mudaly Street, Madras-14.”

“To discuss the prevalence of frustration and ill-will among a vast section of people in Thanjavur because of certain inscriptions at the bottom of the Statute of Thiru E. V. Ramaswamy Naicker.”

1970 ஏப்ரல் 3]

[Dr. H. V. Hande]

"To discuss the immediate necessity to establish a Police Station at the junction of Ashtabujam Road, Angalamman Koil Street, Choolai and to bring home the inordinate delay in finalising the same " (this is the cut-motion I have moved officially)

"To discuss the circumstances under which a clash between Harijans and non-Harijans on 16th January 1970 at Kachirapalayam in South Arcot district took place and the need to prevent such clashes in future "

"To discuss the unpleasant atmosphere prevailing in Thanjavur, arising out of appearance of a large number of anti-God posters " and lastly

"To discuss the circumstances under which deaths took place in the Elephant Gate Police Station during 1968 and 1969. "

In this connection I wish to read a small extract from the proceedings of this House on 17th August 1968 when I have put a question to the revered Anna, who was the Chief Minister then. I have then put the following question—

"Will the Government examine the necessity of toning up the Police administration especially the violence that is exhibited by the Police officials inside the Police stations? Even though they do not want to give information, whenever a man is taken to Police station on a charge of gambling or drunkenness he is taken to the Police station and put in the lock-up and in the process of being kept in lock-up he is beaten. Many a time I have known such instances. On 13th in my own constituency, in the lock-up attached to C-2 Police station in Elephant Gate, a man died in the lock-up or on way to the hospital. I do not know all the details. Will the Hon. Chief Minister know that this sort of death inside lock-up leads to unrest in the area that such and such a man died in the lock-up because of beating, etc. Such sort of thing is most unfortunate. This is a legacy handed over to us by British and Congress Regime continued the same. The same is now being continued. I am not blaming the Hon. Minister or Ministry as such. But the officials have not changed their habit. Will the Government take note of the serious charge that I have placed before the House about the incident in the C-2 Police station and will the Hon. Minister see to it that such things do not happen? "

The Revered Anna replied—

"Whenever especially complaints of this nature are brought to my notice, I take special care to instruct the Police department to look into them, enquire into them and send

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஏப்ரல் 3]

reports to me and reports are sent to me. Regarding the particular incident referred to by the hon. Member, if he were to give the details to me in writing, I will certainly look into them."

I gave the details in writing later but I do not know why subsequently no information has come to me.

I come to another point. This is a very highly responsible department. Responsible posts are there. We hear a lot of things about Police. I have myself made a diagnosis, and the root cause of the malpractices we find is because even though we have given them special responsibilities, the conveniences we have provided to them are very, very poor, when compared to the conveniences provided in other States. Unless the Police Department is properly fed, unless we make the officers feel their responsibility, it is no good. The problem should be solved, though not fully, at least partially, by giving them the necessary conveniences. Let me quote the figures obtaining in different States :—

		Sub-Inspectors (basic pay). RS.	Inspector (basic pay). RS.
Audhra		200	300
Kerala		180	275
Tamil Nadu		140	225
Maharashtra		225	350

The Police people in those States have in addition other conveniences in the matter of travelling allowances. When we consider all those things, our State is lagging far behind. I know it is difficult to increase the emoluments of all these people because it means a large amount to the exchequer. But I want the Commission which is seized of the matter to go into this aspect of the pay structure. We have now got a Commission exclusively for the Police. If that aspect is properly tackled, 50 per cent of the problem is over.

My distinguished colleague Thiru Krishnaswamy Gounder was talking about prohibition. It was a pity to hear him talk like that. But we have to agree with what he had said. We can't deny. If an hon. Member like Krishnaswamy Gounder who will not smoke, and who will not take a cup of coffee, who is such a teetotalter, if he were to speak like that, it means that something is really wrong and that boot-legging has become rampant. I want respectfully to submit to the Hon. Chief Minister to earnestly examine and consider this and see to it that boot-legging is stopped. This has become rampant and I know a number of things. Take Kosapet. I know large number of people who are thriving in this art. They have become uncrowned kings. They can completely keep the Police station under their control. This is not something new. This is a

1970 ஏப்ரல் 3]

[Dr. H. V. Hande]

legacy which we have inherited ever since prohibition was introduced. Now we have to tackle this problem. It is there in village too. In small villages I know small people have become kings. They control the Police station. They get extraordinary finance with this boot-legging. The Hon. Chief Minister should consider this aspect and see that something useful is done in this matter.

I now come to the most important point. The Police from being a weapon of terror must become an instrument of service. We know in the Police station, excess of force is applied. When the present ruling party was in opposition, they were saying the same thing. But even now the situation is the same. We are not able to get information without being insulated by the officers concerned. Something must be done to check third degree methods being employed in Police stations. Without applying excess force, it must be possible to get information. But the Police do not do like that. What they do is this: like a cat giving a hit first when it gets a lizard, they give the hit first. That is the usual practice. That practice must be put a stop. The Police should employ only the minimum force. They should not employ the methods of the Army. In the Army they 'shoot to kill'. But the Police are different. Let them not employ the methods of Army. Their (Army) training is entirely different. Let not the Police imitate the Army and employ their methods in the Police station. Even in the case of Hosur, my distinguished friends wanted to stress on that. There were so many things. But the one particular aspect was that a number of innocent people were beaten in the Police station. That aspect brings discredit to the Government. This problem has to be tackled properly by Government.

I want to lay stress on another important point. Our Police force is second to none. They are the best. There is no question of doubt on that. I wish to quote a few examples. Take the Bavarian gang case. From a small beedi, they were able to trace. They found out that it must be a Rajasthan beedi and that those people must hail from there. It reminds me of Perry Mason novel and the excellent way in which the culprits are found out there. What the Police had done here is something remarkable. In detecting crime, they are second to none. In the 'Rolling shutter case' what they had done is remarkable. We know how they had rounded up the Naxalbaris in Madras, a whole party of them who had been wanted in murder, etc., cases in Andhra. The whole batch wanted by Andhra Police were rounded up in a bunch from a house in Madras. I was very much surprised at the wonderful manner in which the Police had effected this catch. Our Police force is really a wonderful Police force.

They have one great need, viz., conveyance. We have not provided conveyances for them in the districts. I mean for the Inspectors. Have we provided all Inspectors with conveyance

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஏப்ரல் 3]

in the districts? The Sub-Inspectors have not been provided with motor vehicles. Unless we provide them with this, how can they go to the spot and detect crimes? That is the point which I want the Government to note so that they could take suitable action.

We have to increase the strength of the Police force. Armies are being raised by different bodies and the Hon. Chief Minister also was wondering from where they get the training. To tackle this problem, I plead for increasing the strength of police force.

I come to housing. We have permanent posts like Commissioner Deputy Commissioner, Assistant Commissioner, etc. But do we have permanent houses built by Government for these officers? No. I am very sorry to state that these officers have to approach private parties for housing. Risk is involved by contact of these officers with private capitalists in regard to their housing accommodation. We do not know what kind of influence they will bring on the police by such contacts. So let us cut our Police from these people. Let us provide them immediately with permanent quarters.

In the All-India Police Duty Meet, I am happy to state that our State has won a shield and a record number of gold, silver and bronze medals. On behalf of my party I wish to congratulate the Government and the Police force on this great achievement.

Finally, one word with regard to Fire Service Constables and Head Constables. Since a number of years there has been a grievance on their part that they must be treated on a par with their counterparts in the regular police force. I want the Government to see that their grievance is immediately removed.

I hope and trust that the suggestions made will be taken in the right and true spirit and that the Police force will become more efficient and bring greater credit to the Government. With these words I wind up my speech. e

மு.ந.பி.
12-00. திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விழைகிறேன்.

பொதுவாக இந்தப் போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொல்லப் போவாமானால் மக்களுக்கும் இந்த நிர்வாகத்திற்கும் அவ்வளவு பொருத்தம் இல்லை. தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்னால், எந்த மாநிலத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி ஆட்சிக்கு வரும் என்று வாய்ப்பு தெரிந்தாலும், அல்லது இருக்கிற கட்சியின் ஆட்சி கவிழும் என்று தெரிந்தாலும், நிர்வாகம் அந்தப் பக்கம் சாய்வாக இருப்பது தெரிந்த விஷயம். நடைமுறையில் நாம் பார்க்கிறோம். ஏனெனில் நாட்டில் நிர்வாகம் சரியாக இருந்தால்தான் மனிதனும் கூட நல்ல வகையில் அமைதியாக வாழ முடியும். இன்றைய தினம் தொழில் வளம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது ரும்முடைய மாநிலத்தில்

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

என்றால் அது நல்ல நிர்வாகத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதே போல் ஒரு நிர்வாகத்தில், இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கும் போலீஸ் காரர்களில் நல்லவர்களும் இருப்பார்கள் கெட்டவர்களும் இருப்பார்கள். பொதுவாக போலீஸ்காரர்களுக்கு சரியான ஊதியம் கிடைக்க வில்லை. அவர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்ய வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் நம்முடைய கிராமப் பகுதியில் சொல்வார்கள், போக்கற்றவனுக்குத்தான் போலீஸ் உத்தியோகம் என்று. நான் அதைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் எங்கேயும் வேலை கிடைக்காவிட்டால் போலீஸுக்குப் போ என்று சொல்வார்கள். இது ஒரு பழமொழி. இதை அரசாங்கம் மாற்ற வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, அந்த இலாக்கா மீது சொல்லப்படுகின்ற லஞ்சப் புகார்கள், ஊழல் புகார்கள் இவற்றைக் களைய வேண்டும். அவற்றைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு தனி நிர்வாகம்போட்டு, அதற்காகச் செலவு அதிகமானால் அதையும் போருட்படுத்தாமல் செய்ய வேண்டும். பொதுவாக மக்களிடம் இருக்கும் ஒரு பயம் என்ன வென்றால், வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்தே போலீஸுனுடைய பழக்கம் நமக்கு ஆகாது என்பது தான். அயல்நாடுகளில் நாம் பார்க்கிறோம். நல்லவர்களுக்கு போலீஸ்காரர்கள் நண்பர்களாகவும் குற்றம் செய்கின்றவர்களுக்கு இவர்களைப் பர்த்தாலே பயம் என்ற நிலை நிலவி வருகிறது. அந்த நிலை நமது நாட்டு நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டு விட்டால் நல்ல சூழ்நிலை தானாக உருவாகிவிடும்.

எந்தக் கட்சி ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு போலீஸ் உதவி என்ற எண்ணம் மக்களிடம் பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாகம் எந்தக் கட்சியையும் சூறிப்பாக கருத்தில் கொண்டு சொல்வதில்லை. நான் எந்த ஒரு கட்சியையும் மனதில் கொண்டு சொல்லவில்லை. மேலே உள்ள அதிகாரிகள் ஒரு விதமாக இருந்தாலும் கீழே உள்ளவர்களைப் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். கட்சி நண்பர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக விசாரணை என்ற பெயரில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து வந்து துன்புறுத்துவது குறைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் உங்களை வெறுக்கும் நிலை ஏற்படும்.

அதே நேரத்தில் பொதுமக்களிடத்தில் எப்படிப் பழக வேண்டும் என்று ஒரு நியதி இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நான் கேள்விப் பட்டேன். பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபிசர் என்ற ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் கேள்வி-பதில் நேரத்தில் சொன்னார்கள். மெட்ராஸ் சிட்டியில் மட்டும் அப்படி ஒரு அதிகாரி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எப்படி மனுநீதி திட்டத்தை ஆங்காங்கே இருக்கும் மாவட்ட ரீதியில் உள்ள கலெக்டர் மற்றும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நேரில் சென்று மக்க

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1970 ஏப்ரல் 3]

னிடம் பழகுவதுபோல் இந்த போலீஸ் இலாக்காவிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபிசர் போட்டு நேரில் சென்று தொடர்பு கொண்டால் மக்களிடம் உள்ள பயம் போகும். அப்படி செய்காலே 50 வருஷம் ஆகும் என்று கருதுகிறேன்.

நடிது போலீஸ்காரர்களில் சிலரிடம் குறைகள் இருக்கின்றன. கீழ் மட்டத்தில் உள்ள போலீஸ்காரர், ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்கள் இவர்களில் ஒரு சிலரைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் செய்யும் தப்பு லஞ்சம் வாங்குவது. கீழே உள்ளவர்களும் ஹெட்கான்ஸ்டேபிளாக இருந்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக வந்துள்ளவர்களும் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் இருந்த மாநிரியே தான் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் படித்தவர்களை போலீஸ்காரர்களாக எடுப்பதில்லை. இனியாவது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி படித்தவர்களைத்தான் போலீஸ்காரர்களாக எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படித்தவர்களை எடுத்தால் நல்லபடி பழகி ஒரு நல்ல நிலையை உருவாக்குவார்கள்.

அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இது முக்கியமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள நிர்வாகம் நல்ல நிர்வாகம் என்று பெயர் எடுத்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய போலீஸ் இலாகாவிடம் போதுமான டிரான்ஸ்போர்ட், கம்யூனிகேஷன் வசதி இல்லை. யாராவது கிராமப்புறம் ஓடினால் ஜீப்பில் போய் வர முடியாது, சைக்கிளில் போகலாம் என்று சொன்னார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட், கம்யூனிகேஷன் சரிவர இல்லாவிட்டால் குற்றங்களைச் சரிவர கண்டு பிடிக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் முக்கியமாக மாவட்டத்திற்கு ஒரு பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபிசர் போட்டு ரெவினியூ ஆபிசர்கள் சென்று மக்களோடு தொடர்பு கொள்வது போல், இவர்களும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். இதைச் செய்தால் மக்களுக்கு உள்ள பயம் நீங்கி போலீஸ் நிர்வாகத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் நல்ல உறவு வளரும் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே நிலையான, நிம்மதியான அமைதியான ஆட்சி தமிழகத்திலே தான் நடக்கிறது என்றால் அது மிக, மிகப் பொருத்தமாகும். அந்த அளவுக்கு ஒரு அமைதியான ஆட்சியை நடத்தி வருகிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்த இலாகாவைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது சட்டம்-ஒழுங்கு இவற்றைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சட்டம்-ஒழுங்கு இந்தத் தமிழ் நாட்டில் எங்கே கெட்டிருக்கிறது என்றால் காங்கிரஸ் கட்சி அலுவலகம்

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

களிலும், அவர்கள் நடத்துகின்ற பொதுக்கூட்டங்களிலுமே தவிர வேறு இடங்களில் இல்லை. திட்டமிட்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்கின்றார்களா, என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுடைய கட்சி கெட்டுப்போய் விட்டது என்று எதை வைத்துச் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சத்திய முர்த்தி பவனில் ஆரம்பித்த இந்தச் சண்டை கடலுருக்கு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சண்டையைத் தீர்த்து வைப்பது பெரும் பாடாகப் போய்விட்டது. வடநாட்டில் அரசியல் தலைவர்கள் நடமாட முடியவில்லை. இங்கே நமது மாநிலத்தில் கருப்புச் சட்டை அணிந்த பெரியார் அவர்களின் மூன்று கதர் சட்டை அணிந்த ராஜாஜி அவர்கள் வரை அரசியலிலே ஒருவருக்கொருவர் இரு வேறு கருத்துத் துருவங்களாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் ஒன்று கடி அள்ளினாலும் நிலைமை வலுந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையைக் கெடுத்து விடக்கூடாது என்று காங்கிரஸ் கட்சியினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல் எறிவதும், செருப்புக்களை வீசுவதும், பொதுக்கூட்டங்களில் மாணவர்களைத் தாண்டிவிடுவதும் காங்கிரஸின் வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது. இந்தச் சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்சினை முழுக்க, முழுக்க காங்கிரஸ் கட்சியில் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. என்பதை நான் இந்த பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தச் சட்டம்-ஒழுங்கைக் காப்பதில் நம்முடைய பொது மக்கள் காவல்துறைக்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக விபத்துக்களைப் பார்க்கின்றபொழுது நாம் அதிலே தீவிரமாகக் கவனம்செலுத்தவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்கூட்டர் விபத்துக்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டே போகின்றது. ஸ்கூட்டர் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் உடனடியாக உயிர் இழக்கக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் கவசங்கள் அணிந்து கொள்ளுகின்ற முறை கொண்டுவரவேண்டுமென்ற யோசனை இருந்தது. எனவே அரசாங்கம் கவசங்களை அணிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு கட்டாய நடவடிக்கையை மேற்கொண்டால்தான் பொது மக்கள் விபத்துக்களிலே சிக்குண்டு உயிர் இழக்கக்கூடிய நிலைமை தவிர்க்கப்படும். எனவே அந்த முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

எதிர்த்தரப்பிலே காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பேசும்பொழுது சொன்னார்கள், காவல்துறையிலே எங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் தலையிடுகிறார்களென்று. நான் அசந்துபோனேன். இன்றைக்கு கீழ்மட்டத்திலே உள்ளவர்களிடம் தாம் கெட்டுப் போனதற்குக் காரணம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததே தவிர, வேறு அல்ல. எந்த எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக அவர்கள் 'நியமிக்கப்பட்டார்'

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] 1970 ஏப்ரல் 3]

களோ, அந்தக் காரியங்களைச் செய்யவிடாமல், காங்கிரஸ்காரர்கள் எதை எதை எண்ணினார்களோ அதைச் செய்வதற்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். அந்தக் காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அப்படிப்பட்ட தாக்குறைவு இருக்கிறது. உதாரணத்திற்காக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குள்ளன் சாவடிக்குப் பக்கத்திலே புலியூர் என்ற இடத்தில் கண்ணுசாமி என்பவரை 307 செக்ஷனில் புக் பண்ணினார்கள்ங் எந்தச் சம்பவத்திற்காக அவர் மீது இந்த வழக்கு போடப்பட்டதோ, அந்தச் சம்பவம் நடந்த அகே நேரத்தில் அவர் டி.எஸ்.பி. அவர் களிடத்திலே வேறு சில சாட்சிகளுடன் அவரும் சாட்சியம் சொல்ருக் கொண்டிருந்தார். டி.எஸ்.பி. அதற்கு சர்டிபிகேட் கொடுத்தும் அதை அந்தக் காவல் நிலையத்திலே ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் அந்தக் காவல் அதிகாரிக்கு வேண்டியவர் புலியூரில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர். அந்த கண்ணுசாமி என்பவர் யார் என்று கேட்டுவிடாதீர்கள். அவர் என்னுடைய சொந்த சித்தப்பாவின மகன். காங்கிரஸ்காரர் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு, கழகத்துக்காரர் மீது பொய் போட்டிருக்கிறார் என்று நான் கூட சொல்லலாம். ஆனால் இப்படி இரண்டொரு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை வைத்துக்கொண்டு கட்சிக்காகச் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாராய பாட்டில்களை வைத்துக் கேஸ் போடுகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன பரி காரம் என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லவில்லை. உண்மை யிலேயே மதுவிலக்குச் சட்டம் இருக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அவர்கள் சொல்லவேண்டும். பொய் கேஸ் போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைச் சமுதாயத்தின் அடிப்படையிலே எற்படுத்தவேண்டுமா அல்லது சட்டத்தின் அடிப்படையிலே எற்படுத்தவேண்டுமா என்பதைத் திட்டவாட்டமாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்கிறேன். அக்கதையைப் படிக்கங்களை சட்டத்தின் அடிப்படையிலே கட்டுப் படுத்துவதைவிட சமுதாய அடிப்படையின் மூலம், பிரச்சாரத்தை வலுப்படுத்துவதின் மூலம் கட்டுப்படுத்துவது நன்மையாக இருக் கும். டி. காபி இவற்றிலே காபின் என்ற விஷம் இருக்கிறது. புகையிலையில் நிகோடின் என்ற விஷம் இருக்கிறது. குடிக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தின்மூலம் கட்டுப்படுத்தமுடியாது. மகாத்மா காந்தி கூட இவற்றையெல்லாம் சமுதாய அடிப்படையிலே நீக்குவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றுதான் பாடுபட் டார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக் கிற சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டவாட்டமான கொள்கை என்ன, மதுவிலக்கு வேண்டுமா. வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி அவர்கள் தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

போலீஸ் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு உள்ள முக்கியமான கஷ்டம் வறுமைதான். அடி மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மிகவும் வறுமையிலே உழல்வதால் அவர்கள் சரிவர இயங்கமுடியவில்லை. ஏற்கனவே மதிப்பிட்டுக் குழு கூட இதைப்பற்றி ஆராய்ந்திருக்கிறது. இந்த வறுமையைத் தீர்ப்பதற்காக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் கமிஷன் ஒன்றை தக்க நேரத்திலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே இந்த மன்றத்திலே உள்ள ஒருவர் அங்கம் பெற்றுள்ளதால் இங்கே பேசப்படுகின்ற கருத்துக்களையெல்லாம் அவர்கள் தெரிவிக்கின்ற நிலைமை இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். மதிப்பிட்டுக் குழு ஆராய்ந்து *Morale cannot be built up and maintained unless the pay scale is reasonable and satisfactory* என்று 1963-ஆம் ஆண்டிலேயே அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும், நல்ல நிர்வாகத்தை உண்டாக்கவேண்டுமென்றால் சம்பள உயர்வு வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் சர்வீசைப்பற்றி ராயல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

In the Royal Commission Report on Police appointed in 1960 in the United Kingdom போலீஸ் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களை ஸ்கில்டு வொர்க்கர்ஸ் என்ற முறையிலே கணித்து அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் தரப்பட வேண்டுமென்றும், ஒப்பீடு முறை கிடையாது, நைட் டியூட்டி உண்டு, இரவு பகலாக அவர்கள் உழைக்கவேண்டியிருக்கிறது, எனவே அதற்காக சம்பளத்தில் 15% கூட்டிக்கொடுக்கிறது, எனவே, அதற்காக சம்பளத்தில் 45% கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், டேஞ்சர் டி லைஃப் அதாவது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய பணியிலே ஈடுபடுகின்ற காரணத்தினாலே அதற்காக 25% கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு கருத்தை அறிவித்துள்ளனர். எனவே ராயல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு காவல் துறையினரின் ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டுகிறேன். அதோடு படித்தவர்கள் நிறையப் பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் காவல் துறை பணிகளுக்கு படித்தவர்களை நியமித்து போலீஸின் தரத்தை உயர்த்தி, காவல் துறையிலே மேலும் நல்ல வெற்றிகளைப் பெற முதல்வர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த போலீஸ் மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநில போலீஸ் சிறந்த முறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்துகிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதே நேரத்தில் நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தவேண்டுமானால் அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் சற்று அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், அட்சியிலே உள்ளவர்கள் அப்படி எடுத்துக்கொண்டால் தான்—எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவர்களுக்கு முறையான உயர்வான சம்பளம்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

கொடுக்கப்படவில்லையென்றால்—எத்தனை சட்டங்கள் போட்டாலும் நிர்வாகத்தை நல்லமுறையிலே நடத்தவே முடியாது. ஆட்சி சிறந்த முறையிலே நடக்கவும், லா அண்ட் ஆர்டர் என்று சொல்லக்கூடிய எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கக் கூடிய அந்த டிபார்ட்மென்டும் முறையாகப் பணியாற்றுவதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டும். வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்ற அமைச்சர் பெருமக்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள் வெளி நாடுகளிலே எவ்வளவு சீரும் சிறப்புமாக வாழ்கிறார்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அந்த முறையிலே இங்கேயும் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதை 1958-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன்.

அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கான்ஸ்டபிளுக்கு ஆஃப் டியூட்டி போடுகிறார்கள். வாரத்தில் ஒரு நாள் லீவ். ஆனால் அதற்காகக் கொடுக்கப்படுவது 1 ரூபாய் தான். தினசரிச் சம்பளம் 2½ ரூபாய் அல்லது 3 ரூபாய் வருகிறது. மூன்று ரூபாய் அளவுக்கு அதைக் கொடுத்துவிட்டு பிச்சைக்காக கொடுக்கிற மாதிரி இதற்கு 1 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை மாற்றி அவர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அவர்கள் நீட் ஆக வா வேண்டும். டிப்-டாப் ஆக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் பூட்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. வருஷத்திற்கு ஒரு பூட்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதேபோன்று டிபான் ஆண்டுக்கு இரண்டு ஜாததான் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் போதாது. மூன்று ஜாத கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய குடியிருப்புகளைப் பார்த்தால் நிகலம் மோசமாக இருக்கிறது. சர்ப்பரைஸ் விஸிட் செய்தான் எத்தனையோ துவாட்டர்ஸ் மனிதன் வாழ்வதற்கே தகுதியில்லாத நிலைமையில் இருப்பதைப் பார்க்க முடியும். இதையெல்லாம் முறைப்படுத்தவேண்டும்.

கிட் முறை வைத்திருக்கிறார்கள். வருடத்திலே ஒரு முறை. இரண்டு முறை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யலாம். ஆனால் அடிக்கடி எ.ஸி. கிட், டி.ஸி. கிட் என்று வருடம் பூராவும் வைத்து அவர்கள் கிட் பேக்கை தூக்கிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது, இதையும் மாற்ற வேண்டும்.

வைத்திய வசதிகளைப்பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது இப்பொழுது இருக்கிற வசதிகள் போதாது. அதிகமாக அவர்களுக்கு வைத்திய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கருணை என்று சொன்னால் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரை கருணை என்று கூப்பிடுகிற நிலையில் கருணை மனு என்று கொடுத்தால் கருணை வருகிறதா என்றால் கருணை வரவில்லை. கருணைதான் வருகிறது. சிறு தவறுகள் செய்தாலும் கான்ஸ்டபிள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆப்ஸண்ட் என்று ஆகிவிட்டால் 3பி

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

சார்ஜிலே போட்டு, அதற்குள்ளாக மேலதிகாரிடமிருந்து வேலை நீக்க உத்திரவு வந்துவிடுகிறது. போலீஸ் வேலை செய்துவிட்டு வேறு வேலை செய்யமுடியாத நிலைமையில் மக்களால் அவர்கள் விரோதியாகக் கணிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் சிறு தவறுகள் செய்தால் அதற்காக சாதாரண பரிஷ்கமண்ட் கொடுக்க வேண்டுமேயொழிய வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது.

இவையெல்லாம் ஏன் செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறேன் என்றால், மனிதனுடைய ஜ்வாதாரத்திற்குக் கெய்யூரிட்டி கொடுப்பதற்காகவும் தேசத்தினுடைய முக்கிய தலைவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலைமை அவர்களிடத்திலே இருப்பதினாலும்தான். அதனால் அவர்களுக்கு அதிகபட்சம் செலவு செய்வதில் தவறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமைக் குற்றம் பற்றி எந்த போலீஸ் அதிகாரியும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளதாகத் தெரியவில்லை. அதற்காக எவ்வளவோ சட்டங்கள் இருந்தும் இவ்வாறு இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இது பற்றி அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதில் கவனம் காட்ட வேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு போலீஸ் இலாகாவிலும் போதுமான சலுகை காட்டப்படவில்லை. சுதந்திரம் அடைந்து 22 ஆண்டு காலம் ஆகியும் ஒரு டிப்பார்ட்மெண்டிலும் எங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 16 என்ற விகிதாசார உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவில்லை. 242, 3 என்றுதான் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டே இருக்கிறது. இதைக் காட்டிலும் கேவலமான நிலை இல்லை. எந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலே நூற்றுக்கு நூறு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஸ்விப்பர் உத்தியோகந்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நூற்றுக்கு நூறு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் சரி, காங்கிரஸ் ஆண்டாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் சரி, சுதந்திராவாக இருந்தாலும் சரி, தி.மு.க. வாக இருந்தாலும் சரி, தோட்டி வேலைதான் நூற்றுக்கு நூறு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இன்று இருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்ட 16 விகிதாசாரத்தையாவது எங்களுக்கு எல்லா டிப்பார்ட்மெண்டிலும் உத்தியோகம் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். விளம்பரம் பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர பலன் இல்லை. தெலுங்கில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். 'பேரு பெத்த பேரு, தாக நீலு லேது' என்று. கருணா என்று முதலிலேயே சொன்னேன். இப்போது கருணை நாட்டாமல் காணாதான் காட்டப்படுகிறது. கருணை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி: போவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்குக் கூட்டுகின்ற வேலையைத்தான் கொடுக்கிறார்களே தவிர, வேறு வேலை கொடுப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—இன்றைக்கு நகராட்சி மன்றங்களில் அப்படிப்பட்ட வேலை காலி ஏற்படும் நேரத்தில் அதற்கு ஏற்படும் போட்டி மிக ஏராளமாக இருக்கிறது. அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லாத பலரும் இந்த வேலைக்குப் போட்டி போடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அந்த வேலையில் போடுவதாகக் கனம் அங்கத்தினர் கருதக்கூடாது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1902-ம் ஆண்டிலேதான் போலீசாரின் சம்பளத்தைப் பற்றி ஆராய குழுவை நியமித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 67 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகுதான் காவலர்களுடைய சம்பளத்தைப் பற்றி ஆராய ஒரு குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். இருபது ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ் இருந்த காலத்திலும் போலீசாரின் சம்பளத்தைப் பற்றியோ, பஞ்சப்படியைப் பற்றியோ, வேலைப் பளுவைப் பற்றியோ அவர்கள் கவலைப் படவில்லை. இப்பொழுது அந்தக் குழுவை ஏற்படுத்தியதின் காரணமாக தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தை அவர்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். போலீசார் உதவித் தொகை பெறுகிற நேரத்தில் கடந்த காலத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் பெறுகின்ற சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டு உதவித் தொகையாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் முடிவு காரணமாக கடைசி ஓராண்டுச் சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டு உதவித் தொகை கொடுக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே இருக்கும் எல்லா அதிகாரிகளும் இதைப் பாராட்டி வருகிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டில் சட்டம் அமைதி மிகச் சிறப்பாகக் காக்கப்பட்டு வருகிறது என்று இந்த மன்றத்தில் பலரும் கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட சிறந்த நிலைக்கு இங்கிருக்கும் காவல்துறை காரணம் என்பதை அனைவரும் அறிவோம். தமிழகப் போலீஸ் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அனைத்து இந்திய அளவில் பங்கேற்று தங்கள் திறமையைக் காட்டி வருகிறார்கள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழ்நாட்டு சர்க்காரின் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்பதற்கான பதக்கங்களை எல்லாம் பெற்று அகில இந்தியாவிலும் முதன்மை பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நானும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோவை மாவட்டம் தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றமடைந்த மாவட்டம். அங்கே காவல் துறை ஒரே ஒரு மாவட்டமாக வைத்துக் கொண்டதான் நிர்வகித்து வருகிறார்கள். அதனால் அங்கு இருக்கும் சிரமங்களை உயர் போலீஸ் அதிகாரிகள் மிகத் தெளிவாக உணர்த்தி வருகிறார்கள். கோவை மாவட்ட போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரை, கோவை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு பிரிவாகவும், ஏனைய பகுதிகளை ஒரு பிரிவாகவும்

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. சு. துரைசாமி]

அமைத்துக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். செங்கற்பட்டில் காவல் துறையை அப்படிப் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள், அதே போன்று கோவையிலும் செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலித்து அதற் குரிய நடவடிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒரு கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்ட தற்கு நேற்றுக் கூட பதில் கூறினர். திருப்பூர் வளர்ச்சி பெற்ற நகரம். ஒன்றரை லட்சம் மக்களும், 15,000-க்கு மேற்பட்ட தொழி லாளர்களும் இருக்கக்கூடிய அந்தப் பகுதியில் ஒரே ஒரு காவல் நிலையந்தான் இருக்கிறது. அங்கு இரண்டாவது காவல் நிலை யத்தை அமைப்பது அனுதாபத்துடன் கவனிக்கப்படும் என்றும், உரிய நேரத்தில் பதில் கொடுக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். திருப்பூரை விட சிறிய நகரங்களாக இருப்பவற்றுக்கெல்லாம் இரண்டு மூன்று காவல் நிலையங்கள் இருக்கும் நேரத்தில் திருப் பூருக்கும் இரண்டாவது காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உடனடியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பெரிய நகரங்களில் இருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு, சப்-இன்ஸ்பெக்டர், டி.எஸ்.பி. போன்றவர்களுக்கு அரசாங்கத் துறையில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் தெரிவித்து, பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பமளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

* திரு. டி. மார்ட்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை காவல்துறை மானியத்தின் மீதுவைக்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டு போலீசார் நிறமை மிக்க போலீசார், காஷ்மீரில் நடந்த போட்டியில் கலந்து கொண்டு தங்கப் பதக்கங் களைத் தமிழ் நாட்டுக்கு வாங்கித் தந்தார்கள்; ஆந்திராவில் இருந்து இங்கு வந்த நக்சல்பாரிகளைப் பிடித்து ஆந்திராவுக்கு அனுப்பியதன் மூலம் ஆந்திர அரசுக்கு உதவி செய்தார்கள்; நடந்த கொள்ளை கொலைகளில் நல்ல முறையில் துப்புக் கண்டு பிடித்தார்கள் என்றெல்லாம் கூறுகின்ற நேரத்தில், அதிலே அவர் களுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தாலும், அதில் எல்லாம் வெற்றி கண்டார்கள்; தமிழகத்தில் மட்டும் இன்னும் சரியாக வெற்றி காணவில்லையே என்ற குறை இந்த ஆட்சியில் உள்ள காவல்துறை பற்றி மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, தமிழகத்தில் தேகு என்பவனுடைய தலைமையில் ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு அவன் ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள பெல்லாரியில் பிடிபட்டான். நக் சல்பாரிகளைப் பிடித்தோம் என்று பெருமை பேசுகிறார்களே, ஏன் பிடிக்கவில்லை என்று மக்கள் மத்தியில் பேசுகிறார்கள்.

[திரு. டி. மாந்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 3]

குறிப்பாக காவல் துறையினர் சிறந்த துறையினராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைக் கொடுக்காத காரணத்தாலும், பழுதடைந்த கார்களையும், ஓட்டை உடைசல் ஜீப்புகளையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் எந்த முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் தான் குற்றங்கள் அதிகமாகப் பெருகி வந்திருக்கின்றன.

1968-ம் ஆண்டில் சொத்துக்களும், சொத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொலைகளுமாக 26,997 குற்றங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1969-ல் அது 28,212 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதோடு இந்தியன் பீனல் கோட் ஸ்பெஷல் லாஸ் படி நடைபெற்ற குற்றங்கள் 1968-ல் 62,579 ஆக இருந்தது இப்போது 69,328 என்ற முறையில் உயர்ந்திருக்கிறது. மதுவிலக்குக் குற்றம் 1968-ம் ஆண்டைப் போல ஆக வைத்துப் பார்த்தால் 1,89,000 ஆக இருந்தது, 1969-லே 3,60,555 ஆகப் பெருகியிருக்கிறது. இது ஏதைக் காட்டுகிறது? யாருடைய செயல் திறமையைக் காட்டுகிறது? பம்பாயில் ஜெயித்து வந்தவர்கள், காஷ்மீரில் ஜெயித்து வந்தவர்கள் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ஏன் ஓட மறுக்கிறார்கள்? தமிழ் நாட்டிலே அவர்களுடைய செயல்திறன் குறைந்திருக்கிறது.

சென்னைப்பைப் பொருத்தவரை -- The City Police administration is at a discount, the City Police administration is stinking என்று மக்கள் மத்தியிலும்

நீதிமன்றங்களிலும் பேச வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த சிடி. போலிஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு இருந்த பல வசதிகளை இன்று குறைத்திருக்கிறார்கள். 1968-69-ல் 1,26,792 ரூபாய் குதிரை வகைகளுக்காக ஒதுக்கியிருந்தார்கள். 1970-71-ல் அது 1,20,000 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குதிரைகள் அதிகமாக இல்லை, இருப்பவையும் நல்ல குதிரைகளாக இல்லை. நல்ல குதிரைகள் நிறைய இருந்தால் சென்னையிலே அன்று துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்க முடியுமா? குதிரையை உபயோகித்து கூட்டத்தைக் கலைத்திருக்கலாமே. இருக்கின்ற குதிரைகள் வயதான குதிரைகளாக இருக்கின்றன; போடப்படும் தீனியும் குறைவாக இருக்கிறது. தெனுவிராமன் குதிரையைப் போல் தாடி வைத்துக் கொண்டு போனால் அதைப் பிடித்துக் கடிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது.

பி.ப.
12-30

ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது : நம்முடைய நாட்டிலுள்ள சிறந்த மேதைகள் எல்லாம் தாடி வைத்திருக்கிறார்கள். தெனுவிராமன் குதிரை தாடியைத்தான் தேடவேண்டும்? அதைத் தயவு செய்து உறுப்பினர் அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வேறு ஏதாவது ஒரு உவமையை அவர்கள் கையாளலாம்.

திரு. டி. மாந்தன் : போலீஸ்காரர் தாடி வைத்துக்கொண்டு சென்றால் அவர்களைத்தான் அது பிடிக்கும். உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் குதிரையின் பக்கம் செல்லவேண்டியதில்லை. போலீஸ் குதிரையை போலீஸ்காரர்கள்தான் நிர்வகிக்கவேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 3]

ஹாஜி ம. மு. பிரீ முஹம்மது : காவல் துறையினர் தாடி வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற மாபு இருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படியென்றால் அது காவல் துறையினரைக் குறிக்காது. தயவு செய்து அவர்கள் அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : இன்று விலைவாசியேற்றம் அதிகமாக இருக்கிறது. பிறகு, 'மெயின்டனஸ் ஆஃப் வெகிக்கிள்ஸ்'. அதற்காக 1969-70-ல் 17 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அது இப்போது ரூ. 40,000 ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லிட்டி போலீஸ் குற்றம் நடக்கிற இடத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்றால் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் செலவு, பெட்ரோல் செலவு போன்றவைகளின் செலவு இப்போது அதிகமாகியிருக்கிறபோது குற்றம் நடந்து முடிந்து விட்டபிறகு அடிப்பட்டவன் சுகமாக இருக்கிறானா என்று பார்க்கத்தான் அவர்கள் போக முடியுமே தவிர குற்றவாளிகளை உடனடியாகக் கண்டு பிடித்து புலன் விசாரணை செய்ய முடியாத நிலையில் தான் லிட்டி போலீஸார் இருக்கிறார்கள். 'ஃபீடிங் சார்ஜ்' என்று 1968-69-ல் 10,00,000 (பத்து லட்சம்) ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1970-71-ல் ரூ. 5,00,000 (ஐந்து லட்சம்) ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முன்னால் ஒரு கப் காபி குடித்து வந்த லிட்டி போலீஸ்காரர் இன்று அரைக் கப் காபிதான் குடிக்க முடியும். முன்பு ஒரு இட்டிலி சாப்பிட்டு வந்தவர்கள் இப்போது பாதி இட்டிலி தான் சாப்பிட முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

Miscellaneous என்று சென்ற ஆண்டு ரூ. 8,90,000 ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அதை ரூ. 4,50,000 ஆக குறைத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் பாதி குறைத்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று கமிஷனருக்கு ஒரு வேலைக்காக பணம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இதில் நான்கு லட்சம் ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஏன் லிட்டி போலீஸினிடம் இந்த ஆட்சிக்கு அவ்வளவு கோபம் வருகிறது என்று தெரியவில்லை. "clothing and equipment" என்பதற்காக சென்ற ஆண்டு ரூ. 5,33,000 ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அதை ஐந்து லட்சமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் காக்கிச் சட்டை போட்டுக் கொண்டு வருவார்களா அல்லது பனியனைப் போட்டுக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைக்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போது துணி விலை ஏறியிருக்கிறது. எக்ஸிப்மென்ட்ஸின் விலைகளும் ஏறியிருக்கின்றன. லிட்டி போலீஸ்காரர்கள் மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று மருந்து வாங்கவேண்டியதில் மருந்துக்காக சென்ற ஆண்டு அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3,32,000. அது இந்த ஆண்டு ரூ. 3 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லிட்டி போலீஸார் அடிபட்டு மருத்துவ மனைக்குச் சென்றால் அங்கு பென்ஸிலிலின் ஊசிக் குப்பி பதிலாக தண்ணீரை வைத்து ஊசி போட்டு சுகப்படுத்தலாம் என்ற முறையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970 ஏப்ரல் 3]

அடுத்தபடியாக, திறமை மிக்க ஒரு ஐ. ஜி.-யை நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திறமை மிக்க ஒரு தலைவர் இன்று காவல் துறையின் தலைமைப் பதவியை வகித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட, தலைமை அதிகாரியாக இருக்கக்கூடிய அவர்களுக்குக் கூட 1969-70-ல் சம்பளம், டி.ஏ. என்ற வகையில் ரூ. 6,47,000 ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அதை ரூ. 6,39,000 ஆக குறைத்திருக்கிறார்கள். இத்துறையை தலைமை தாங்கி நடத்தும் அவர்களுக்கே கூட குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த படியாக, டி.ஐ.ஜி. யின் டி.ஏ. யில் ரூ. 10,000 குறைத்திருக்கிறார்கள் இப்படியென்றால் எப்படிச் செயல் திறன் ஏற்படும்? மாவட்ட போலீஸ் துறையில் 'Travelling allowance including cost of passage' க்காக கடந்த ஆண்டு 97 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது இந்த ஆண்டு 85 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 97 லட்சம் என்கே, 85 லட்சம் என்கே? குற்றம் நடந்த இடத்திற்குப் போக முடியுமா, சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதனால் குற்றம் நடந்த இடத்திற்குப் போகாமல் பார்பர் ஷாப்பிற்கோ அல்லது லாண்ட்ரிக் கோ சென்ற இருந்தாவிட்டு கந்தனைக் காணவில்லை, கருப்பனைக் காணவில்லை என்று சொல்லி திரும்பி வருவார்களே அல்லது அந்த இடத்திற்கு அவர்கள் போகமுடியுமா? 12 லட்சம் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆபீஸ் கண்டிஷனலி என்ற தலைப்பில் மாவட்ட போலீசுக்கு சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட ரூ. 5,23,000 குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஆண்டு. ஆகவே எப்படி செயல் திறன் வரமுடியும் என்று கேட்கிறேன். வேண்டிய வசதிகளைக் கொடுத்தால்தானே அவர்கள் கிருட்டினைப் பிடிக்க முடியும்.

அடுத்ததாக, மோட்டார் வெகிகிள்ஸ். "new vehicles including return of condemned vehicles" என்ற வகையில், 1969-70-ல் 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்போது பத்து லட்சம் தான் மாவட்ட போலீசுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி பிரயாணம் செய்வார்கள்? ரிவார்டில் ரூ. 33,856 குறைத்திருக்கிறார்கள். தளவாடங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் போன ஆண்டு ரூ.1,39,000 என்றிருந்தது இப்பொழுது ஒரு லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட போலீஸ் காரர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிச் செலவில் ரூ. 66,000 குறைத்திருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளை ஜெயிலுக்கு அனுப்புகிற போலீஸ் காரர்கள், அதிகாரிகள், சமயத்தில் ஆறு வார காலம் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் அப்போஸ் கோர்ஸ் என்ற பெயரில் அப்படி அவர்கள் அங்கு செல்லும்போது அங்கு லேவட்டரி வசதி கூட இல்லாத நிலையில் அவர்களின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

கிரிமினல் இன்வெஸ்டிகேஷன் டிப்பார்ட்மெண்ட் பெருமைப் படத்தக்க ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட். ஸ்காட்லாண்ட் யார்டில் 45 சதவிகிதம் குற்றம் தான் புலனாய்வு செய்கிறார்கள். இங்கு 61 சதவிகிதம் குற்றங்களை புலனாய்வு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக பாராட்டவேண்டிய டிப்பார்ட்மெண்ட் இது. அதில் கூட ஆபீஸ்

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. டி. மாந்தன்]

கண்டின்ஜன்ஸியில் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 3,74,000-ல் ரூ. 24,000 குறைத்து இந்த ஆண்டு ரூ. 3,50,000 தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி இந்தப் புலன் ஆய்வுத் துறை திறமையாகச் செயல்படக்கூடாது என்று விரும்புகிறார்களா? மோட்டார் செலவு; வாகனச் செலவு, போட்டோ எடுக்கும் செலவு இவற்றில் கடந்த ஆண்டு மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது இந்த ஆண்டு இரண்டு லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்தால் நாம் ஸ்காட்லாந்து யார்டோடு போட்டி போட முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது வி.ஐ.டி. டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீப்கள் ஓட்டைகள், பழுதடைந்த ஜீப்கள். குற்றம் செய்துவிட்டு நல்லதொரு காரில் பறக்கும்போது இவர்கள் இந்த பழுதடைந்த கார்களில் சென்றால் நடுக்காட்டுக்கு சென்று விட்டு குற்றவாளிகளை பிடிக்காமல் திரும்பும் நிலைதான் ஏற்படும். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, “ State Forensic Laboratory ” லாபரட்டரி சார்ஜ்ஜில் ரூ. 7,000 குறைத்துவிட்டார்கள். இந்தத் துறையில் காஷ்மீரில் நல்லமுறையில் அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். எதற்காக காவல் துறையினரின் மேல் இவ்வளவு கோபம் என்று தெரியவில்லை. எக்ஸ்ப்ரெமென்ட்ஸின் விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன. இதற்காக 1969-70-ல் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது இந்த ஆண்டு 60,000 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படியென்றால் எப்படி, இன்வஸ்டிகேஷனை சரியான முறையில் நடத்த முடியும் என்பதைப் பற்றி முதலமைச்சர் விளக்க வேண்டும்.

விட்டி போலீஸ் பொறுத்தவரையில், வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கும் முறைபற்றி பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஸ்ப்ரவுன் ஆஃப் இம்மாரஸ் டிரூபிக் ஆக்ட்டின் சீழ், ரிபசாரத் தடைச் சட்டத் தின்கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளிக் கூண்டில் Crime Nos. 160 to 162 of 1969—C.C. No. 39110 of 1969, Fifth Presidency Magistrate கோர்ட்டில் ருக்மணி என்ற நங்கையும், விஜயா என்ற நங்கையும், சரோஜனி என்ற நங்கையும் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் உள்ள வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரணத்தை பிறகு சொல்கிறேன். டிகாய் விட்னஸ் ஹாஸ்டைலாக மாறிவிட்டார் என்று சொல்லப் படுகிறது.

“Hostile witness ” evidence need not be rejected in to.

என்றிருக்கிறது. இந்தக் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க போலீஸார் நேரிலே செல்கிறார்கள். அவரே ‘ ஐ விட்னஸ் ’ ஆகிறார். அவர் வாக்குமூலத்தை நம்பி கோர்ட் தண்டனை கொடுக்கலாம். அப்படியிருந்தும் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு

[1970 ஏப்ரல் 3]

முக்கியமான விஷயம். ஸ்பர்ஷன் ஆப் இம்மாரல் டிரூபிக் ஆக்ட்படி ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட Crime Nos. 194, 195, 196, 197 ஆஃப் 69 கேஸில் சத்தியநாராயண ராஜு, சத்தியாவதி, ராமகிருஷ்ணன், விஜயராணி போன்றவர்கள் குற்றவாளிகளாக ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு அவர்கள் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள்? டிகாய் சாட்சியை பிடித்துக் கொண்டு வரமுடியவில்லை, அதனால் வழக்கு போட முடியவில்லை என்று சொல்வார்களானால், நமக்கு ஒரு ஈடி போலீஸ் தேவையா? இதற்கு ஒரு அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் தேவையா? என்று கேட்கிறேன். சாதாரணமாக எட்டையர் கூட சாட்சியைக் கொண்டு வந்து சார்ஜ் ஷீட் போடுவார்கள். ஒரு அலிஸ்டென்ட் கமிஷனரால், அதுவும் சிட்டியில், அதற்குமேல் டெபுடி கமிஷனர் இருக்கிறார், அதற்கும் மேலே கமிஷனர் இருக்கிறார், இவ்வளவு பேரும் இருந்து சாட்சியைக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்று விட்டுவிட்டால் அது என்ன நிலையைக் காட்டுகிறது? இதுபற்றி மறைந்த முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற வாக்கியத்தில் முதலமைச்சரவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நம்பிக்கையிருந்தால் கடமை தவறிய அலிஸ்டென்ட் கமிஷனரை உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்து நீதி விசாரணை செய்யவேண்டும். குற்றவாளியைக் கொண்டு வந்து வழக்கு போட முடியாதது, ஆனால் ஒரு சாட்சியைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி வழக்கு போட முடியாத ஒரு போலீஸ் இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். வருகின்ற குரல் எங்கிருந்து வருகிறது என்று பார்க்காமல் அந்தக் குரலிலே நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிந்து விசாரணை செய்ய வேண்டும். அப்படி விசாரணை நடத்தினால் இன்னும் அந்தக் துறையில் எத்தனை வழக்குகள் விடப்பட்டுள்ளன என்று கண்டுபிடிக்க முடியும்.

Anti-smugeling vigilance இலாகாவில் சுமார் 4000 கேஸ் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நான்காயிரத்தில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு மைலோ ஒரு வியாபாரிக்கு பங்கீட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்டு. அந்த மைலோவை அவர் சென்னையிலே ஒரு வியாபாரியிடம் விற்றிருக்கிறார். அந்த மாவட்டத்திலே விநியோகம் செய்யாமல் போயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மத்திய போலீசார் புலன் விசாரணை செய்து மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நம்முடைய திறமை மிகுந்த போலீஸ் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஏதோ வடாற்காடு மாவட்டத்தில், மைலோ ஒதுக்கி, சென்னையில் வியாபாரம் நடந்து, அதை மத்திய போலீசார் விசாரணை செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு அறிக்கை அனுப்பியிருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தகவல்

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. டி. மார்டின்]

எதுவும் எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரியாது என்ற உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் கேலியாக எடுத்துக்கொள்வதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அப்படி மத்திய அரசுக்கு ஏதாவது அறிக்கை அனுப்பியதுபற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் இல்லை. அப்படித் தகவல் கொடுத்தால் எந்த வியாபாரி என்று பார்க்காமல் நிச்சயமாக கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : அமைச்சரவர்கள் அதுபற்றி விசாரணை செய்தால் தெரிய வரும்.

ஈரோட்டில் பழனியப்ப கண்டர் என்பவர் ரைஸ் மில்லை விற்று விட்டார். 6 மாதங்களுக்கு முன்பு அரசு தரப்பில் ஆயிரம் டன்கள் நெல் கொடுத்து அரைத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். என்றால் விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது. ரைஸ் மில் இல்லாதவரிடத்தில் அரசின் நெல் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர் முதலமைச்சரின் பிரைவேட் செக்ரட்டரியாக இருக்கும் திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்களின் நெருங்கிய உறவினர் என்று தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மறுபடியும் நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஈரோட்டில் ரைஸ் மில்லை விற்று விட்டவருக்குக் கொடுப்பதாகப் புகார் சொல்லுகிறார்கள். ஹோல் சேல் டீலர், புரொக்யூர் செய்பவர்களிடத்தில் மட்டும் கொடுத்து அரிசியாக்கச் சொல்லுகிறோம். தனியாருக்குக் கொடுத்துச் செய்வதில்லை. அவர்கள் சொல்வதை எத்தனை வருஷத்திற்கு முன்பு எத்தனை மாதத்திற்கு முன்பு என்று சொல்லட்டும். அடிக்கடி உறவினர், பிரைவேட் செக்ரட்டரிக்கு உறவினர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது முறையுமல்ல, அது சரியுமல்ல. அப்படியே கொடுத்தாலும், அரிசி மில் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அரிசியாக எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கி வாங்குகிறோம். யாருக்குக் கொடுக்கிறோம், என்ன கொடுக்கிறோம் என்று பார்க்காமல் கொடுத்தால், திரு. நல்லசாமி அவர்கள் அரிசியைக் கொண்டு வந்து காட்டியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், அப்படித்தான் இருக்கும். எனவே, திறமை படைத்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதாக யிருந்தால் தவறில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : 6 மாதத்திற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே விசாரணை நடத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

குறிப்பாக, ஓயின் விற்பனை லைசென்ஸ் தற்சமயம் சுமார் 4 லைசென்ஸ்கள் சிட்டியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, சண்முக வடிவேல் என்பவரின் மனைவியான ஜோதியம்மாள் என்று சிதம்மாகாலனியில் இருப்பவர்களுக்கு 'ஃபாரின் லிக்கர்' விற்கும்

[1970 ஏப்ரல் 3]

லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு எந்த முறையிலே தகுதி பெற்றவர்கள்? முன்பு மது விற்றுப் பழக்கம் இருக்கிறதா? அல்லது, மருந்துக்கடை வைத்துப் பழக்கமா?

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கட்பற்றி விஜிலன்ஸ் கமிஷனில் ஒன்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : லிங்கர் ஷாப் வைக்க யார் வேண்டுமானாலும் லைசென்ஸ் கேட்கலாம், இதிலே எந்தவிதமான தடையும் இல்லை. ஏற்கெனவே 10 கடைகள் சென்னையிலிருக்கின்றன. இப்பொழுது 5 கடைகளுக்கு 3, 4 ஆண்டு காலமாக கொடுக்கப்பட்டு 15 கடைகள் இருக்கின்றன. யாரோ இரண்டு மூன்று பேர் மட்டும் அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று இல்லாமல் பரவலாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேட்டால்கூட நிச்சயமாகத் தரப்படும்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அப்படி லிங்கர் ஷாப் வைக்க பர்மிஷன் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த முதலமைச்சரிடம் கேட்கும் அளவில் இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் இல்லை என்று தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது.

Thiru T. Martin .—Sir, There were interruptions for five minutes.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு நிமிஷங்களிலே முடித்து விடுங்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி, விஜிலன்ஸ் கமிஷன், மாமூல் மணி, ஹஷ் மணி புஷ் மணி என்றிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் காவல்துறை மிகவும் கண்விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். காவல்துறையிலிருப்பவர்கள் விடு கட்டவும், நிலம் வாங்கவும், ஹோம் டிபார்ட்மெண்டிலே முதலமைச்சருக்கு கீழே வேலை செய்பவர்கள், யாராகயிருந்தாலும் வீடுகள் கட்டும்பொழுது எந்தப் பிளானில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாக வாங்கிப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக எங்களுக்கு வந்த தகவலின்படி முதலமைச்சரவர்களின் பிரைவேட் செக்ரட்டரியான திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் அண்ணா நகரில் பெரிய பங்களா ஒன்றைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சுமார் 3,000 (மூவாயிரம்) சதுர அடி இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சதுர அடிக்கு 30 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 90,000 ரூபாய் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரி நிலையில் சர்க்கார் லோனாக நாற்பதாயிரமோ, ஐம்பதாயிரமோ வாங்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மீதமுள்ளவை எந்த முறையில் . . .

1970 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அடிக்கடி பிரைவேட் செக்ரட்டரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். என்ன காரணமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் யார் வீடு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறது. யாராக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தால், அவர்கள் முதலமைச்சருக்குக் கீழேயிருப்பவராக இருப்பதற்காக மட்டுமல்ல, அரசாங்கத்தின் பணிபுரியும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வீடு கட்ட அரசு கடன் கொடுக்கிறது. சொந்தப் பணத்தில் கட்டினாலும்கூட, அரசாங்கத்தின் அனுமதி வாங்கவேண்டும் என்று உத்தரவிருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் கடன் வாங்கி வீடு கட்டுவதில் என்ன தவறு என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அனுவசியமாக ஒருவர் மீது குற்றஞ்சாட்டிக் கொண்டிருப்பது அங்கத்தினருக்கு முறையல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரவர்கள் பேசும் நேரத்தில் ஆதாரமில்லாத குற்றச்சாட்டுகளை, பொறுப்பான ஒரு துறையில் இருப்பவரின் மீது சுமத்துவது நியாயமா? இந்த அவையில் ஆதாரமில்லாமல் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லிக்கொண்டு போவதைப் பேரவைத் தலைவரவர்கள் அனுமதிக்கலாமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எதை வேண்டுமானாலும், பத்திரிகையில் வர வேண்டுமென்பதற்காக, தங்களுடைய பெயர் பெரிய எழுத்திலே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக வீணாகச் சொல்வது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய அரசின் அதிகாரத்தின்கீழ் இருக்கும் அதிகாரிகளைப்பற்றிக் குறை கூறுவதிலே எந்த விதமான தடையுமில்லை. ஆனால், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள், ஓர் அதிகாரி 'வீடு கட்டுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது', என்று பேசுகிற நேரத்திலே, 'சொல்லப்படுகிறது', 'சொல்லப்படுகிறது', என்று சொல்ல வேண்டாம். இன்னமொன்று சொல்லப்படுகிறது' என்ற வார்த்தை வைத்து, "ஏதோ அவர்கள் சொன்னதை நாங்கள் சொல்லிவிட்டோம், இது இல்லையென்று சொன்னால் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறோம்" என்ற போக்கிலே போகக் கூடாது. பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தத் தேவையில்லை என்ற காரணத்தினாலே பேசாமல் இருக்கிறேனே தவிர வேறென்றும் இல்லை. திரு. மார்டின் அவர்கள் ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டுவதற்கு எந்தவிதமான தடையுமில்லை. 'யாரோ சொல்கிறார்கள்', 'சொல்கிறார்கள்' என்ற அளவிலே இங்கு பேசக் கூடாது; ஆதாரத்தோடு பேசுவது நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முதலமைச்சருடைய பிரைவேட் செக்ரட்டரி கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள்; மேலேயும் கைமீலிருந்து செலவழித்திருக்கிறார்கள். 75 ஆயிரம், லட்சம், இரண்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1970 ஏப்ரல் 3]

லட்சம் என்றெல்லாம் உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு என்ன ஆதாரம்? ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை இங்கு சொல்லக் கூடாது. ஏனென்றால் இங்கு பேசுவது பத்திரிகையில் வரும். “இந்த அதிகாரி 40 ஆயிரம் கடன் வாங்கி 75 ஆயிரத்துக்கு வீடு கட்டிவிட்டார், என்கையிருந்து வந்தது மீதிப் பணம் என்று பரவலாகக் கேட்கப்படுகிறது, இதை இந்த மன்றத்தில் இப்பொழுது தெரிவித்துவிட்டேன்” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது, “ஆதாரம் இருக்கிறதா?” என்று கேட்டால், “கேள்விப்படுகிறேன்” என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. இதற்குத் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஹவுஸிங் போர்டிலிருந்து 2½ கிரௌண்டு நிலம் வாங்கு தமது அப்ளிகேஷனிலேயே ரூ. 70,000-க்கு மேல் எஸ்டிமேட் தொகையைக் குறிப்பிட்டு அரசாங்கத்திடமிருந்து ரூ. 45,000 கடனாக, உரிய முறையில் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற பரம இரகசியத்தை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது முதலமைச்சரின் பிரைவேட் செக்டர்ட்டரியாக இருக்கும் ஒருவர் 1½ இலட்சத்திற்கு, 2 இலட்சத்திற்கு வீடு கட்டக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிக் கட்டும் நேரத்தில் அந்தப் பணம் எப்படி வந்தது என்று கேட்டால், அவர்களுக்குச் சொந்த அளவிலே கூட பணம் இருக்கலாம். உறுப்பினரவர்கள், இந்த அதிகாரி வீடு கட்டும் நேரத்தில் அதற்குச் செலவழிந்த பணம் அவர்களுக்குத் தவறான முறையிலே கிடைத்திருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி விளக்கம் தேவை என்று அதைக் குற்றமாகச் சொல்லி கேட்கக் கூடாது. இப்படி விளக்கம் கேட்பது முறையல்ல. ஆதாரத்துடன் பேசவேண்டும். ஊரிலேயிருப்பவர்கள், பத்திரிகைகளெல்லாம் ஏதாவது சொல்வார்கள். அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கெல்லாம் மன்றத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. கூறும் குற்றச்சாட்டை ஆதாரமுள்ளதாகக் கூறுவது நல்லது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். திரு. மார்டின் அவர்கள் வழக்குரைஞராக இருப்பவர், அவருக்கு நன்கு தெரியும். எப்படி சொல்ல வேண்டுமென்று முறைப்படுத்திப் பேசுவது நல்லது.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதில் நான் கூற வந்தது என்னவென்றால், காவல் துறையினரும், காவல் துறையினரைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியவர்களும் வீடுகள் கட்டிக் கொள்கிற நேரத்தில், அது 3,000 சதுர அடியா அல்லது 4,000 சதுர அடியா, எஸ்டிமேட் எவ்வளவு என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அந்த அளவுக்கு குறிப்பிடுகிறேனே ஒழிய, விஜிலன்ஸ் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிற சில முறைகளைப் பின்பற்றாவிட்டால் மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணம்

1970 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 'அப்படியெல்லாம் யோசிக்க வேண்டும், பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்' என்பது முதல் அமைச்சருக்குத் தாங்கள் சொல்கிற யோசனை. அந்த யோசனையைப்பற்றி ஏற்றுக்கொள்வதா, இல்லையா என்பதை பிறகு பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்த யோசனைக்கிடையே தாங்கள் சொன்னது, 'என்னுடைய காரியதரிசி திரு. வைத்திலிங்கம் ரூ. 40,000 அல்லது 45,000 அரசாங்கத்திடம் கடன் வாங்கி ரூ. 75,000-க்கு வீடு கட்டியிருக்கிறார். அந்த முறையிலே அதற்கு விளக்கம் தேவை என்று கேட்டேன் என்பது. அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு சொல்கிற நேரத்தில், அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தினால், தாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் அளிக்கின்ற தீர்ப்பை, இந்த சபை அளிக்கின்ற தீர்ப்பை தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். திரு. வைத்திலிங்கம் தவறு செய்து, வேறு மார்க்கத்தில் பணத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டு, அதற்கு மேல் அதிகமாக பணம் செலவழித்து, அந்த வீட்டைக் கட்டியிருக்கிறார் என்று தாங்கள் எழுப்பிய குற்றச்சாட்டிற்கு தாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்கையிலுள்ள போட்டோவை தங்களிடம் (குறுக்கீடு)
ஆதாரம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முன்பே சொன்னேன். திரு. மார்டின் அவர்களுக்கு மீண்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ரூ. 40,000 கடன் வாங்கி ரூ. 4 லட்சத்திற்குக் கூட வீடு கட்டலாம். ரூ. 40,000-க்கு மேல் ரூ. 4 லட்சம் அளவிலே வீடு கட்டுவதற்கு அந்தப் பணம் எங்கிருந்து வந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது தவறான வழியில் வந்திருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை உம்மால் நிரூபிக்க முடியுமா என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டை உம்மால் நிரூபிக்க முடியுமா? (குறுக்கீடு) ரூ. 40,000 கடன் வாங்கியிருக்கிறார். ரூ. 40,000-க்கு மேல் வீடு கட்டியிருக்கிறார். அப்படி வீடு கட்டியிருக்கிறார் என்று சொன்னால், அந்த அதிகப் பணம் எப்படி வந்தது என்று கேட்கிற முறை வேறு. அதை இந்த மன்றத்தில் வந்து குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னால் அதற்குத் தாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதைத் தவறான முறையில் எடுத்துச் சொல்கிற நோக்கமே. அது தவறான வழியில் வந்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில்தான் அதைத் தான் சொல்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூ. 40,000 45,000 கடன் வாங்குகிறார்கள். அந்த வீட்டிற்கு என்டிமேட்டைப் பார்க்கிற பொழுது, ரூ. 70,000-க்கு மேலே போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்று மக்கள் மத்தியிலே சொல்லப்படுகிறது. அது . . .

[1970 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இதைப் போலவே, ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரும், என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் இப்படிப் பேசி, இப்படி இவர் வீடு கட்டியிருக்கிறார், இந்த எம்.எல்.ஏ. இப்படி தவறுதலாக, பணம் பெற்று வீடு கட்டியிருக்கிறார் என்று மக்கள் மத்தியிலே பேசப்படுகிறது என்று செல்லிக் கொண்டே போனால் இருதரப்பிலும் ஒரு அசிங்கமான நிலைமை உருவாகும், தாக்குறைவான நிலைமை உருவாகும். ஆகவே, திரு. மார்டின் அவர்கள் தாம் சாட்டிய குற்றச்சாட்டிற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது நடவடிக்கைக் குறிப்பிடுவதற்கு அவர் அப்படிப் பேசியது அனைத்தையும் எடுத்துவிடுவது சாலச் சிறந்தது என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : நான் எப்படி பேசினேன் என்பதையும் குறிப்பிட்டு, அதற்கு நான் பொறுப்பேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ரூ. 45,000 கடன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு பேசுவதற்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த உரிமை நான் பல முறை சொல்லியதைப்போல, ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்ட உரிமைதான். நான் முன்னமே ஒரு முறை சொன்னேன். இந்த மன்றத்தில் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களின் பெயரால் எழுந்திருந்த நகரத்தில் 'இந்த அளவுக்கு நிலத்திற்கு விலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்ன உடனே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 'என்னுடைய பெயரை இணைத்துக் கூறுவதினால், அதில் ஏதாவது நோக்கம் உண்டா? என்று கேட்டு, அதை நீக்கத்தான் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, அதை நீக்கியபிறகு ஒப்புக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது ரூ. 40,000 கடன் வாங்கி ரூ. 75,000-க்கு வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், மீதி ரூபாய் முறைப்படி வரவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டைக்கான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மறைமுகமாக கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கேட்கிறார்கள். அப்படித் தவறான முறையில் பணத்தைச் சேர்த்து வீடு கட்டியிருக்கிறார் என்று உறுப்பினர் சொன்னால், அவர் அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ரூ. 40,000 கடன் வாங்கி, ரூ. 70,000-க்கு வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அது பத்திரிகையில் வருகிற நேரத்தில், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் செயலாளர் இப்படிச் செய்திருக்கிறார் என்று அவரைப்பற்றிய தவறான ஒரு கருத்து பத்திரிகையில் வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை என்று சொல்வது முறையாகாது. அப்படிப்பட்ட பேச்சு மன்றத்தில் பேசுவது

1970 ஏப்ரல் 3]

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூ. 40,000, 45,000 கடன் வாங்கி அவர்கள் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். மக்களால் அது ரூ. 70,000-க்கு மதிப்பிடப்படுகிறது. அந்தப் பிளான், எஸ்டிமேட் சாங்ஷனான நேரத்திலும், அதற்கு சுமார் ரூ. 70,000 ஆகும் என்று மதிப்பிடக்கூடிய அளவில், அந்தப் பிளான் தாக்கல் செய்யப் பட்டு. அது கார்ப்பரேஷனில் அப்ரூவ் ஆகியிருக்கிறது. அந்த அளவில் அந்தக் கட்டடம் ரூ. 70,000 மதிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு ஸ்கொயர் ஃபுட்டுக்கு ரூ. 30 என்று வைத்துக்கொண்டால், ரூ. 70,000 என்று அந்த பிளானுக்கு ஆகும் என்ற பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முன்பே சொன்னது போல, ரூ. 40,000 கடன் வாங்கி ரூ. 4 லட்சத்திற்குக் கூட வீடு கட்டலாம். ஆனால் மேற்கொண்டு செலவுபிக்கப்பட்ட பணம் தவறான வழியில் வந்தது என்று சொல்கிறீர்களா? அப்படியென்றால், அதைத் தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக இப்படி சர்க்கார் அதிகாரிகள் வீடுகள் கட்டுகின்ற நேரத்தில், அதற்கான பிளானை வாங்கி, அந்தப் பணம் எந்த வழியில் வந்திருக்கிறது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள், காவல் துறையினர் வீடு கட்டினாலும் சரி, அதைக் கண்காணிக்கின்றவர் வீடு கட்டினாலும் சரி, பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் விஜிலன்ஸ் சமிஷன் சொல்கிறதை செயல்படுத்த முடியும் என்று சொன்னேனே தவிர, பணம் தப்பித்தமான முறையில் வந்திருக்கிறது என்று நான் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. டி. கருணாநிதி : எனது அந்தரங்கச் செயலாளர் வீடு கட்டிய விஷயத்தில் தவறு நடந்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் சொல்கிறார்களா?

திரு. டி. மார்டின் : தவறு நடந்திருக்கிறது என்று நான் கூறவில்லை . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அவையின் முன் இருக்கும்படியான இந்தப் போலீஸ் மானியத்திற்கு என் கட்சியினர் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் வராத சூழ்நிலை இருந்ததால், கடைசியிலே நண்பர் திரு. மார்டின் அவர்கள் முடிவுரை ஆற்றுவதாக இருந்தார்கள். அவர் பேசும்படியான காலத்தில் குறுக்கீடுகள் இருந்தன. இது மிகவும் முக்கியமான மானியமாக இருப்பதினாலும், நான் இங்கே இருப்பதினாலும் ஒரு சில நிமிஷ நேரத்தில் என்னுடைய உரையை முடித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, எதிர்க்கட்சியினர் சாட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளை சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து மறுக்கவேண்டும். குற்றச்சாட்டு சாட்டுவதற்கு சரியான ஆதாரம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1970 ஏப்ரல் 3]

இருக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தாலும்கூட, பூரணமான எல்லா ஆதாரங்களும் இருக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜனநாயக முறையில், தவறான குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டால், அப்படிச் சாட்டும்படியான நேரத்தில், அது இல்லை என்று நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டால், சர்க்கார் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு அது வழிகாட்டியாக இருக்குமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சில உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். குறிப்பாக போலீஸ், காங்கிரஸ் கட்சியின் அலுவலகத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏதோ உங்களுடைய ஆட்சியில் எங்கள் கட்சி அலுவலகத்தில் போலீஸ் வைக்கவேண்டும். என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால், அப்படி வைக்கப்படுவதற்கு இந்த சர்க்கார் தான் பொறுப்பே தவிர, நாங்கள் அல்ல. ஒரு சர்க்கார் ஆண்டுகொண்டிருக்கும்பொழுது, கட்சி அலுவலகத்தில் போலீஸ் இருக்கிறது என்றால், ஆளும் கட்சியினர்தான் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

நமது போலீஸ் துறை நீங்கள் வந்ததற்குப் பிறகுதான் மாறி விட்டது. உங்களுக்கு முன்னால் வேறுவிதமாக இருந்தது என்ற நிலை இல்லை. பொவாக, தமிழ் நாடு காவல் துறை சிறப்பாகப் பணியாற்றிவருகிற முறையில் தான் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, நமது மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய காவல் துறை நன்றாகச் செயலாற்றி வருகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், அப்படிச் செயலாற்றுவதற்கு இவர்கள் விடப் படுகிறார்களா, சுயமாக நடப்பதற்கு விடப்படுகிறார்களா, பூரண சுதந்திரம் கொடுக்கப்படுகிறதா, தங்களுடைய பணியையும், கடமையையும் செய்வதற்கான சூழ்நிலை இப்பொழுது இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சனையே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

பி.ப.
1-00.

ஆகவே, பாக்கியிருக்கும் மாநிலங்களில், குறிப்பாக பஞ்சாப் மாநிலத்தில் காவல் துறை அதிகாரிகள் வருவதற்கே சாதாரண வேலையையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவில்லை. தவறுகள் நடப்பது பற்றி, சேகரித்த புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வர வர இருக்கும்படியான சூழ்நிலைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், போலீசைப் பார்த்தால் ஜனங்களுக்கு பயம் அத்து போய்விட்டது. அதற்குக் காரணம் யார்? (குறுக்கீடு) நாங்களா? நீங்கள்தான். ஆளுங்கட்சிக்காரர்களாகிய நீங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது, வன்முறையைத் தாண்டிவிட்டு, வன்முறையை வளர்த்ததன் காரணமாக, இன்றைக்கு அத்து போய்விட்டது என்று குற்றம் சாட்ட முன்வருகிறேன். எத்தனை தீ வைத்தது? இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்று, எத்தனை தீ, எத்தனை சொலைகள், எத்தனை

1970 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : எதிர்க் கட்சித் தலைவரே இடம் கொடுக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிக, மோசமாகப் போய்விட்டது என்பது, இண்டிகேட், சிண்டிகேட் என்று வந்தபிறகுதான் மரியாதை குறைந்து இருக்கிறது. எங்கள் ஆட்சியால் அல்ல. போலீஸ்காரர்கள் மக்களிடத்தில் எந்த அளவில் நடக்க வேண்டுமோ அந்த முறையிலும், மக்கள் போலீசாரிடத்தில் எந்த அளவில் நடக்க வேண்டுமோ அந்த நிலையிலும் நடக்கிறார்கள். ஆட்சி நல்லபடியாகவே நடக்கிறது. இந்தியாவிலேயே சிறந்த மாநிலம் நம்முடையது என்கிற வகையில் நடக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆமாம். அதற்கெல்லாம் பின்னால் விளக்க விரும்புகிறேன். உங்கள் ஆட்சியில், மாவட்ட, வட்டச் செயலாளர்கள் போலீஸ் நிலையத்தில் அதிகாரம் நடத்துவதை, கட்சிக்காக போலீஸ் நடத்துவதைப் பார்க்கிறோம். கட்சியின் வளர்ச்சிக்காக நீங்கள் சொல்வதற்கெல்லாம் அவர்கள் செவி சாய்க்க வேண்டும் என்று சொல்வது சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலத்தான் சொல்லுகிறேன், இதெல்லாம் அவ்வளவு நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களைப் பார்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். புலவர் பெருமானை இருப்பதால், தங்களுக்கு இராமாயணத்திலிருந்து சொல்கிறேன். மந்தரை பேசியதன் காரணத்தால் தேவியின் தூய மனதும் கெட்டுவிட்டது போல, கட்சிக்காரர்களின் காரியங்களால் தூய போலீசும் இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில் கெட்டுவிட்டது என்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கும் நிலை. போலீஸ், சட்டம் அமைதி இவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்களிடம் மக்களுக்கு அத்து இருந்தால்தான் செய்ய முடியும். ஆட்சி எதுவாக இருந்தாலும், மாறினாலும், சட்டம், அமைதி இவற்றைக் காக்க அவர்களுக்கு பூரண சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிறதா? சுதந்திரமாக இயங்க முடியும் என்கிற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா?

எதிர்க்கட்சியிலிருந்தபோது என்முறையில் ஈடுபட்டு தண்டனை அடைந்தவர்களையெல்லாம் விடுவித்திருக்கிறீர்கள். எப்படி போலீஸ் இயங்கமுடியும்? அந்த இடத்தில் போலீசுக்கு என்ன மரியாதை, மதிப்பு இருக்கும்? போலீசை தனியாக இயங்க விடுகிறார்களா? மாணவர்கள் பஸ் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியில் விட்டார்களா? போலீஸ் கமிஷனர் கௌசுவில்லையா? போட்டோ வெல்லாம் வந்ததே. பத்திரிகையில் எல்லாம், உலகமெல்லாம் வந்ததே. போலீஸ் இஷ்டப்படி நடக்க விட்டார்களா? நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நேரத்தில், பூரண சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோமா? எத்தனை நீ வைப்பு வைக்கப்பட்டது? கண்டு பிடித்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஏப்ரல் 3]

தார்களா? ஏன் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை? கட்சித் தலையீடு, கட்சியின் தலையீடால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. திரு. கிருஷ்ணசாமியின் அறிக்கை என்ன சொல்லுகிறது? ஆசையின் காரணமாக தீ வைக்கப் பட்டது என்று இருக்கிறது. ஆசைக்கு காரணம் யார்? கண்டு பிடித்தார்களா? கண்டு பிடிக்க முடியுமா? கண்டு பிடித்தால், போலீஸ்காரர் உத்தியோகம் இருக்குமா? உணவு அமைச்சர் துறைமுகத்திலிருந்து கேஸ் ரிஜிஸ்டர் செய் திருக்கிறோம் என்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. என்றைக்குமே மறுத்தது இல்லை. போலீஸ் கொண்டுவந்த மூட்டைகளை இல்லை, குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து கேஸ் போட்டிருக்கிறது. தண்டனையும் கிடைக்கும். அவசரப்படவேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மதுவிலக்கு பற்றிச் சொல்லப் போனால், புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 60-லிருந்து படிப்படியாக ஏறி, 67-ல் இவர்கள் வறதபோது, 1,90,713 ஆக இருந்து, மூன்று ஆண்டுகளில் 3,53,667, 3'06,550 என்று போயிருக்கிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது? ஆட்சிக்கு இவர்கள் வறத காலத்தில் இருந்ததைவிடவும் இன்றைக்கு அதிகம் என்றால், பூரண சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது எத்தனையோ? ஆகவே, இந்த ஆட்சியில் கட்டுப்பாடு இல்லை; சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதில் தீவிரமாக எடுப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறேன். இவ்வளவு அதிகம் என்றால், போலீசுக்கு வசதிகள் அதிகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நண்பர் திரு. மாாடின் குறிப்பிட்டார்கள். வசதிக் குறைவோடு இவ்வளவு என்றால், எவ்வளவு தவறியிருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்கு கேள்விக் குறியாக இருந்து, அகண்டு விரிந்து முற்றுப்புள்ளியாகியிருக்கிறது. கேள்விக்குறியாகும் நிலை ஏன் வந்தது?

ஆகவே என்ன நிலை? மதுவிலக்கு வெற்றிபெற அடிப்படைக் காரணம் போலீசினால் மட்டும் செய்துவிட முடியாது, மக்கள் தரம் உயரவேண்டும். “கள்வர் இல்லையேல், காவலர் இல்லை, கொள்வர் இல்லையேல், கொடுப்பாரும் இல்லை” என்று கம்பர் குறிப்பிட்டது போல் சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்றால், மக்கள் தரம் உயர வேண்டும். ஒழுக்கம் உயரவேண்டும். அப்படி உயரவேண்டும் என்றால், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், மக்கள் தரத்தை, பண்பை உயர்த்த காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டிமட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை.

பண்ருட்டி எம்.எல்.ஏ. சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் அலுவலகத்தில்தான் காவல் துறை இருக்கிறது என்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசியல் மாநாடு திருச்சியில் நடந்தது. அப்பொழுது என்ன நடந்தது? எத்தனை திருட்டுக்கள்? எத்தனை

[1970 ஏப்ரல் 3 [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பெண்கள் வளையல்கள் போயின. காரணம் என்ன? (குறுக்கீடு)
உங்கள் மாநாடு திருச்சியில் நடத்ததே அப்பொழுதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திருட்டுகள் போனது உண்மை. அதை நடத்தியவர்கள் வேறு கட்சிக்காரர்கள் என்று தகவல்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வேறு கட்சிக்காரர்கள் என்று இருக்கட்டும். ஆனால் கண்டுபிடிக்கவே முடியவில்லையே. திருட்டுகள் போனால், திருட்டைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் அது வாதமாக விடுமா? சாதாரணத் திருடர்களா? (குறுக்கீடு) மனதைத் திருடினார்கள் என்றும் சொல்லலாம்....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 'சாதாரணத் திருடர்களா' என்று முதல் அமைச்சரைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். அது முறைதானா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கருத்திருமன் உள்ளங்கவர்ந்த கள்வன் நான் என்கிறார். (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பழைய திருடன் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, கீழ்த்தரமாக அரசியல் கட்சியை நடத்த போலீஸ்காரர்களை விடக் கூடாது.

கோயம்புத்தூரில், சூப்பரிண்டென்டென்ட் ஆப் போலீஸ் என்னைப் பார்த்து 'லீடர் ஆப் தி அப்பொசிஷன்' என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்றார். இது என்னைக் கேட்கக் கூடிய வார்த்தையா? உங்கள் ஆட்சியில் போலீசுக்கு நீங்கள் சொல்லித் தந்தது இதுதானா? சட்ட சபையில், முதல் அமைச்சரைப் பார்த்து "நீங்கள் முதல் அமைச்சர் என்று எப்படித் தெரியும்" என்று நான் கேட்கலாம் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு சின்ன விளக்கம். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா, இன்றைய முதல் அமைச்சர் கலைஞர், நாவலர் இவர்களை வரிசையாக நிறுத்தி வைத்து, அண்ணாவைத் தெரியாத போலீஸ்காரர் இருக்க முடியாது who are you? என்று கேட்டு, அவர்கள், 'சி. என். அண்ணாதுரை' என்று சொல்லி, முதல் அமைச்சரை, who are your என்று கேட்டு, எல்லோரையும் பெயரைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்யலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதே பண்பாட்டில் நீங்களும் இறங்கியிருக்கிறீர்களா? குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது, 'யார்' என்று கேட்க, 'அண்ணாதுரை' என்று சொல்ல இருந்த நிலைமை போலவே, இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரை 'யார்' என்று கேட்டது சரி என்கிறார்கள். நன்றி, விளக்கத்திற்கு. சொல்லிவிட்டார்கள், நீங்கள் செய்துகொண்டு வந்தீர்கள், நாங்களும் அப்படிச் செய்யும்படி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஏப்ரல் 3]

‘இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்’ கொடுத்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள், புரிந்து கொண்டேன். இவர்கள் ஆட்சி இந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால், சபாநாயகர் அவர்களே, நேராக ஒப்புக் கொள்வார்களானால், நான் தலை வணங்குகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, “நீங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று எப்படித் தெரியும்?” என்ற கேட்ட தகவல் இதற்கு முன்பே ஒருமுறை நான் இந்தப் பேரவையிலே இல்லாத போது சொல்லியிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு ‘முதலமைச்சர் யார்’ என்று எனக்குக்கூட கேட்கத் தெரியும்’ என்று அவர் பதிலாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படி நடத்தப்படவில்லை. நான் விசாரித்துப் பார்த்ததில் அப்படி நடத்தவில்லையென்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ‘எங்களை அப்படி நடத்தினார்களே, அதற்காகத்தான் அப்படி நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னதாகச் சொல்வது’ மாபு அல்ல, நல்ல முறையல்ல. ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற நாங்கள் முக்கியமாகக் கண்டிக்கிறோம். அங்குள்ள அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை அப்படி நடத்தவில்லையென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் அப்படி நடத்தப்பட்டிருந்தால் அதற்காக நான் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனிமேல் அப்படி நடைபெறாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வோம். நிச்சயமாகத் தெரியும் எனக்குக் கிடைத்த தகவல் அப்படி நடைபெறவில்லையென்று. போலீஸ் அதிகாரி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்து, ‘எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்?’ என்று கேட்டதாகச் சொன்னதைப்போல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், ‘முதலமைச்சர் யார், முதலமைச்சர் எனக்கு எப்படித் தெரியும்?’ என்று என்னைப் பார்த்துக் கேட்டு, அவரைப்போல இவரும் நடந்துகொண்டார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அதுதான் தமிழர் பண்பாடு. அனுவசியமான குற்றங்களைச் சாட்ட நான் தயாராக இல்லை. சர்க்கார் குறைகளைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். மேற்கு வங்காளத்தில் என்ன நடந்தது? முதலமைச்சர் அவர்கள் ‘ஐயோ போலீஸ்’ என்று கதறவில்லையா? அந்தமாதிரியான சூழ்நிலைகள் எல்லாம் நம்முடைய மாநிலத்திலே நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் கண்டிக்கப்படவேண்டும். அது எங்கள் ஆட்சியில் நடந்திருந்தாலும் சரி, உங்கள் ஆட்சியில் நடைபெற்றாலும் சரி, கண்டிக்கப்படவேண்டும். அப்படி நடந்தால் அது பண்பாடற்ற முறையாகும், நாணயமற்ற முறையாகும், கண்ணியமற்ற முறையாகும்.

[1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

நான் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கள் கட்சியில் முன்னே இருந்தவர்கள் என்னென்னவோ சொன்னார்கள், என்னென்னமோ செய்தார்கள். அதனுடைய பயலை இப்பொழுது நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம். அதைப்போல நீங்களும் அனுபவிக்க வேண்டாமென்றுதான் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) அதற்கு நீங்கள் பலியாகாதீர்கள், இரையாகாதீர்கள். 'நாங்கள் அப்படித்தான் செய்வோம், பலியாவோம்' என்று நீங்கள் சொன்னால், உங்களை ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றை திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் அல்லது யாராக இருந்தாலும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு சிபாரிசு கிடையாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துவிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் போலீஸ் ஸ்டேஷன் நன்றாக இயங்குவதற்கான சூழ்நிலை உண்டாகும். இதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லையென்றால், பல அமைச்சர்கள் சற்றுப்பயணங்களுக்குச் செல்கிற நேரத்திலே கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் பக்கத்திலே வந்து சூழ்ந்துகொண்டு, பல தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும். காங்கிரஸ்காரன் கொடியேற்ற முடியாது, ஆபீசிலே இருக்க முடியாது. தவறுகள் நீடித்துக்கொண்டே போனால் எவ்வளவு நாளைக்கு ஆட்சி நீடிக்கும்? மின்னுவை எப்படி இருக்கும் என்பதையெல்லாம் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

பாக்கி இருக்கிற கட்சிக்காரராக இருந்தாலும், உங்கள் சொந்தக் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் சட்டம், ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வழிகள் செய்யப்பட வேண்டும். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவற்றைப் பாதுகாக்க போலீசாருக்குப் பூரண அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். தனது நடந்தால் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகள் எல்லாம் 'அங்கே இல்லை, இங்கே இல்லை' என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்கிற முறையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக் கூடாது. தனது சொந்தக் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வருகின்ற சிபாரிசையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லையென்று சொன்னால் ஓரளவு போலீஸ் நல்ல முறையில் நடக்க வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

போலீசார் நன்றாக இயங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு ஊதிய உயர்வு, உதவிகள் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கும் நம்முடைய சகோதரர்கள்தாம். அவர்களும் நம்முடன் பிறந்தவர்கள்தான். அவர்கள் நம்முடைய நண்பர்கள், கண்ணிய மானவர்கள், சிறந்தவர்கள். நம்முடைய நாட்டினுடைய சட்டம், அமைதி இவற்றைப் பாதுகாக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

1970 ஏப்ரல் 3

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன் சார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னை போலீசார், 'எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று எப்படித் தெரியும்' என்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால்....

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of Order, Sir. How does this arise? The hon. Member is not in a position to get clarification. If anyone wants clarification, it must be from Ministers or Chief Minister. How on earth can the hon. Member seek clarification or be allowed to seek clarification? It does not arise.

(திரு. நா. வீராசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். இது பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன்தான்.

அடுத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள காவல்துறை மானியத்தின்மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், எல்லாக்கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வந்த தேர்தலில், 'இறுதியாகத்தான் பேசப் போகிறீர்களா?' என்று கேட்டேன். 'நான் பேசப் போவதில்லை'யென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானே அவரிடத்தில் 'மிக முக்கியமான மானியமாயிற்றே, நீங்கள் பேச வேண்டாமா?' என்று கேட்டேன். 'பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?' என்று முதலிலே கூறிவிட்டு, என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருகிற மானியமாக இருக்கிற காரணத்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இறுதியாகப் பேசினார்கள். எனக்கு சொந்தம் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுபோல் ஒரு வார்த்தையாவது சொல்வாரே என்பதற்காக நான் அவரைப் பேசுமாறு வேண்டிக்கொள்ளவும் அவரும் பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருகிற போலீஸ் துறை மானியத்தில், கண்டிக்க விஷயங்கள் இல்லையென்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்த காரணத்தினால், போலீசாருக்கு வசதிகள் அவசியம் என்று பெருந்தன்மையாக எடுத்துரைத்தார்கள். அவர் பேசிய பிறகுதான் புரிந்தது. நாம் ஏன் அவரைப் பேசச் சொன்னோம், பேசச் சொல்லாமலே இருந்திருக்கலாமே என்று. போன ஆண்டு இந்த மானியத்தின்மீது அவர் பேசியதை திரும்பப் படித்துவிட்டால் போதும் போன ஆண்டு சொன்ன அதே குற்றச்சாட்டுக்கள், போன ஆண்டு சொன்ன அதே கம்ப ராமாயணத்திலே வருகின்ற 'கள்ளர் இல்லை'யேல் காவலர் இல்லை, கொள்வர இல்லையெல் கொடுப்பார் இல்லை' என்ற உதாரணம்....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, போன ஆண்டில் இருந்த அதே முதலமைச்சர்தான் இன்றும் இருக்கிறார்.

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதே அமைச்சர் இருக்கலாம். பிரச்சினைகள் மாறலாம் அல்லவா? இந்த எதிர்ப்பு 1965-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற காலத்தில் ஏற்பட்ட வன்முறைச் செயல்களினால் போலீசாருக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்துக்கள் போன்ற இதே விஷயங்களை எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று காலையிலிருந்து நடைபெற்ற விவாதத்தில் எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த என் அருமை நண்பர் ராமச்சந்திர துரை அவர்கள்கூட—சாதாரணமான விஷயங்களிலேகூட காரசாரத்தைக் குழைத்துத் தருகின்றவர்கள்—அதிசமான காரசாரம் இல்லாமல் பேசினதும், நம்முடைய நண்பர் மார்ட்டின் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் தாக்குதலாக எண்ணிக்கொண்டு, போலீஸ் துறைக்குப் பதிலாக என்னுடைய அந்தரங்கச் செயலாளர் அவர்கள்மீது தாக்குதலைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம், போலீஸ் துறையின்மேல் தாக்குதலைப் பயன்படுத்த முடியாத அளவிற்கு காவல் துறை மிகவும் நேர்மையானதாகவும், சிறந்ததாகவும், தமிழகத்திலே அனைவரும் மெச்சத் தகுந்த அளவிலும் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். தமிழகத்திலே போலீஸ் துறை அனைவரும் மெச்சக்கூடிய அளவிலே தொண்டாற்றி வருகிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு நல்ல எடுத்துக் காட்டு தேவையில்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் காவல் துறையினர் எவ்வளவு சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதற்குப் பல்வேறு மாநிலங்களுடைய புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் காட்டினால் நன்றாக இருக்கும் என்ற கருதுகிறேன். துப்பறிந்த வழக்குகள் என்ற அளவில் வேறுபல மாநிலங்களின் கணக்குகளையும், நம்முடைய மாநிலத்தின் விகிதாசாரக் கணக்கையும் ஒருமுறை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நன்கு தெரியவரும். 1965-ம் ஆண்டு துப்பு மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வழக்குகள் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் 20.9 சதவீதம்; அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் 20.5 சதவீதம்; பீகாரில் 9.7 சதவீதம்; மேற்கு வங்காளத்தில் 17.5 சதவீதம்; பம்பாயில் 26.5 சதவீதம்; ஒரிசாவில் 23.4 சதவீதம்; கேரளத்தில் 31.2 சதவீதம்; மைசூரில் 39 சதவீதம்; குஜராத் மாநிலத்தில் 24.2 சதவீதம்; உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் 13.7 சதவீதம்; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 30.3 சதவீதம்; அரியானாவில் 34.9 சதவீதம்; ஜம்மு-காஷ்மீர் பகுதியில் 14.4 சதவீதம்; நாகாலாந்து பிரதேசத்தில் 50.1 சதவீதம்; பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 35 சதவீதம்; ஆந்திர மாநிலத்தில் 61.6 சதவீதம்; தமிழகத்தில் 60 சதவீதம் ஆகும். ஆந்திரம், தமிழகம் ஆகிய இந்த இரண்டு மாநிலங்களில்தான் குற்றங்கள் 60 சதவீதத்திற்கும் மேலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் ஆந்திர மாநிலத்தில் இருந்து தப்பி இங்கே வந்தவர்களை தமிழக காவல் துறை கைது செய்ததுபற்றிக் குறிப்பிட்டவர்களே,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

தமிழ்நாட்டில் இருந்து டப்பிச் சென்றவர்களை ஆந்திராவிலும் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அதற்கான நிலையும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். புலன் ஆய்வின் மூலம் ஆந்திராவும், தமிழகத்தைப்போல 60 சதவீதத்திற்குமேல் வழக்குகளைக் கண்டுபிடிக்கிற திறன் பெற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

1968-ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட கொலைகள் உள்பட, களவுக் குற்றங்கள் 26,997. 1969-ம் ஆண்டில் இக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 28,801 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது.

உலகம் எங்கணுமுள்ள வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும், முன்னேற்றமடைந்துவரும் நாடுகளிலும் களவுகள் 4½ சதவீதம் அதிகரித்திருப்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கின், நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள குற்றங்களின் உயர்வைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அது இயல்பான ஒன்றுதான் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பன்னெடுங்காலமாக சமுதாயத்தில் வேரோடி அனைவராலும் போற்றிப் புகழப்பட்ட மனிதப் பண்புகள் மக்களிடையே குறைந்து வருவதாலும், மக்கள் தொகை நாளும் பெருகி வருவதாலும், குற்றங்கள் பெருகி வருவதை தடுக்க முடியாத அளவில், அடக்க முடியாத அளவில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிவீர்கள்.

குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதில், புனைய்வதில் முன்பைவிட இப்போது அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை புள்ளிவிவரங்களே விளக்கியிருக்கும். வேலூரிலும், பிற எட்டு மாவட்டத் தலைமையிடங்களிலும் உள்ள கைனரல் பதிவு நிலையங்களும், துப்புத் துலக்கும் நாய்ப்படைகளும், காவற்படையைச் சார்ந்த கம்பியில்லாத் தந்தியமைப்பும், பாரன்சித் ஆய்வுக் கூடமும் திறனுடன் பணியாற்றி வருகின்றன.

1968-ம் ஆண்டில் துப்புத் துலக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 60.8 சதவீதமாகும். 1969-ல் இது 61.3 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த ஆண்டில் சில முக்கியமான கொள்ளைக் கூட்டங்களை நம் காவல்படையினர் எவ்வாறு வெற்றியுடன் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்கிற விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த நேரத்தில் நினைவில் வைத்துக்கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

17-7-1969-ல் சங்கரபாண்டிய புரத்தில் துணிகரக் கொள்ளையில் இறங்கிய கொள்ளைக் கூட்டத்தைப் பிடித்தும்,

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வச்சக்காப்பேட்டை காவல்நிலைய எல்லைகளுக்குள் 21—5—1969-ம் தேதி கொள்ளை நடத்திய கொள்ளைக்காரர்களைப் பிடித்ததும் பெரிய சாதனைகளில் ஒன்றாகும்.

27—10—1969 அன்று இரவு செங்கோட்டை-மதுரை பாசஞ்சர் ரயிலில் கொள்ளை அடித்த கூட்டத்தினரையும் நமது காவல் படையினர் பிடித்திருக்கிறார்கள். இது சிறப்பு மிக்க ஒரு செய்தியாகும்.

இரண்டு கொலையாளிகள் வாடகைக்காரர்களை அமர்த்திக் கொண்டு சென்று வழியில் ஓட்டுநர்களைக் கொலை செய்து அப்பால் வண்டியையும் விற்றுப் பணமாக்கினர். திருநெல்வேலி, செங்கல் பட்டு ஆகிய இந்த இரண்டு இடங்களில் இந்தக் குற்றம் நடந்திருக்கிறது. காவல்துறையின் திறமை காரணமாக குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வழக்கு நடந்து வருகிறது.

திருநெல்வேலியில் அச்சடிக்கப்பெற்று சென்னையில் பிடிக்கப் பட்ட 10 ரூபாய் கள்ள நோட்டு வழக்கில் காவல்துறையினர் 19 குற்றவாளிகளைப் பிடித்திருக்கிறார்கள்.

1969-ம் ஆண்டில் இரண்டு ரூபாய் கள்ள நோட்டு வழக்குகள் பிடிக்கப்பட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

இந்த ஆண்டில் பத்து ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் கள்ள நோட்டுக்களையும், 10 டாலர் மதிப்புள்ள அமெரிக்க கள்ள நோட்டுக்களையும் தயார் செய்த 14 பேர் கொண்ட குழு ஒன்றை மதுரையில் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்கிற விவரம் உங்களுக்குத் தெரியும்.

அண்மையில் சென்னை நகரத்தில் அதிகார அனுமதியற்ற போலி உணவுப் பங்கிட்டுச் சீட்டுகள் சில சமூகவிசேஷிகளால் வழங்கப் படுவதை காவல்துறை உஷார் பிரிவினர் கண்டுபிடித்து, நேற்று புதுப்பேட்டையைச் சேர்ந்த பெருமாள், தண்டையார்பேட்டையைச் சேர்ந்த விசுவநாதன் இருவரையும் 800 போலிச் சீட்டுகளுடன் ஒரு டாக்சியில் செல்லும்போது கைது செய்திருக்கிறார். புதுப்பேட்டை லாங்க்ஸ் கார்டன் சாலையில் உள்ள பான்சி ஆர்ட் காட்டேஜ் என்ற அச்சகத்தையும் சோதனையிட்டு அதிலிருந்து 500 காலிச் சீட்டுக்களையும், மற்றும் அச்ச சாமான்களையும் கைப்பற்றி, யுள்ளார்கள். கைதான பெருமாள் இப் போலிச் சீட்டுகளை வண்ணாப்பேட்டைப் பகுதியில் விநியோகம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. அவை யாவும் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன. இது காவல்துறையினரின் மற்றொரு அபார சாதனையாகும்.

கதைகளைப்போல என்றென்றும் நினைவில் வைத்திருக்கும்படியாக எப்படி இத்துறையினர் குற்றங்களை புலனாய்வு செய்து குற்ற கண்டு பிடித்து வருகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

[1970 ஏப்ரல் 3 [திரு. மு. கருணாநிதி]]

முகமுடித் திருடர்கள் வட பகுதியில் இருந்து வந்து தமிழ் நாட்டிலும், குறிப்பாக சென்னை நகரிலும் மிகத் துணிகரமாகக் கொள்ளை அடித்தார்கள். நமது காவல்துறையினர் அவர்கள் கொள்ளையிட்டுச் சென்ற இடத்தில் சாதாரண தடையங்களைக் கண்டு அவற்றின் மூலமாகவே அவர்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட இடத்தில் கிடந்த பிடித் துண்டுகளைப் பார்த்து அவை தமிழ் நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்டவை அல்ல, வடநாட்டைச் சேர்ந்தவை, அதுவும் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தது என்று கண்டு அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று சான்சியர் பதினைந்து பேர்களையும் அவர்களுடைய தலைவன் கங்குவையும் கைது செய்து வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட பல்வேறு சொத்துக்கள் மீட்கப்பட்டன. வழக்கு நடைபெற்று அந்த சான்சியர் ஆறு பேர்களுக்கு ஏழாண்டுக் கடுங்காவல் தண்டனையும், பத்துப் பேர்களுக்கு 3 ஆண்டு சிறைத் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதைப் போலவே சுருள் கதவுகளை உடைத்து கடைகளை எல்லாம் கொள்ளை அடித்து வந்த ஒரு கும்பலையும் நமது காவல்துறையினர் கண்டுபிடித்தார்கள். அதுவும் ஓர் இரவு மதுரையிலே ஒரு துணிக் கடையின் சுருள் கதவுகளை உடைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது நமது காவலர் பிடியில் அவர்கள் வசமாய்ச் சிக்கிக்கொண்டார்கள். இவர்கள் நம் மாநிலத்தில் மாத்திரம் இல்லாது ஆந்திரா, மைசூர் ஆகிய மாநிலங்களிலும் தங்கள் கொள்ளையை திறம்பட நடத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இவர்களைப் பிடித்தது நம் காவல்துறையின் சாதனையாகும்.

அதைப்போலவே--திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. அரங்கநாதன் அவர்களுக்கும் தம் பேச்சில் குறிப்பிட்டார்கள்--தமிழ்நாட்டில் எங்கெங்கே நக்சல்பாரிகளின் ஊடுறுவல் இருக்கிறது என்பதை நமது காவல்துறையினர் மிகுந்த கண்காணிப்போடு பார்த்து வந்தார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். பெண்ணாடத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சி உண்மையில் அலட்சியப்படுத்தக் கூடியது அல்ல. ஒரு மாணவரும், மற்ற இருவரும் வெடி குண்டிகள் தயாரிக்கிற நேரத்தில் தயாரிக்கப்படுகிற வெடி குண்டிகள் வெடித்ததன் காரணமாக அவர்கள் அந்த இடத்திலேயே இறந்திருக்கிறார்கள். அது வெளியே தெரிந்தால் அவர்கள் நடத்துகின்ற சதி வெளிப்பட்டுவிடும் என்பதற்காக ஆழமாகக் குழிதோண்டி அதற்குள்ளேயே அவர்களது சடலங்கள் புதைக்கப்பட்டு விட்டன. நமது காவல்துறையினர் அந்த இடத்தையும் கண்டுபிடித்து குழியைத் தோண்டி சுவத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். தலைமறைவாக இருக்கிற ஒருவர் இது சம்பந்தமாகத் தேடப்பட்டு வருவதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

ஆந்திரத்தைச் சேர்ந்த நாகிரெட்டியின் தலைமையில் இருந்த ஒரு கூட்டம் சென்னையில் சிக்கிறார்கள் என்பது முன்பே தெரியும். அவர்கள் சென்னையில் தங்கியிருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்து

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் எங்கெல்லாம் செல்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே பின்தொடர்ந்து சென்று, இரவிலே அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தைச் சுற்றி—அவர்கள் கட்டி வைத்திருந்த நாய்களுக்கிடையே, மாடுகளுக்கிடையே, மாட்டுத்தொழுவத்தில் சாணத்திடையே—ஒளிந்து நின்று இரவு 3 மணிக்கு பெரும் கூட்டமாகச் சுற்றி வளைத்து அப்படிச் சுற்றி வளைக்கிற நேரத்தில் இருட்டாக்க அவர்கள் விளக்கை அணைத்தபோது, தாங்கள் கொண்டு சென்றிருந்த ஒளிமிக்க விளக்குகளினால் ஒளியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவர்களைக் கைது செய்திருப்பது மிகமிகப் பாராட்டுக்குரியதாகும். இதை அனைவரும் நன்கு அறிவீர்கள்.

முதலமைச்சருடைய விருது என்ற பெயரால் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளான செப்டம்பர் 15-ம் நாளன்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் வீரப் பதக்கங்களையும் சிறப்புப் பதக்கங்களையும் காவல்துறையினருக்கு வழங்க வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு இந்தக் காவல்துறை மான்யத்தினுடைய விவாதத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது நினைவு இருக்கலாம். அதை தொடர்ந்து 22 பேருக்கு அந்தப் பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன. கையிலே கத்தி வாளோடு மக்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு பயங்கரவாதியை போலீசார் தேடிக்கொண்டு சென்றபோது அவன் தன்னுடைய வீட்டுக்குள் துழைந்த நேரத்தில், கையில் வெறும் தடியோடு இருந்த போலீஸ்காரர் மாரிமுத்து என்பவர் தைரியமாக உள்ளே சென்று அவனைப் பிடிக்க, போலீஸ்காரரை கத்திவாளால் குத்த, ரத்தம் பெருக்கு எடுத்த நேரத்திலும் அகைப் போருட்படுத்தாமல், அப்படியே பிடித்துக்கொண்டு வெளியில் வந்து அவனைப் போலீசாரிடம் ஒப்படைத்து தன்னுடைய பிணத்தையும் போலீசாரிடம் ஒப்படைத்து தீர்ச்செயல் புரிந்த மாரிமுத்து, போலீஸ் நண்பர் செத்தார். அவருடைய விதவை மனைவி சேலத்தில் நான் பரிசு அளிக்கின்ற நேரத்தில் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக வந்து நின்று அளித்த பரிசையும் தந்த பதக்கத்தையும் பெற்றுக்கொண்ட காட்சி போலீஸ் துறையினர், காவல்துறையினர் எந்த அளவுக்கு கடமை ஆற்றுகின்றார்கள் என்பதை நமக்கு தெரிவிக்கின்ற நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

ஜனவரி 26-ம் தேதியன்று குடியரசு தின விழா நாம் கொண்டாடியபோது அணிவகுப்பு ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆயுதப்படை ஹவில்தார் சங்கரநாராயணன் அவர்களுக்கு அப்பொழுது மாரடைப்பு வந்துவிட்டது. மாரடைப்பு என்று சொன்னால் குடியரசு தின விழாவில் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற பயம் காரணமாக மாரடைப்போடு தன்னுடைய நடையில் மாற்றம் இல்லாமல், முகத்தை மட்டும் வலியின் காரணமாக சுளிக்கிக் கொண்டு என்கே போகவேண்டுமோ, எந்த இடத்தில் அணிவகுப்பு கலைய வேண்டுமோ அந்த இடத்தில், அணி வகுப்பு முடிந்த இடத்தில் பிணமாகச் சாய்ந்து விழுந்தார் சங்கரநாராயணன். ஆயுதப் படையைச் சேர்ந்த ஹவில்தார் ஒருவர் இந்த ஆண்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

26-ம் தேதி இறந்தார். முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து ரூபாய் 3,000-ம், போலீஸ் இலாக்காவிலிருந்து 1,500 ரூபாயும் அவருடைய குடும்பத்திற்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. நான் அவைகளைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் கடமை உணர்ச்சியும் கட்டுப்பாடு உணர்ச்சியும் கொண்டவர்கள் பலர் இந்தத் துறையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கவேதான்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள் சில புகார்கள். நான் அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் இல்லை என்று அவர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேச விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் ஏறத்தாழ 30 ஆயிரம் பேரைக் கொண்டுள்ள இந்தத் துறையில் சில பேர் தவறு புரிபவர்களாக இருக்கலாம். நான் இல்லை என்று கூறவில்லை. இதில் சிறிய தவறுகள் இருக்கலாம். பெரிய தவறுகளை சிலர் புரிந்து இருக்கலாம். அவர்களை எல்லாம் யார் யார் என்று இந்த ஓராண்டு காலத்தில் நான் அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். காவல் துறையில் இருக்கின்ற புலன் ஆய்வு செய்கின்ற அந்த அளவுக்கு மேல் இல்லாவிட்டாலும் அந்த அளவுக் காவது நான் இவைகளை எல்லாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். நான் இந்த அவையின் மூலம் அந்தத் தவறுகளைச் செய்கின்ற காவல்துறையினருக்கு எச்சரிக்கை விரும்புகிறேன். அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுவார்களேயானால் அதிக அளவுக்கு தண்டனை நிச்சயமாகப் பெறுவார்கள் என்பதை அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே இப்படி நாட்டுக்கு, சமுதாயத்திற்கு, மக்களுக்கு கடமையாற்றுவவர்களாக உயிர் இழக்கின்ற மாரிமுத்துகளும் இருக்கின்றார்கள், சங்கரநாராயணன்களும் இருக்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் தவறு செய்கின்றவர்களும், அவர்களுக்குத் துணை போகின்ற கயவர்களும் இந்தத் துறையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை, இந்த அரசும் அறியாமல் இல்லை. அவர்கள் மீது நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். அதிலே சந்தேகம் இல்லை என்பதை இந்தச் சபைக்கு உறுதியோடு கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் மார்ட்டின் அவர்கள் சொன்னார்கள், சிட்டி போலீசுக்கு சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கியதைக் குறைத்து விட்டார்கள் என்று. அதைச் சொல்லிவிட்டு சிட்டி போலீஸ் விபசாரக் குற்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கி விட்டது, இதற்குப் பெயரா சிட்டி போலீஸ் என்றார்கள். அந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் அந்தத் தம் உண்டு. உடுப்புக்காக சென்ற ஆண்டு 5,25,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகப்படியாகத் தேவைப்பட்டால் அரசு மறுபடியும் அதைக் கொடுக்கும். இன்றியமையாததைக் குறைக்கவில்லை. அடுத்தபடியாக ரூபாய் 5,000 இந்த ஆண்டும் சென்ற ஆண்டும் உணவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே வாகனங்களுக்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டதை விட இந்த ஆண்டு குறைவு என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டே வாங்க வேண்டிய வாகனங்கள் வாங்கிவிட்டதால் இந்த ஆண்டு வாங்க வேண்டியதில்லை. ஆகவே பராமரிப்புச் செலவுக்காகக் குறைவாக

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வாங்கிவிட்ட காரணத்தால் இந்த ஆண்டு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர குறைக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் குறைக்கப்படவில்லை என்பதை மார்ப்டின் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

போலீஸ் துறையினருக்கு சங்கம் வைக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் சொன்னார்கள். போலீஸ் துறையினருக்கு சங்கம் இருந்து முன்பு ஒரு முறை என்னென்ன சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன என்பதை நான் அறிவேன். போலீஸ் காரர்களுக்கு சங்கம் எந்த மாநிலத்திலாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். மேற்கு வங்காளத்தில் மட்டும்தான் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே, சங்கங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் சட்டசபை வரையில் நுழைகிறார்கள் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவேதான், போலீஸ் காரர்களுக்குச் சங்கம் வைத்து அவர்களுக்குரிய உதவிகளைச் செய்வதைவிட சங்கங்கள் வைக்காமலே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடாதா என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. இந்த அடிப்படையின் காரணமாக போலீஸ் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்திருக்கிறோம். அந்தப் போலீஸ் கமிஷன் வெகு விரைவில் அதனுடைய அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவை என்பதை எல்லாம் அந்தப் போலீஸ் குழு ஆராய் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம் இருக்கிறார். அவர் இந்த மன்றத்தில் இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற விவாதத்தை உன்னிப்பாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, காவல்துறையினருக்கு அந்தப் போலீஸ் குழுவில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்காக நிச்சயமாக குறிப்புக்களைத் தயாரித்து அனுப்புவார் என்று நம்புகிறேன். எனக்கு அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. போலீஸ் குழுவில் போலீஸ் துறையினர் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். போலீஸ் குழு ஓர் அறிக்கை அனுப்பி இருக்கிறது. எல்லாப் போலீஸ்காரர்களும் எந்த ஸ்டேஷனில் இருந்தாலும் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லலாம், சொல்லவேண்டும். போலீஸ் குழுவின் சார்பாக அனைவருக்கும் அறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. (திரு. ம. பொ. சிவஞானத்தைப் பார்த்து) சரிதானே?

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ்காரர்களுக்குச் சங்கம் இல்லை என்பதை அறிந்துதான் கமிஷன் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் இன்ஸ்பெக்டர், சப் இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாக ஒவ்வொரு போலீஸ்காரருடைய குறைகளையும் விசாரித்து அனுப்புவதோடு அல்லாமல், கூட்டம் போட்டு சேர்த்து அனுப்பினாலும் பெற்று அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு போலீஸ் ஐ.ஜி. மற்ற அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பு கிடைத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆகவேதான் சங்கங்கள் வைத்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டியது என்பதல்லாமல், அதைப்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

பற்றி ஹேஷ்யம் கூறுவதைவிட கமிஷனுடைய குரலை கொடுக்கின்ற வகையில் சிலம்புச் செல்வர் விளக்கத்தைக் கொடுத்ததைக் கேட்டார்கள். அந்தக் குழுவின் மூலம் கிடைக்கும் அறிக்கையின் மீது விரிவான முடிவு எடுக்கப்படும். குழுவை ஆராயும்படிக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள விவரங்கள்: காவல் படையினரின் சம்பளம், படிகள் பற்றி ஒரு இசைவான முடிவு எடுப்பதற்காக காவல்துறை ஆணைக் குழுவும் சம்பள ஆணைக் குழுவும் சேர்ந்து இது குறித்து பரிசீலனை செய்யும். பணியின் பொது நிலைமைகள், வீட்டு வசதி, காவலர் நலன், காவல் படையின் அதிகாரங்கள், கடமைகள், சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றை நிலைநிறுத்துதல், குற்றத்தைத் தடுத்தல், புலனாய்வு செய்தல், போக்குவரத்து கட்டுப்படுத்துதலும், முறைப்படுத்துதலும், வேவுத் தகவல் சேகரித்தல், காவலர்கள் பிற கடமைகள் பழையனவும், புதியனவும் ஆகியவற்றிற்குத் தொடர் பானவற்றில் காவல் படையின் செயல் திறனை மேம்படுத்துதல், மற்றும் இதுபோன்ற பல்வேறு தகவல்கள், இன்னும் காவல்துறையினருக்குச் செய்யவேண்டிய நல்ல காரியங்களைப்பற்றி இந்தக் குழு ஆராய இருக்கிறது.

நண்பர் ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் இங்கே பேசிய நேரத்தில் ஜெமினிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு கார் சென்றது என்றும், அதற்குப் பின்னால் சர்க்கார் தலைமைச் செயலாளர்—சிப் செக்ரட்டரி சென்றார் கமிஷனர் வீட்டில் கார் நின்றது, ஒரு போலீஸ் படையை வைத்திருந்தார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான அடிப்படையும் இல்லை. நான் விசாரித்துப் பார்த்த அளவில் அப்படி எந்தவிதமான சம்பவமும் நடைபெறவில்லை என்று எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் தகவலை நண்பர் அவர்களும் நம்புவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவரும் தனக்கு யாரோ சொன்னதாகத்தான் சொன்னார்கள். அது ஆதாரமற்றது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குபற்றிப் பேசப்பட்டது. திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் சுதந்திரா கட்சியினுடைய பிரதானத் தலைவர்களிலே ஒருவர். அவர்கள் சொன்னார்கள் மதுவிலக்கை ரத்துச் செய்யுங்கள், தேவையே இல்லையென்று சொன்னார்கள். அதோடு இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். ராஜாஜியைக் கேளுங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ராஜாஜி சொல்வதையெல்லாம் முதலமைச்சர் கேட்கிறாரா என்று சொன்னார்கள். அப்படிக்கேட்காமல் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யுங்கள் என்று ஒரு நல்ல யோசனையைச் சொல்லிக் கொடுத்தார். ராஜாஜி சொல்வதை கேட்கக்கூடாது என்பதல்ல, கேட்கமுடியாத நேரத்திலே கேட்காமல் இருப்போம். ராஜாஜி என்ன சொல்வது நாம் என்ன கேட்பது என்று நாளை அல்லது அமைச்சரவையோ அல்லது முன்னேற்றக் கழகமோ நினைப்பதில்லை. ராஜாஜியல்ல, எந்தப் பெரியவர் சொன்னாலும், காமராஜர் சொன்னாலும் கேட்க முடிந்ததைச் சொன்னால் நிச்சயமாகக் கேட்போம். திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் எடுத்துச் சொன்ன அபிப்பிராயம் பரவலாக நாட்டிலே

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அனைவருடைய உள்ளத்திலே இருந்து வருகின்ற ஒன்றாகும். எடுத்துவிட்டால் என்ன? அதிக வருமானம் வருமே, கணக்குத் தானே உயருகிறது. திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், சென்ற ஆண்டு 2 லட்சம், அடுத்த ஆண்டு 3 லட்சம் என்ற அளவுக்கு கணக்குத்தானே உயருகிறது என்று சொன்னார்கள். கணக்கு உயர்கிற அதே நேரத்திலே குற்றவாளிகளும் அதிகமாகப் பிடிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். காவல் துறையினர் கண்காணிப்பாக இருந்து விடிந்து வருகிறார்கள் என்பதற்காகப் பாராட்டவேண்டும். இந்த மூன்று லட்சம் பேர்களும் குற்றம் செய்தவர்களா இல்லையா என்றால் செய்தார்கள் என்பதை மறுக்கவில்லை. திங்கட்கிழமை செய்தவர் செவ்வாய்க் கிழமை * * * தூய்மையாக இருப்பார். எந்தத் தவறான பொருளிலும் நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே செவ்வாய்க்கிழமை போகிற நேரத்திலே அகப்பட்டிருக்கொள்வதில்லை. தூய்மைக்கு முன்பாக நான் சொன்ன அந்த வார்த்தையை நீக்கிவிடவேண்டும்—வாய் தவறி வந்துவிட்டது * * * அந்த வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் குறிப்பேட்டிலிருந்து அந்த வார்த்தையை நீக்கிவிடவேண்டும். பத்திரிகைகளும் அதை வெளியிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எவ்வளவு வருமானத்தை இழுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலும் மது விலக்குக் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆனாலும் மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதில்லை என்ற முடிவில் இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். சென்ற ஆண்டு இது கேள்விக் குறியாகக் கிளம்பி, கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வளர்ந்து நாட்டிலே உள்ள எல்லாப் பத்திரிகைகளும் காட்டுங்களுக்காக கேள்விக்குறியைப் பயன்படுத்தி, காந்தி துற்றாண்டு விழா நேரத்தில் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முற்றுப்புள்ளிக்குக் கீழே ஒரு கோடு இழுத்தால் அது கமா ஆகிவிடும், முற்றுப்புள்ளி வைத்தால் கமா ஆகாது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அப்படி ஆகாமல் இருக்கின்ற முறையிலே மத்திய அரசு மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்துகின்ற அரசுக்கு உதவிகளை பரிசுத் தொகைகள் வடிவத்தில் அளிப்பார்களானால் மதுவிலக்குத் திட்டத்திலே ஒவ்வொரு மாநிலமும்

சிரத்தை காட்டமுடியும். தமிழகத்திற்கு அதற்காகத் தருகிறார்கள் என்றால் அடுத்து அடுத்து மாநிலங்களும் தமிழகத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு முன்வாக் கூடும்.

பெரிய பணக்காரர்கள் மாத்திரம் பெர்மிட் வாங்கிக் குடிப்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது, ஏழை எளியவர்களாக இருக்கிறவர்கள் குடித்தால் பிடிக்கப்படுகிறார்கள் என்று திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

குறிப்பிட்டார்கள். பெர்மிட் வழங்குகின்ற முறையிலே அரசு சில மாறுதல்களைச் செய்யவிருக்கிறது. வருமானத்தின் அடிப்படையிலே டி.எம்.ஓ. அளவிலே நற்சாட்சிப் பத்திரம், “இவருக்கு இருதய நோய், மது சாப்பிட்டால்தான் உயிரோடு இருப்பார்” என்று கொடுத்தால் தரப்படுகிறது. இதைச் சாப்பிட்டால்தான் உயிரோடு இருப்பார் என்பதற்கும் வருமானத்திற்கும் என்ன தொடர்பு என்று தெரியவில்லை. நாலாயிரம், ஐயாயிரம் வருமானமுள்ள பணக்காரர்கள் இரண்டு யூனிட் சாப்பிட்டால்தான் உயிரோடு இருப்பார் என்றால் 200, 300 ரூபாய் வருமானம் உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு இருதய நோய் வராதா என்ற கேள்வி எங்கள் உள்ளத்தில் உறுத்தியது. பெர்மிட் தரப்படுகின்ற சட்டம் வருமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு பெர்மிட் வழங்கப்படாமல் அவர்களுடைய நோயை அடிப்படையாகக் கொண்டு வழங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே—மாற்றப்பட உத்தரவு போடப்பட இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு புத்தாக பெர்மிட் வாங்குவதற்கு 50 ரூபாய் கட்டணமும் பெர்மிட்டை புதுப்பிப்பது என்றால் 75 ரூபாய் கட்டணம் என்றும் இருந்தது. இனிமேல் புத்தாக பெர்மிட் வாங்குவதற்கு 250 ரூபாய் என்றும் புதுப்பிப்பதற்கு 150 ரூபாய் என்றும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான அறிவிப்பு விரைவில் வரவிருக்கிறது.

இது மாத்திரமல்ல. இதற்கு முன்பு மதுவகையருக்களுக்கு விற்பனை வரியில்லாமல் இருந்தது. இப்பொழுது 12½ சதவீதம் விற்பனை வரி மது வகையருக்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மதுவை ரத்து செய்து வராத வருமானத்தை இருக்கிற பெர்மிட்டுகளைப் பயன்படுத்திப் பெறலாமா என்ற அற்ப ஆசையிலே இம்மாதிரிச் செய்கிறோம். பெர்மிட் வாங்கிக் குடிக்கிறவர்கள் பெருகுவதை இதன்மூலம் தடுக்கலாமா என்று பார்க்கிறோம். இந்தக் கட்டணத்தையும் செலுத்தி என்னுடைய இருதய நோயைத் தடுக்க போகிறேன் என்று யாராவது வந்தால் அந்த வருமானத்தை இழக்க இந்த அரசு தயாராக இல்லை.

காலையிலே பத்திரிகையில் பார்த்தால் இல்லத்தரசிகள் இதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்வார்கள் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கிளப்களிலே பெர்மிட்டைப் பயன்படுத்திச் சீமைச்சாக்கை வாங்கி அங்கேயே உட்சார்ந்து குடிக்கக்கூடாது என்று அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. காந்தி நூற்றாண்டு விழாவில் இந்த அறிவிப்பைச் செய்தேன். ஏழை எளியவர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்றால் பிடிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் செல்வச் சீமான்கள் கிளப்களிலே உட்கார்ந்து பெர்மிட்டைப் பயன்படுத்தி அங்கேயே உட்கார்ந்துகொண்டு குடிக்கிறார்கள் என்பது சமதர்ம நாட்டில், சோஷலிச நாட்டில் ஒத்து வராது என்ற காரணத்தினாலே 20 ஆண்டுகளாக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த ஜனநாயக சோஷலிசத்திலே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த முறை நம்முடைய சோஷலிசத்திலே அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்ற முடிவை எடுத்தோம். அந்த முடிவிற்கேற்ப கிளப்களிலே அயல்நாட்டார், அயல்நாட்டுத் தூத

1970 ஏப்ரல் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ரகத்தைச் சேர்ந்த அயலார், தற்காலிகமாக வரும் அயல்நாட்டார், மற்ற மாநிலத்தார், ராணுவம், கப்பற்ப்படை, விமானப்படையைச் சேர்ந்தவர்கள் பெர்மிட்டைப் பயன்படுத்தி அங்கேயே உட்கார்ந்து சாப்பிடலாம், மற்றவர்கள் அங்கேயே உட்கார்ந்து சாப்பிடக் கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு அரசிகள் எங்களுடைய கணவர்கள் அங்கேயே உட்கார்ந்துகொண்டு சாப்பிடலாம், 'வீட்டில் சாப்பிட்டால் குழந்தைகளுக்கு அந்தப் பழக்கம் வந்து விடும்' என்று நினைத்தால் குழந்தைகளைத் தூங்க வைத்துவிட்டு கணவனை மாடிக்கு அழைத்துச் சென்று குறைவாகச் சாப்பிட்டால் தான் நல்லது என்று--தனக்கு அந்தப் பழக்கம் வரக்கூடாது, தன்னைப் பேணித் தாக்கின்ற துணிவு உள்ள பெண்—டாக்டர் இவ்வளவுதான் குறிப்பிட்டு உள்ளார். 4 யூனிட்டுகள்தான் சாப்பிடவேண்டும், அதற்கு மேலே சாப்பிடக் கூடாது என்று சொல்வார்களானால் நல்லது. கிளப்புகளுக்குச் சென்று குடிக்க வேண்டுமென்று அவர்களே கிளர்ச்சி செய்ய மாட்டார்கள், ஆனால் வீர்த் தாய்மார்கள் இதற்காக கிளர்ச்சி செய்வது வேடிக் கையாக இருக்கிறது. பத்திரிகைகளிலே--அரசாங்கம் செய்கிற செய்கிற நல்ல காரியங்களைப் பெரிய அளவிலே போடாவிட்டாலும்—தாய்மார்கள் கிளர்ச்சி என்பதைப் பெரிய அளவிலே போடுகின்றன. உங்களுடைய கணவன் குடிப்பது அளவுப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் இருதய நோயிலிருந்து உண்மையிலேயே பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால் வீட்டிலே அமர்ந்து குடிக்கச் செய்தால் அவர்கள் கெட்டுப் போவதற்கு வழியில்லை. கிளப்புகளிலே அவர்கள் குடிக்க அனுமதித்தால் அங்கே மற்றவர்கள் எனக்குப் போதும் நீ கொஞ்சம் குடி என்று சொல்வார்கள், அவர்கள் கெட்டுப் போவார்கள். ஆகவே கிளர்ச்சி செய்கின்ற தாய்மார்களை இங்குள்ளவர்களையல்ல--வெளியிலே கிளர்ச்சி செய்கின்ற தாய்மார்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து அளவோடு குடிக்கச் செய்வதுதான் நல்லது என்பதால் அவ்வாறு அவர்கள் செய்யலாம்.

போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே அடைக்கப்படுகின்ற கைதிகள் தற் கொலை செய்து கொள்ளுகிறார்கள், அடிக்கப்பட்டுச் சேத்தார்கள் என்ற புகார்கள் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரை அந்தக் கணக்கு குறைந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஐ.ஜி. அவர்களுடனும் ஏனைய அதிகாரிகளுடனும் பேசி ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள் என்று கூறி போலீசார் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எதுவாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு இடம் இல்லாத அளவுக்கு ஸ்டேஷன்களில் இருக்கும் கைதிகளை அடைக்கும் இடங்களில் ஜன்னல் கம்பி இல்லாத அளவுக்கு, துணியையோ, கயிறையோ கட்டுவதற்கு வசதி இல்லாத நிலையில், குறுக்குக் கம்பி இருந்தால் மிக உயரத்தில் வைக்க வேண்டுமென்ற நிலையில், நிச்சயமாக அந்தக் கைதிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டுக் கிடப்பது, தற்கொலை செய்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 3]

என்ற அளவுக்குக் கட்டடங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

மாவை ஆறு மணிக்கு மேல் தனிப்பட்ட பெண் குற்றத்திற்காகச் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டால் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்திருக்கக் கூடாது, சப்-ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் சில தவறுகள் குறைக் சம்பட ஏதுவாக இருக்கும். அந்த முறையும் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரை ஆறு காவல்துறை வான்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மேலும் ஆறு காவல்துறை வான்கள் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 12 வான்களும் 12 தொகுதிகளில் சென்னை நகரத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் இரவு பகல் எந்நேரமும், அதிலே சப் இன்ஸ்பெக்டரோ அல்லது காவல்துறையைச் சேர்ந்த ஒருவரோ இருப்பார். தி விபத்துக்கள், சிறு சிறு குற்றங்கள் ஆங்காங்கு நடைபெறுவதாறு 12 வான்களையும் பயன்படுத்த முடியும். அதுவும் இந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு காவல்துறை மானியக் கோரிக்கையின்போது, காவலர் க்ஷேமநல நிதிக்கு அதிகபட்சம் ரூ. 50,000 என்று இருந்ததை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1 இலட்சம் என்று அதிகரிப்பதாக அறிவித்தேன். அது அமலுக்கு வந்திருக்கிறது. காவலரின் வீடுகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 10 யூனிட் மின்சாரம் என்று இருந்ததை 20 யூனிட்களாக அக்குவதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்து இன்று அமலில் இருக்கிறது. சிறந்த சேவைக்கும், வீரச் செயல்களுக்கும் 'முதலமைச்சர் பதக்கம்' வழங்குவது பற்றிக் கூறியதும் இன்று அமலில் இருக்கிறது. காவலர்களுக்கு ரூ. 15 லட்சத்தில் வீடு கட்டித் தரப்படும் என்ற உறுதிமொழியும் இன்று அமலாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இன்று காலை யில் பேசிய பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய அரசுகளாதன் அவர்களும், கணேசன் அவர்களும், எதிர்த் தரப்பில் பேசிய பலரும் பேசிய நேரத்தில், கிராமங்களில் உள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கே மோட்டார் சைக்கிளை வாங்கிக் கொடுப்பதைவிட, ஐந்து ஆண்டுகளில் இருக்கக்கூடிய எல்லா போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுப்பது என்ற வகையில் முதற்படியாக இந்த ஆண்டு 100 கிராமங்களில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (ஆரவாரம்).

கிராமங்களில் உள்ள போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் பணியைப் புரிவதற்கு சைக்கிள்கள் தேவை என்ற கோரிக்கையைத் தெரிவித்தார்கள். போலீஸ் கமிஷன் அறிக்கை வருவதற்கு முன்பு

1970 ஏப்ரல் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

—அவர்கள் இன்னும் பல தேவைகளையும், நன்மைகளையும் கூறியிருக்கிறார்கள்—இடையிலேயே கிராமங்களில் உள்ள போலீஸ் காரர்களுக்கு முதல் கட்டமாக இந்த ஆண்டு ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு சைக்கிள்கள் வழங்கப்படும். அந்த சைக்கிள்கள் வாங்க மானியமாக 40 சதவிகிதமும் கடனாக 60 சதவிகிதமும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்.

காவல் துறையைப் பற்றி மிகுந்த கடமையுணர்வோடும், கண்ணிய உணர்வோடும், கட்டுப்பாட்டு உணர்வோடும் பலரும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நல்ல காரியங்களுக்காகப் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்தார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களிடத்தில் இருக்கும் சிறு சிறு குறைபாடுகளை அவர்களே நீக்கிக் கொள்ள முன்வரவேண்டும். வேலியே பயிரை மேய்வது என்று இல்லாமல் அவர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த அவையின் சார்பாகக் காவல் துறையினரைக் கேட்டுக் கொண்டு காவல்துறையின் பெரிய அதிகாரிகளும், ஏனைய அதிகாரிகளும் இந்த அரசோடும், என்னோடும் ஒத்துழைத்ததற்காகவும், நாட்டில் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டவும், அமைதி ஒழுங்கை நிலைநாட்டவும் அரசுடன் ஒத்துழைத்த ஐ.ஜி. அவர்களுக்கும் ஏனைய அதிகாரிகளுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்தத் துறைச் செயலாளர்களுக்குப் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து, இதிலே விரிவான விளக்கம் அளித்துவிட்ட காரணத்தால் இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு அமைகிறேன்.

திரு. மார்ட்டின் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் ஏ. அ. சுப்பராஜா, பி. வேலுசாமி, சோ. அழகர் சாமி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வரதராஜன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,49,60,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

[1970 ஏப்ரல் 3]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—நிதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,42,18,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,36,57,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதாவை இப்பேரவைக்கு அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

3. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இம் மசோதாவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ப.ப. 1-57. பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்ற பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 3 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒன்றி வைக்கப்பட்டது.